

WILLIAM SHAKESPEARE

CYMBELINE

HASAN ÂLİ YÜCEL KLASİKLER DİZİSİ

İNGİLİZCE ASLINDAN ÇEVİREN: ÖZDEMİR NUTKU

HASAN ÂLİ YÜCEL KLASİKLER DİZİSİ

**WILLIAM SHAKESPEARE
CYMBELINE**

**ÖZGÜN ADI
CYMBELINE**

**İNGİLİZCE ASLINDAN ÇEVİREN
ÖZDEMİR NUTKU**

**© TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI, 2010
Sertifika No: 11213**

**EDİTÖR
KORAY KARASULU**

**YAYINA HAZIRLAYAN
TANSU AKGÜN**

**GÖRSEL YÖNETMEN
BİROL BAYRAM**

**DÜZELTİ
NEBİYE ÇAVUŞ**

**GRAFİK TASARIM VE UYGULAMA
TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI**

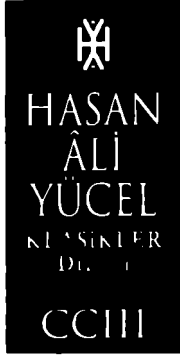
1. BASIM, TEMMUZ 2013, İSTANBUL

**ISBN 978-605-360-903-2 (CİLTLİ)
ISBN 978-605-360-904-9 (KARTON KAPAKLI)**

**BASKI
YAYLACIK MATBAACILIK
LİTROS YOLU FATİH SANAYİ SİTESİ NO: 12/197-203
TOPKAPI İSTANBUL
(0212) 612 58 60
Sertifika No: 11931**

**Bu kitabın tüm yayın hakları saklıdır.
Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında
gerek metin, gerek görsel malzeme yayınevinden izin alınmadan hiçbir yolla
çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.**

**TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI
İSTİKLAL CADDESİ, MEŞELİK SOKAK NO: 2/4 BEYOĞLU 34433 İSTANBUL
Tel. (0212) 252 39 91
Fax. (0212) 252 39 95
www.iskulttur.com.tr**

WILLIAM SHAKESPEARE

CYMBELINE

İNGİLİZCE ASLINDAN ÇEVİREN:
ÖZDEMİR NUTKU

TÜRKİYE BANKASI
Kültür Yayınları

Etkileyici Bir Romans: *Cymbeline*

İlk temsili Shakespeare'in ölümünden beş yıl önce, Nisan 1611'de verilen *Cymbeline*, yazarın zevkle seyredilecek bir oyunudur. Özellikle tiyatral öğeleri ile bir masal havasında gelişen bu yapıt, ilk kez oynandığında büyük bir ilgi görmüş ve bu ilgi ondan sonraki yıllarda da sürmüştür. Yazarın son döneminde yazdığı *Pericles* (1608), *Kış Masalı* (Mayıs, 1611) ve *Fırtına* (Kasım, 1611) birçok yönden aynı tiyatral özellikleri taşır. Kayıt Bürosuna girdiği tarih 8 Kasım 1623'tür ve Birinci Folio'da basılmıştır¹. Bu metin birkaç sorun dışında genellikle düzgün sayılabilir. Bu sorunların en başında kadın kahramanın adı gelir; Birinci Folio'da, adı yanlış olarak *Imogen* yazılmıştır. Shakespeare döneminde yaşamış ve oyunu seyretmiş olan Simon Forman, temsilde oyuncuların bu adı *Innogen* olarak söylediklerini belirtir. Innogen adının doğru olduğu üzerine başka kanıtlar da bulunmaktadır. Holinshed'in Eski Britanya üzerine yazdığı *Kronikler*'inde bu ad yine Innogen olarak

---

¹ Shakespeare yazdığı oyunları yayımlamamıştır; bu yüzden onun el yazısıyla hiçbir özgün metin bulunamamıştır. Ancak 18 yapıtı o hayattayken yayımlanmıştır. O sırada telif hakları üzerine bir yasa olmadığı için birçok kişi onun oyunlarını bir yerden bulup yayımlıyordu. Bu yüzden, onun yapıtlarını kapsayan bir koleksiyon 1623'te yayımlandı (Shakespeare'in ölümünden yedi yıl sonra). Tiyatrodan dostları olan John Hemmings ile Henry Condell, büyük bir titizlikle sakladıkları 36 oyununu Birinci Folio olarak yayımladılar.

geçmektedir. Shakespeare de bu efsanevi prensesin adını Holinshed'den almıştır. Ayrıca Innogen adının İngilizce'de masumiyet anlamına gelen *innocence* sözcüğüyle de dramatik bir uygunluğu vardır. Shakespeare'in birçok kahramanının adını onların karakter özelliklerine ya da konumlarına uygun olarak seçtiği de bilinir. Örneğin, *Pericles*'te Marina, "denizde doğan", *Kış Masalı*'nda Perdita, "kaybedilmiş olan", *Fırtına*'da Miranda, "hayranlığın doruğu", ayrıca *Cymbeline*'de Innogen'in erkek kılığına girdikten sonra aldığı ad Fidele, "sadık" anlamına gelir. Yazarın bu tutumu birçok oyununda izlenir.

Yazar öyküsünün kaynağını ilk Britanya krallarının Romalılarla ilişkilerini anlatan Holinshed'in romantik tarihsel yazılarında bulmuştur. Holinshed'de bir İskoç savaşçı ile iki oğlunun Danimarkalılara karşı gösterdiği kahramanlığı farklı bir biçimde kendi oyununa uyarlamıştır. Oyunda, son çarpışma sahnesinde Cymbeline tarafından sürgün edilen Belarius ve iki oğlunun Romalılara karşı savaşarak Kral Cymbeline'i² Romalıların elinden kurtarmaları yer alır. Ayrıca yazar, Boccacio'nun *Decameron* adlı yapıtının İkinci Gün'deki "Filomena" başlıklı 9. öyküsünden esinlenmiştir. Ancak Shakespeare her iki olayı da o kadar zekice işlemiştir ki, karşımıza boyutlu karakterler, psikolojik ilişkiler ve ayrıntılı duygular çıkar; o, daha çok oyununun iç parlaklığı ile uğraşmıştır. Shakespeare, erkek karakterleri olduğu gibi, kadın karakterlerini yaratmakta da bir ustadır. Buradaki Innogen karakteri de, derin bir gözleme dayandığı gibi, Shakespeare'in kadın psikolojisi üzerindeki derin bilgisini de gösterir.

2 Cymbeline'in adı tarih kitaplarında Cunobilenus olarak geçer. MS 10 ile 41 yılları arasında Britanya'nın güneybatı topraklarında hüküm sürmüştür. Tarihçi Suetonius onu "bütün Britonların kralı" olarak tanıtır. Ülkesinin başkenti Colchester (Camulodunum) idi. Hükümranlığı süresince Romalı imparatorlar Augustus, Caesar ve Tiberius ile savaşmış, antlaşmalar yapmıştır.

Sir Frank Kermode'nin *Shakespeare: Son Oyunları* adlı kitabında belirttiği gibi, Shakespeare'in yeni tür bir oyun denemesine giriştiğini belirtebiliriz. Oyunda, kişiler ve olasılıklardan çok beklenmedik olaylar ön plandadır. Arthur C. Kirsch, *Cymbeline*'in, o dönemin genç yazarlarının, özellikle de Marston, Beaumont ve Fletcher'in oyunlarını andırdığını yazar:

“Bu dramaturjinin en belirgin özelliği esnek bir biçimde kendine dönüklüğüdür. (...) Oyun baştan sona kendini anlatan bir dramatik biçimle yazılmıştır ve sanki seyirciyi aksiyondan ve karakterlerden uzak tutacak bir dramatik özellik taşır.”³

Yazarı bu yaklaşıma sevk eden şey oyunun eleştiri açısından şaşırtıcı olmasıdır; başka deyişle bu oyun alışagelinmiş eleştirel terimlerle değerlendirilemez. Kirsch'in deyişiyle, *Cymbeline* tutarlı bir yoruma uygun değildir ve esasta alışagelinmiş bir görüşle anlaşılamaz, bu yüzden oyunu *deneysel* kabul etmek gerekir.

Richard Davis, *Cymbeline*'i deneysel bir oyun olarak kabul etmekteki düşüncenin, oyunun sahne üzerindeki uygulamasıyla daha iyi anlaşılacağını belirtir: çünkü Shakespeare, “Tiyatro yaşamının son evresinde, oyundaki can alıcı durumlardan en fazlasını elde etmek için insanın saçlarını diken diken eden kestirme yollara sapmıştır.”⁴ Bu da, günümüz tiyatrosunda, sahneleyene uygulama açısından büyük fırsatlar ve çeşitlilik sağlar. Tiyatral özellikleri bir hayli zengin olan bu oyun yaratıcı bir yönetmenin elinde yepyeni bir görünüş alabilir. Nitekim *Cymbeline*, modern ve post-modern eğilimlerle sık sık sahnelenmiştir.

Shakespeare'in son dört oyunu⁵, romantik bir atmosferde geliştiği için “romans” olarak kabul edilir. Bu görüş

3 Bkz. *Cymbeline and Coterie Dramaturgy*, ELH, cilt 34, sayı 3, Eylül 1967, s. 285-306.

4 Bkz. *Shakespeare in the Theatre*, Cambridge 1978, s. 181.

5 *Pericles*, *Fırtına*, *Kış Masalı* ve *Cymbeline*.

yakın zamanlarda ortaya atılmış ve kabul edilmiştir. Coleridge, *Fırtına* için “romans” demiş; Hazlitt, *Cymbeline* için “dramatik romans” demeyi uygun görmüştür. Ondan sonraki incelemeciler de bunu böyle kabul etmişlerdir. Bu son oyunlarda romantik öğeler ön plandadır. Bütün oyunlarda, kaybolan ve oyunun sonunda bulunan evlatlar vardır. Bu son oyunların hepsinde dağlar, denizler romantik bir arka plan oluşturur. Oyunların atmosferinde ciddi bir güzellik ve tatlı bir dinginlik hissedilir.

Ama bu görünüşün ve atmosferin bir de karanlık yanı vardır. *Pericles*’te Marina’nın bekâreti için oluşan ensest tehdidi; *Cymbeline*’in romantik atmosferi içinde Posthumus’un Innogen’e psikolojik ve fiziksel şiddeti ve bu yüzden ortaya çıkan kanlı olaylar; *Kış Masalı*’nda Leontes’in, karısı Hermione’ye duyduğu sadizme varan kıskançlığı; *Fırtına*’da Prospero’nun gücenikliği, düş kırıklığı ve sonra da bağışlayıcı tutumu romantik atmosferi tamamlayan, romansı esnek-
leştiren, renklendiren öğelerdir. Bu oyunlardaki yolculuklar, aynı zamanda ruhsal değişimleri getiren yolculuklardır. *Cymbeline*’de Innogen’i ruhsal arayışa ve bulguya ulaştıran deneyimi onun ormana kaçmasıyla başlar. *Kış Masalı*’nda Leontes’in ruhsal yolculuğu ve değişimi yirmi yıl sürer. *Pericles*’te kahramanın Akdeniz kıyılarına yolculuğu ona bir şeyler öğretir. *Fırtına*’da Prospero’nun, oyun başlamadan önceki on iki yıllık yolculuğu yalnızca zaman ve mekânda değildir, o bu ruhsal yolculukta düşmanlarını dize getirecek gücü elde eder.

Shakespeare’in romansları genellikle kendine özgü, özgün metinler olarak değerlendirilmiştir. İlk yapıtlarının da bu oyun üzerinde etkileri olmuştur. Zor yolculuklar sonunda sevgililerin buluşması, aile toplantıları, bağışlanmalar ve barışmalar Shakespeare’in ilk komedyelerinde de görünür. Ayrıca *Venus and Adonis* (1593), *The Rape of Lucrece* (1594) adlı epik şiirlerinde de bu özellikleri izleyebiliriz. Şiir-

lerle oyun arasındaki paralellikler, Shakespeare'in daha çok kendi yapıtlarından etkilendiği duygusunu uyandırmaktadır.

Kıskançlık, Shakespeare'in tragedyalarında dehşet verici sonuçlara yol açabildiği gibi, komedyalarında bir uzlaşmaya yönelebilir. Othello'dan Posthumus'a ve Leontes'e giden yolda, bunlar karakterlerin yapısına göre gelişir. Tragedyalar da ölümle sonuçlanır. Komedyalar ve romanslarda olumlu bir biçimde sonlanır. Othello'nun tragedyası şu sözlerle özetlenebilir: Hristiyan olmuş soylu, ilkel bir Mağribi'nin Avrupa uygarlığı içinde yerini almasına karşın, en küçük bir çatlakta onun Mağribi kanının, ilkel yanının yüzeye çıkması. Onun uygar kabuğu, çabucak kırılacak bir incelikte ve duyarlılıktadır. Doğulu insanların kadının iffeti üzerindeki duyarlılıkları bu çatlakla ortaya çıkar. Othello'nun Venedik kültürü ile yetişmiş olmasına karşılık, onun doğuştan gelen ve yetişmesinden kaynaklanan özellikleri bir bunalım anında kendini gösterir ve her şeyden çok sevdiği Desdemona'yı boğarak öldürür. Leontes'in kıskançlığı daha değişiktir; Leontes bencil ve kendini önemseyen bir kral olarak gururu kırıldığı için kıskanır ve kendisinin yargıç olduğu mahkemede karısını ölüme mahkûm eder. Onun öldüğünü sandıktan sonra da uzun bir süre pişmanlık duyarak olgunlaşır. Posthumus ise, olmayan şeylerin oldu gösterilmesi üzerine çok sevdiği karısını kıskanır, karısının öldürülmesi için uşağına emir verir. O da karısını öldü sanarak intihar etmeyi düşünür, bunu kendi başına yapamadığı için kendini idam edilmesi gereken bir hainmiş gibi tanıtır. Bu üçünün kıskançlığı birbirinden farklıdır, kendi huylarının aynasıdır.

Cymbeline'deki aşırı duygu ve olaylar, dilin abartılı kullanılmasıyla dengelenmiştir; bu oyunda, karmaşık, zor anlaşılır tümceler kadar, saydam bir yalınlık taşıyan dil kullanımı vardır. Bazı yerlerde tiyatral virtüözite, sözel bir karmaşıklık ile desteklenmiştir. James Sutherland bunu "bir tür empresyonizm" olarak betimlemektedir.

Cymbeline'de olaylar kadar sözler de aşırı uçlardadır. Bir yanda, doğanın insanı daha duygulu yaptığı atmosferde, Innogen'in başsız cesedin yanında uyanması atmosfere karşıtlık kurar. Innogen, Posthumus'un giysileri içindeki başsız cesede dehşetle bakarken tanrılardan merhamet diler:

“Ey tanrılar, eğer göklerde kuş gözü kadar merhamet kalmışsa,

Onun bir parçasını ihsan edin bana!” (IV/2)

Bu yalın ifadede Innogen'in derin acısı yatar. Innogen, duygularını ifade etmekte ilginç imgeler kullanır. Örneğin Posthumus gemiyle sürgüne giderken onu uşağı Pisanio geçirmiştir, çünkü Innogen, babası *Cymbeline* tarafından ev hapsiyle cezalandırılmıştır. Innogen, Pisanio'ya Posthumus'un nasıl gittiğini sorar ve aldığı yanıtı şu sözlerle karşılar:

“Ah ben orada olsaydım,
Onu daha fazla görmek için
Küçülüp gözden kaybolana kadar
Göz sinirlerimi öylesine zorlar, çatlatırdım ki;
Sonra onun giderek küçüldüğünü,
Bir iğne başı kadar olduğunu görür,
Sonra da bir zerrecik olup
Havaya karıştığını düşünür, ağlardım.” (I/3)

Göz sinirlerini zorlayarak, çatlatıncaya kadar ona bakmayı düşünen ve sonra onun giderek küçülerek bir zerre olarak havaya karıştığını söyleyen Innogen'in bu sözlerinde bir kameranın saptadığı gibi, giderek küçülüp görünmez olan bir imge dizisi vardır.

Doğanın bir övgüsü, öldü sanılan Fidele'in cenaze töreninde Arviragus'un sözlerinde yankılanır:

“Fidele, yaz boyunca ve ben yaşadıkça,
En güzel çiçeklerle süsleyeceğim mezarını.
Yüzün gibi solgun çuha çiçekleri,
Damarların gibi gök mavisi sümbüller,
Nefesin gibi tatlı yaban gülü yaprakları

Eksik olmayacak mezarından.

Kışın çiçeklerin solduğu zaman,
Mezarında üşümeyesin diye,
Yün yosunlarla örtecek bedenini.” (IV/2)

Bu sözlerle, çiçekleri seven Innogen’in bedeni doğanın bir parçası oluyor. Son dizelerde görüldüğü gibi, çiçek olmadığı zamanlarda da, kışın onun bedenini örtecek yosunlar olacak. Bu konuşma, J.C. Maxwell’in belirttiği gibi, hayat ve ölüm çevriminin ince renklerini taşır⁶. Böylece, Innogen’in bedeni bir dönüşüm geçirmekte olup Ovidius’un *Metamorphoses* yapıtına bir gönderme yapmaktadır. Bu Shakespeare’in hayran olduğu ve sık sık göndermelerde bulunduğu bir yapıtı. Burada, Rönesans’ın bir düşünce eğilimi olan, insan ve doğa ilişkisi söz konusudur: burada pagan dönemin animist düşüncesi de devreye girer. İnsan ruhu hayvanlara, kuşlara, çiçeklere, ağaçlara dönüşür. Eugene Waith’in belirttiği gibi, bu gibi dönüşümler *yoğun duygusal durumlardan* ayrılamaz ve böylesine derin duygular diğer yaşam biçimlerinden ayırt edilemez⁷. “Yoğun duygusal durumları” anlatabilmek için doğaya dönen bir yazarın bu gibi dönüşümlerden yararlanması olağandır.

Innogen’in namusu üzerine bahis tutuşma eyleminin kökleri İngiliz folkloründe görülür. Efsanelerde ve halk öykülerinde çok eskiye dayanan, derine kök salmış insani duyguları Stephen Orgel, “*iç yaşamın dehşet verici gerçekleri*”⁸ diye betimler. Bu da bize, ikili psikolojik ilişkilerin ne kadar güvensiz olduğunu açıklar. Shakespeare, başka yapıtlarında da bunun üzerinde ısrarla durmuş, bunun özetini de 92. Sone’sinin son dizesinde yapmıştır: “Sen sırt çevirsen bile bunu

6 Bkz. *Cymbeline*, The New Shakespeare, Cambridge 1960, s. xli.

7 “The Metamorphoses of Violence in *Titus Andronicus*”, *Shakespeare Survey*, cilt 10, 1957, ss.41-2.

8 Bkz. *The Winter’s Tale*, The Oxford Shakespeare, Oxford 2008, s. 17.

ruhum duyar mı?”⁹ Folklorde, karısının namusu üzerine bahse giren koca, karısına pek güvenmez, karısının arkasından iş çevirip çevirmeyeceğini bilmez ve böylece karısını sınar. *Cymbeline*'de, Posthumus ruh güzelliği olan mükemmel bir erkektir. Ama bahis konusu ortaya çıkınca, bu imge biraz değişir. Innogen'in bütün Fransız kadınlarından daha güzel ve namuslu olduğu inancıyla övünen Posthumus da karısını sınaama yolunu mu seçmiştir? Bu, Posthumus'un boş bir güven duygusu mudur? Bir erkeğin karısının namusu üzerine bahse girmesi manevi açıdan küçültücü değil midir?

İngiliz halk yazınındaki bu öykü o dönemde her ne kadar yaygınsa da Shakespeare, Boccaccio'nun Bernabo'sunu örnek alarak Posthumus'u yaratmıştır. *Decameron*'da Bernabo da Posthumus gibi, güzel ve mükemmel bir kadının kocası olduğu için “tanrılar tarafından kutsandığına” inanır. Bernabo'ya göre İtalya'da karısından daha güzel, daha namuslusu yoktur. Bu övünme çapkın Ambrogiuolo için –tıpkı *Cymbeline*'deki Giacomo gibi– kışkırtıcı olur. Ambrogiuolo ona “Karın sana imparatorun lütfu mu?” diye sorduğunda, Bernabo “Hayır, tanrıların,” diye yanıtlar. Shakespeare'in oyununda da, Posthumus karısı için, “O yalnızca tanrıların bir armağanıdır,” diye övünür. Giacomo da buna karşılık ironik bir tonda, “Tanrıların armağanı demek!” diye dalga geçer. Giacomo, Posthumus'un bu çocukça iddiası üzerine, “Aslında bu iddiam, onun namusundan çok sizin aşırı güveninizi hedef alıyor,” diye kızdırır. Boccaccio bu öyküsünde, Bernabo gibilerin ahmaklığı ile alay eder. Posthumus için model alınan Bernabo karısına güvenmeyen, bu yüzden karısını sınamak isteyen budalanın biridir. Posthumus ise, bu bahse karısına güvendiği için girmiştir, onu sınamak için değil; karısının namuslu olduğuna kendi namusu kadar emindir.

9 Talât Sait Halman çevirisi; *Soneler*, W. Shakespeare, İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 2011, s. 92.

Daha önce de belirttiğimiz gibi bu oyun, yeni yorum ve uygulamalarla çağdaş seyircinin beğeneceği bir yapıt olabilir. Oyunun tiyatral ve esnek yapısı buna uygundur. Konu antik Britanya'da geçtiği için bir estetik uzaklık sağlayarak, oyunun masal atmosferi, büyüleyici bir atmosfer yaratılmasında etken olacaktır. Ayrıca bu romans sahne tasarımı açısından da çeşitli görsellikler sağlama olanağı vermektedir.

Özdemir NUTKU

Kısa Kaynakça

- Alexander, Peter: *William Shakespeare, The Complete Works*, Collins, London 1954.
- Bergeron, David, *Shakespeare's Romances and the Royal Family*, Lawrence, Kansas 1985.
- Bevington, David, *Works*, 3. Basım, Glenview 1980.
- Bullough, Geoffrey, *Narrative and Dramatic Sources of Shakespeare*, Routledge&Paul, London 1957.
- Cavell, Stanley, *Disowning Knowledge in Six Plays of Shakespeare*, Cambridge, Mass., 1987.
- Chambers, E. K., *William Shakespeare*, 2 cilt, Oxford 1930.
- Chambers, E. K., *The Elizabethan Stage*, 4 cilt, Oxford 1923.
- Clark, Sandra [ed.], *Shakespeare Dictionary*, Penguin Books, London 1999.
- Davis, Richard, *Shakespeare in the Theatre*, Cambridge 1978.
- Dent, R. W., *Shakespeare's Proverbial Language: An Index*, Berkeley/Los Angeles, London 1981.
- Evans, G.B., [ed.], *The Riverside Shakespeare*, Boston 1997.
- Fairfax, Edward, *Godfrey of Bulloigne*, [ed. K.M. Lea ve T.M. Gang], Oxford 1981.
- Foakes, R.A.-R.T. Rickert, [ed.] *Henslowe's Diary*, Cambridge 1961.

- Garrett, John (ed.), *More Talking of Shakespeare*, Longmans, University of Michigan 1959.
- Goldberg, Jonathan, *James I and the Politics of Literature*, Baltimore 1983.
- Granville-Barker, Harley, *Prefaces to Shakespeare: Cymbeline* [genişletilmiş basım] Nick Hern Books, 1993.
- Jones, Emrys. *The Origins of Shakespeare*, Oxford University Press, 1977.
- Herford, H.C. – Simpon, *Conversations with Drummond, in Ben Jonson*, 2. Cilt, Oxford 1920.
- Kellner, Leon, *Restoring Shakespeare*, 1925.
- Kermode, Frank, *Shakespeare: The Final Plays*, Longmans, Green&Co., London 1963.
- Kirsch, Arthur C., “Cymbeline and Coterie Dramaturgy”, *ELH*, cilt 34, sayı 3, Eylül 1967.
- Kittredge, G. L.: *Sixteen Plays of Shakespeare*, The Atheneum Press, London 1946.
- Kott, Jan, *Shakespeare Our Contemporary*, Doubleday Publishing, New York 1964.
- Maxwell, J.C., *Cymbeline*, The New Shakespeare, Cambridge 1960.
- McClure, Norman, [ed.] *Letters of John Chamberlain*, 2 cilt, Philadelphia 1939.
- Muir, Kenneth, *The Sources of Shakespeare's Plays*, Routledge, London 2005.
- Neilson, William A.–Charles J. Hill, *Complete Plays and Poems*, Cambridge, Mass., 1942.
- Nosworthy, J. M., *Cymbeline*, The Arden Shakespeare, 1955.
- Nutku, Özdemir, *Shakespeare Sözlüğü*, İş Kültür Yayınları, İstanbul 2013.
- Orgel, Stephen, *The Winter's Tale*, The Oxford Shakespeare, Oxford 2008.
- Onions, C.T., *A Shakespeare Glossary* [genişletilmiş basım Eagleson, Robert D.], Oxford at the Clarendon Press, 1986.

- Partridge, Eric, *Dictionary of Historical Slang*, Penguin Books, Middlesex, 1982.
- Partridge, Eric, *Shakespeare's Bawdy*, Routledge&Paul, London 1991.
- Rossiter, A.P., *Angel with Horns: Fifteen Lectures on Shakespeare*, [ed. Graham Storey] Longmans, London 1961.
- Schmidt, Alexander, *Shakespeare-Lexicon*, 2 cilt, Berlin/Leipzig 1923.
- Sisson, C.J., *Complete Works*, 1954.
- Speaight, Robert, *Shakespeare on the Stage: An Illustrated History of Shakespearean Performance* Collins, London 1973.
- Spencer, T.J.B., [ed.], *Shakespeare's Plutarch*, Penguin Shakespeare Library, Harmondsworth 1968.
- Stevens, John, *Music and Poetry in the Early Tudor Court*, London 1961.
- Stewart, J.I.M., *Character and Motive in Shakespeare*, Longmans&Green Publications, London 1949.
- Tilley, M. P., *A Dictionary of the Proverbs in England in the Sixteenth and Seventeenth Centuries*, Ann Arbor 1950.
- Waith, Eugene, "The Metamorphoses of Violence in *Titus Andronicus*", *Shakespeare Survey*, cilt 10, 1957.
- Warren, Roger, *Cymbeline*, Oxford University Press, 2008.
- Wells, Stanley-Taylor, Gary-Jowett, John-Montgomery, William (ed.) *The Oxford Shakespeare: The Complete Works*, Oxford University Press, 2005).
- Woodbridge, Linda, *Women and the English Renaissance*, Urbana 1986.

Kişiler

CYMBELINE	Britanya Kralı
KRALİÇE	Kralın ikinci karısı
INNOGEN	İlk karısından kızı, sonra uşak Fidele kılığında
POSTHUMUS LEONATUS	Kızın kocası
CLOTEN	Kraliçenin önceki kocasından olma oğlu
PISANIO	Posthumus'un uşağı
CORNELIUS	Doktor
HELEN	Innogen'in nedimesi
İKİ LORD	
İKİ SOYLU DELİKANLI	
İKİ İNGİLİZ KOMUTAN	
İKİ ZİNDANCI	
PHILARIO	Posthumus'un Roma'daki ev sahibi
GIACOMO	Philario'nun İtalyan arkadaşı
FRANSIZ	Philario'nun dostu
HOLLANDALI	Philario'nun dostu
İSPANYOL	Philario'nun dostu
CAIUS LUCIUS	Roma Elçisi ve Roma ordusunun komutanı
PHILARMONUS	Kâhin
İKİ ROMALI SENATÖR	
ROMALI TRİBÜNLER	
ROMALI SUBAY	
BELARIUS	Milford Limanı, Galler'de yaşayan sürgün edilmiş bir soylu, Morgan adını kullanır
GUIDERIUS	Cymbeline'nin kayıp öz oğlu, ama Belarius'un oğlu Polydore olarak tanınır

ARVIRAGUS

Cymbeline'nin kayıp öz oğlu, ama
Belarius'un oğlu Cadwal olarak tanınır

JUPITER

SICILIUS

Posthumus'un babasının hayaleti

SICILIUS'UN KARISI

Posthumus'un annesinin hayaleti

SICILIUS'UN OĞULLARI

Posthumus'un erkek kardeşlerinin
hayaletleri

Soylular, saraylı kadınlar, müzisyenler, haberciler, askerler.

I. Perde

1. Sahne

(Britanya. Cymbeline'in sarayının bahçesi.)

(İki soylu bey girer.)

BİRİNCİ SOYLU

Kiminle karşılaştın suratları bir karış.

Zaten bütün saraylılar da kaderlerini çizen yıldızlara değil,

Her zaman kralın ruh haline boyun eğler.

İKİNCİ SOYLU

Peki ama neler oluyor?

BİRİNCİ SOYLU

Biliyorsun, kral bu yakınlarda bir dulla evlendi.

Krallığın varisi olan kızını

Bu kadının tek oğluna vermek niyetindeydi.

Kızsa yoksul, ama şerefli bir beye kaçtı,

Onunla nikâhlandı;

Prensesin kocası sürgüne gönderildi,

Prenses de hapsedildi.

Herkes dışarıdan kederliymiş gibi davranıyor,

Oysa krala gelince, onun içi yanıyor.

İKİNCİ SOYLU

Yani kraldan başka üzülen yok ha?

BİRİNCİ SOYLU

Var elbette, prensesin kocası ile,
Oğlunun evliliğini çok isteyen kraliçe.
Ama saraylılar içten içe bu durumdan memnunlar,
Yüz ifadelerini kralın ruh haline göre ayarlasalar da,
Asık suratlarıyla gezinirken
Gönülden memnun olmayan bir tek saraylı bile yok.

İKİNCİ SOYLU

Peki ama neden?

BİRİNCİ SOYLU

Prensesle evlenme fırsatını kaçıran o herif,
Lafı bile edilemeyecek kadar kötü biri de ondan;
Prensesin kocasına gelince – zavallı adam,
Bu yüzden sürüldü zaten – öyle iyi biri ki,
Bütün dünyada öyle birini arayıp bulsanız bile,
O adamın yanında yine de yetersiz ve sönük kalırdı.
Böyle bir ruh güzelliği olan,
Hem de yakışıklı başka birini hayal edemiyorum.

İKİNCİ SOYLU

Bakıyorum, göklere çıkartıyorsun.

BİRİNCİ SOYLU

Layık olduğu için onu övüyorum,
Hatta erdemlerinin tam hakkını veremiyorum.

İKİNCİ SOYLU

Adı ne, kimin nesi?

BİRİNCİ SOYLU

Soyunu sopunu tam olarak bilmiyorum.
Babasının adı Sicilius. Romalılara karşı,
Onuruyla savaşmış Cassibelan'ın yanında,
Unvanlarını, herkesin takdirini kazanan,
Başarıyla hizmet ettiği Tenantius'tan¹ almış şanıyla,

---

1 Sicilius, Cassibelan ve Tenantius, Holinshed'in kroniklerinde sözü edilen üç Briton kralıdır. Burada Sicilius kral olarak değil, profesyonel asker olarak yer alır. Cassibelan, Roma'ya haraç ödeyen bir Briton kralıdır. Tenantius, MS 100 tarihinde doğmuş bir Briton kralıdır.

Leonatus² adını eklemişler böylece ona;³
 Bu delikanlıdan önce iki oğlu daha varmış Sicilius'un;
 Elllerinde kılıçlarıyla ölmüşler sürüp giden savaşlarda;
 Bu yüzden yaşlı ve evlatlarına düşkün babaları
 Öylesine acı çekmiş ki, sona ermiş hayatı,
 Bu delikanlıya gebe olan soylu karısı,
 Oğlunu doğururken can vermiş.
 Kral bebeği yanına almış,
 Posthumus Leonatus koymuş adını,
 Onu yetiştirip mabeyincilere katmış,
 Boş zamanlarına sığabilecek bütün bilgileri
 Almasını sağlamış;
 Posthumus bu bilgileri, bizim soluk almamız gibi,
 Daha kendisine verilirken hemen özömsüyormuş;
 Henüz gençken olgunluğa erişmiş
 Ve –nadir görülen bir şey – sarayda tutulmuş.
 Şimdi o herkesin övdüğü ve sevdiği biri;
 Herkese, en küçüğünden en büyüğüne, örnek olduğu gibi,
 Büyüklerine âdeta kendilerine çekidüzen verecekleri
 bir ayna,
 Yaşlılara ise onları ellerinden tutup yol gösteren bir
 rehber çocuk olmuş.
 Bu evlilik onun sürülmesine sebep olduysa da,
 Prenses gibi değeri herkesçe bilinen birinin Posthumus'u
 seçmesi
 Delikanlının erdemlerini, onun nasıl bir insan olduğunu
 gösterir.

İKİNCİ SOYLU

Bunları söylemesen de ona saygı duyardım.
 Söyler misin, kralın prenesten başka çocuğu yok mu?

2 "Aslandan doğan" anlamında.

3 Sicilius, Cassibelan ve Tenantius, Holinshed'in *Kronikler*'inde sözü edilen üç Briton kralıdır. Burada Sicilius kral olarak değil, profesyonel asker olarak yer alır. Cassibelan, Roma'ya haraç ödeyen bir Briton kralıdır. Tenantius, MS 100 tarihinde doğmuş bir Briton kralıdır, Kanada'da ölmüştür.

BİRİNCİ SOYLU

Prenses onun tek evladı.

Mutlaka öğrenmek istiyorsan, söyleyeyim:

Kralın iki oğlu vardı, büyüğü üç yaşındayken,

Öteki kundaktayken odalarından kaçırıldılar.

Bugün bile nerede olduklarını bilen yok.

İKİNCİ SOYLU

Ne zaman oldu bu?

BİRİNCİ SOYLU

Yirmi yıl kadar önce.

İKİNCİ SOYLU

Bir kralın çocukları bu kadar kolay kaçırılsın,

Bu kadar dikkatsizce korunsun

Ve araştırma o kadar yavaş sürsün ki,

İzleri hâlâ bulunamasın! Hayret doğrusu!

BİRİNCİ SOYLU

Bu ihmal, ne kadar garip gelirse gelsin,

Ne kadar gülünç olursa olsun,

Ne yazık ki doğru, beyim.

İKİNCİ SOYLU

Size inanıyorum.

BİRİNCİ SOYLU

Şimdi biz çekilelim. Bakın Posthumus,

Kraliçe ve prenses geliyor.

(Çıkarlar.)

(Posthumus, kraliçe ve Innogen girerler.)

KRALİÇE

Emin olun kızım, o kötü ünleri olan

Pek çok üvey anne gibi olmadığımдан,

Er geç anlayacaksınız size kem gözle bakmadığımı.

Şu an sen benim tutsağımsın ama

Senin gardiyanın olarak ben,

Özgürlüğünü kısıtlayan kapının anahtarını

Kendi ellerimle vereceğim sana.

Size gelince, Posthumus,
Gücenmiş kralın gönlünü eder etmez,
Herkes sizin avukatlığınızı yaptığımı görecek;
İnan olsun kral hâlâ öfkeli,
Aklınızı kullanın ve verdiği cezaya sabırla katlanın.

POSTHUMUS

Majesteleri, bugün buradan ayrılıyorum.

KRALİÇE

Gitmezseniz cezanızın ölüm olacağını biliyorsunuz.
Kral görüşmenizi, konuşmanızı yasakladı,
Ama ben yasaklanan aşkın azabını bilirim;
Bu yüzden gidip biraz bahçede dolaşayım.

(Çıkar.)

INNOGEN

Of şu ikiyüzlülük yok mu!
Şu acımasız kadına bakın: önce yaralıyor
Sonra da yaraları okşuyor!
Sevgili kocacığım, bir parça bile,
Korkmuyorum babamın öfkesinden;
-Ama her zaman biliyorum kutsal görevimi-
Ne yaparsa yapsın bana, aldırmıyorum öfkesine.
Artık gitmelisin; ben de burada dayanacağım
Her an beni hayattan soğutan öfke dolu gözlere;
Kıymetlimi bir gün yeniden görme umuduyla yaşamak
Tek tesellim olacak.

POSTHUMUS

Kraliçem, sevgilim! Sevgili eşim, n'olur artık ağlamayın,
Yoksa beni de ağlatacaksınız,
Bir erkeğe yakışmayacak şekilde.
Bugüne kadar bağlılık yemini etmiş bütün kocalardan
Daha bağlı kalacağım size.
Babamın bir arkadaşı olan,
Benim de yalnızca mektuplarından tanıdığım
Philario adlı birinde kalacağım Roma'da.

Kraliçem, oraya gönderin mektuplarınızı,
Mürekkep zehirli olsa bile,
Yazdığınız her sözcüğü içeceğim gözlerimle.

(Kraliçe girer.)

KRALİÇE

Lütfen kısa kesin. Kral gelecek olursa,
O öfkesiyle kim bilir neler yapar bana.

(Seyircilere.)

Onu şu tarafa göndereceğim,
Ona hiç kötülük etmedim,
Ama o benim hatalarımı zaten dostça karşılar,
Aramız iyi olsun diye hatalarımı bağışlar.

(Çıkar.)

POSTHUMUS

Vedalaşmamız hayatımız boyunca sürerse,
Ayrılmanın zorluğu da o kadar artar.
Hoşça kalın.

INNOGEN

Hayır, kalın biraz daha.
Birkaç dakika için, hava almak için gidiyor olsanız bile,
Bu kadar vedalaşma çok kısa.
Bakın sevgilim, bu elmas yüzük annemindi
Alın onu canım ve saklayın
Innogen ölünceye ve başka bir karınız oluncaya kadar.

POSTHUMUS

Ne, ne? Başkası mı? Merhametli tanrılar,
Bana şimdiki karımı bağışlayın,
Başka bir kadınla evlenmektense,
Sarıp sarmalarım kendimi bir kefenle daha iyi!
Aklım başımda oldukça, sen de kal hep benimle.

(Yüzüğü parmağına geçirir.)

Tatlım, güzelim, nasıl beni alma pahasına çok şey
kaybettinizse,
Küçük değiş tokuşlarımızda kazanan yine ben oluyorum.

Benim hatırıma bunu alın, takın siz de,

(Innogen'e bir bilezik uzatır.)

İşte takıyorum bu aşk kelepçesini en güzel tutsağın bileğine.

INNOGEN

Ah Tanrılar! Ne zaman görüşeceğiz bir daha?

(Cymbeline ve lordlar girerler.)

POSTHUMUS

Eyvah kral!

CYMBELINE

Sen⁴, aşağılık şey, defol gözlerimin önünden!

Bu emrimden sonra da, o değersizliğiyle

Yük olursan sarayıma, cezan ölümdür.

Çek git hemen, kanımı zehirliyor varlığın.

POSTHUMUS

Tanrılar sizi korusun, saraydaki iyileri kutsasın!

Gidiyorum.

(Çıkar.)

INNOGEN

Ölümde bile bundan daha derin bir acı yoktur.

CYMBELINE

Ah sen, hain şey, bana dayanak olacağın yerde

Yaşıma yaş ekliyorsun.

INNOGEN

Yalvarırım efendim,

Zarar vermeyin kendinize öfkenizle,

Bir türlü anlayamıyorum bu gazabınızı;

Bütün acıları azaltır daha sempatik bir yaklaşım.

CYMBELINE

Bu ne sorumsuzluk, bu ne itaatsizlik?

---

4 On altıncı yüzyıl İngiltere'sinde "you" (siz) hitabı bir nezaket kuralıydı; âşıklar bile birbirlerine "siz" diye hitap ederdi. Burada kullanılan "thou" (sen) kelimesiyse küçümseyen bir hitap şeklidir. Kral "thou" diyerek Posthumus'a hakaret ediyor.

INNOGEN

Acıdan umutsuzum, bu yüzden sorumsuzum.

CYMBELINE

Kraliçemin tek oğluyla evlenebilirdin oysa!

INNOGEN

İyi ki tanrılar beni seviyormuş ki evlenmedim onunla.

Bir çaylak yerine, bir kartalla evlendim.

CYMBELINE

Bir dilenciyle evlendin.

Tahtımı bir alçaklık yuvası yapacaktın.

INNOGEN

Tam tersine, ona ışıltı kattım.

CYMBELINE

Rezil şey!

INNOGEN

Efendimiz, Posthumus'a âşık olmam sizin suçunuz.

Onu benim oyun arkadaşım olarak siz yetiştirdiniz,

O dünyanın her iyi kadınına layık olacak değerdedir,

Onun benim için çektikleri benim değerimi kat kat aşar.

CYMBELINE

Ne, aklını mı kaçırdın sen?

INNOGEN

Neredeyse efendim, tanrılar iyileştirsin beni!

Keşke bir çobanın kızı olsaydım,

Leonatus da, komşu çobanın oğlu olsaydı.

(Kraliçe girer.)

CYMBELINE

Budala şey seni.

(Kraliçe'ye.)

Yine birlikteydiler; emrimi yerine getirmediniz.

Götürün, odasına kilitleyin onu.

KRALİÇE

Yalvarırım, sakinleşin efendimiz.

Siz de susun hanım kızım.

Yüce kralım, işi bize bırakın,
Biraz düşünüp taşının
Ve içiniz rahat olsun.

CYMBELINE

Her gün kanından bir damla kaybedip solsun
Vaktinden önce yaşlanıp ölsün
Akılsızlığının cezasını çeksin.
(*Lordlarla birlikte çıkar.*)

KRALİÇE

Hey tanrılar, siz de biraz fedakârlık yapın.
(*Pisanio girer.*)

İşte uşağınız da geldi, haberler nasıl efendi?

PISANIO

Oğlunuz efendime kılıç çekti.

KRALİÇE

Ne? Hiç kimseye bir şey olmamıştır umarım.

PISANIO

Olabilirdi. Ama efendim hiç öfkelenmedi,
Bunu oyun sayıp kabul etti,
Orada bulunan bir bey araya girdi.

KRALİÇE

Buna memnun oldum.

INNOGEN

Oğlunuzun babamla arası çok iyi
O cüretle bir sürgüne kılıç çekiyor.
Ne cesur bir soylu ama!
Keşke onları ayıracak birinin bulunmadığı
Bir tenhada dövüşselerdi,
Benim elimde de bir iğne olsaydı,
Geri çekilene batırırverseydim.
(*Pisanio'ya.*)

Niye efendinizden ayrılıp geldiniz?

PISANIO

Onun buyruğuyla.

Limana kadar kendisiyle gelmemi istemedi.

Emirleriniz olunca

Neler yapmam gerektiğini söyledi.

KRALİÇE

Çok sadık bir uşağınız var.

Öyle kalacağına da şerefimi koyarım.

PISANIO

Majestelerine saygılarımla teşekkür ederim.

KRALİÇE

Hadi biraz yürüyelim.

INNOGEN

(Pisanio'ya.)

Yarım saat kadar sonra gelin konuşalım.

Zaten bu arada kocamı geçireceksiniz.

Şimdilik gidin,

(Kraliçe ile Innogen bir kapıdan, Pisanio başka bir kapıdan çıkarlar.)

2. Sahne

(Britanya. Halka açık bir yer.)

(Cloten ile iki lord girerler.)

BİRİNCİ LORD

Efendim gömleğinizi değiştirmenizi tavsiye ederim. Fazla hareketten teke gibi kokuyorsunuz. Saldığınız kokunun yerine yenisi gelsin. Elbette kimsenin bedeni koku salmadakadar sağlıklı olamaz.

CLOTEN

Gömleğimde kan olsaydı değiştirirdim. Nasıl, onun canını yaktım mı?

İKİNCİ LORD

(Seyircilere.)

Nerdee, onun sabrını taşırdığınız kadar bile yakmadınız.

BİRİNCİ LORD

Canını yakmak mı? Canı yanmadıysa bedeni kılıcın kemiklerin arasından geçeceği iskelet gibi olmalı. Canının yanmaması için bedeninin çelikten olması gerekir.

İKİNCİ LORD

(Seyircilere.)

Kılıcı sanki borçluymuş da arka sokaklarda gizleniyormuş gibi Posthumus'a yaklaşamadı bile.

CLOTEN

Hergele karşımda tutunamadı, kaçtı.

İKİNCİ LORD

(Seyircilere.)

Öyle ya, hep sana doğru, üstüne üstüne kaçtı.

BİRİNCİ LORD

Tutunmak mı? Siz yerinizde durdunuz, ama o kaçıp kendi yerini de size bıraktı.

İKİNCİ LORD

(Seyircilere.)

Hadi ordan; Posthumus bir milim bile çekilmedi. Budalalar!

CLOTEN

Keşke araya girmeselerdi.

İKİNCİ LORD

(Seyircilere.)

Keşke, o zaman yerde ne uzunlukta bir budalanın yattığını görürdük.

CLOTEN

Bir de prenses bu herife âşık olup beni reddediyor.

İKİNCİ LORD

(Seyircilere.)

Doğru seçim yapmak günahsa, prenses cehennemlik.

BİRİNCİ LORD

Efendim size hep söylediğim gibi prensesin güzelliği ile akli bir değil. Görünüşü güzel ama aklının kıt olduğunu gözlerimle gördüm.

İKİNCİ LORD

(Seyircilere.)

Prenses ışığını iyi ki budalalara tutmuyor, yoksa budalalardan yansıyan ışık onu yaralayabilirdi.

CLOTEN

Ben daireme dönüyorum. Bu dövüşte keşke bir yaralanma olsaydı!

İKİNCİ LORD

(Seyircilere.)

İyi ki olmadı, ama olsaydı bile bir eşeğin kanı döküleceği için büyük bir kayıp sayılmazdı.

CLOTEN

(İkinci lorda.)

Bizimle geliyor musunuz?

BİRİNCİ LORD

Ben geliyorum efendim.

CLOTEN

Hayır, hep birlikte gidelim.

İKİNCİ LORD

Nasıl isterseniz, lordum.

3. Sahne

(Cymbeline'in sarayında bir oda.)

(Innogen ile Pisanio girerler.)

INNOGEN

Keşke limanın bir parçasıymış gibi,
Bütün iskelelerinde her yelkenliyle konuşabilseydin.
Bir şeyler yazdığında ben alamazsam,
İdam mahkûmuna gelen af kâğıdının
Zamanında ulaşamamasına benzer bu.
Sana en son ne söyledi?

PISANIO

Kraliçesi... Kraliçesinden başka hiçbir şey demedi.

INNOGEN

Sonra da mendil mi salladı?

PISANIO

Ayrıca salladığı mendili de öptü madam.

INNOGEN

Ah duygusuz kumaş parçası,

Benden daha şanslı.

Hepsi bu mu?

PISANIO

Hayır madam, birbirimizi gözden kaybedinceye kadar

Güverteden ayrılmadı;

Ne kadar hızlı gitse de gemisi,

Eldivenini, şapkasını ya da mendilini

Yavaş yavaş salladı;

Ruhunun ne kadar yavaş uzaklaştığını gösterir gibi.

INNOGEN

Ufukta küçücük bir nokta oluncaya kadar

Rıhtımdan ayrılmasaydın.

PISANIO

Ayrılmadım madam.

INNOGEN

Ah ben orada olsaydım,

Onu daha fazla görmek için

Küçülüp gözden kaybolana kadar

Göz sınırlarımı öylesine zorlar, çatlatırdım ki;

Sonra onun giderek küçüldüğünü,

Bir iğne başı kadar olduğunu görür,

Sonra da bir zerrecik olup

Havaya karıştığını düşünür, ağlardım.

Sevgili Pisanio, ondan ne zaman haber alırız dersin?

PISANIO

İçiniz rahat olsun madam, en kısa zamanda.

INNOGEN

Doğru dürüst vedalaşamadık bile,

Oysa ona söyleyecek çok güzel şeylerim vardı.

Onu her zaman nasıl düşüneceğimi,
Neler düşüneceğimi söyleyemedim.
Güzel İtalyan kadınların, onun bana beslediği sevgiye
Ve benim onuruma ihanet etmelerine
İzin vermeyeceğine yemin ettiremeden,
Sabahları altıda, öğleyin, gece yarısı
Onun için dua edeceğim için,
Bu saatlerde onun da dua ederek
Benimle buluşmasını isteyemeden
Ve iki güzel sözün arasına sıkıştırdığım
Bir ayrılık öpücüğü veremeden önce,
Tomurcukları döken, zorba kuzey rüzgârı gibi,
Babam geliverdi.

(Bir nedime girer.)

NEDİME

Madam, kraliçe, majesteleriyle görüşmek istiyor.

INNOGEN

(Pisanio'ya.)

Sizden istediklerimi hemen yapın.

Ben kraliçenin yanına gidiyorum.

PISANIO

Derhâl madam.

(Innogen ile nedime bir yerden, Pisanio başka bir yerden çıkarlar.)

4. Sahne

(Roma. Philario'nun evinde bir oda.)

(Philario, Giacomo, bir Fransız, bir Hollandalı ve bir İspanyol girerler.)

GIACOMO

İnanın efendim, onu Britanya'da gördüğümde ünü giderek yayılmaktaydı, bugün sahip olduğu değere erişeceği

bekleniyordu. Yine de erdemleri dolu bir liste gibi yanında durduğu hâlde, ona pek de şaşmadan bakabildim.

PHILARIO

Ama siz şimdi onun içini ve dışını süsleyen güzellikleri henüz tamamen kuşanmamış olduğu günlerden söz ediyorsunuz.

FRANSIZ

Ona Fransa'da rastladım. Onunla boy ölçüşebilecek çok kimse vardı.

GIACOMO

Kralının kızıyla evlenmesine gelince, bu onun kendi üstünlüğünden çok prensese nasıl görüldüğüyle ilgili; bu da onu gerçeğe uymayan bir ışık altında gösteriyor.

FRANSIZ

Ardından da sürgün cezası geliyor.

GIACOMO

Doğru, ayrıca bu üzücü ayrılığa üzülenlerden, yani prensesin adamlarından destek görmesi onun bu kadar abartılmasına yol açıyor. Yoksa prensesin kendisinden aşağı, yoksul biriyle evlenme kararının yanlış olduğu düz mantıkla bile anlaşılır. Ama nasıl oluyor da sizinle kalıyor? Tanışıklığınız nereden?

PHILARIO

Babasıyla yan yana askerlik yaptık. Babasına hayatım dâhil çok şey borçluyum.

(Posthumus girer.)

İşte Britanyalı da geliyor. Onu yüksek seviyede bir bey gibi, değerli bir tanıdık gibi karşılayın. Hepinizden rica ediyorum, soylu bir dostum olarak takdim edeceğim bu gence iyi davranın. Onun ne kadar değerli bir insan olduğunu söylemektense bunu bizzat görmenizi tercih ederim.

FRANSIZ

(Posthumus'a.)

Efendim sizinle Orleans'da tanışmıştık.

POSTHUMUS

O zaman bana çok nazik davranmıştınız, borcumu sonsuza kadar ödemeye çalışsam bile yine size borçlu kalırım.

FRANSIZ

Basit nezaketimi büyütüyorsunuz efendim. Ülkemde sizinle arkadaşlarımdan arasını bulduğum için memnunum; o kadar basit ve önemsiz bir sorun yüzünden birbirinizi öldürmek için düello etmeniz çok yazık olurdu.

POSTHUMUS

Bağışlayın efendim ama o zamanlar dünyayı gezen tecrübesiz bir gençtim; başkalarının tavsiyesiyle hareket etmekle birlikte söyleneni kabul etmekten de sakınıyordum. Yine de –affınıza sığınarak– iddiamın o kadar da önemsiz olmadığını söylemek isterim.

FRANSIZ

Evet olabilir, ama kararı kılıçlara bırakmak... Birbirine denk iki gençtiniz, birbirinizi yaralayabilir ya da öldürebilirdiniz.

GIACOMO

Nezaketsizlik olmazsa sorabilir miyiz; anlaşmazlık neydi?

FRANSIZ

Elbette. Herkesin ortasında olan bir tartışmaydı. Kuşkusuz anlatmaya değer. Dün gece bizim yaptığımız tartışmaya benziyordu, hani her birimiz kendi ülkemizin kadınlarını övüyorduk ya; işte bu bey de, o gün kendi sevgilisinin Fransa'nın en nadide hanımlarından daha güzel, daha erdemli, daha akıllı, daha namuslu, daha sadık ve aldatılması daha zor olduğunu iddia ediyordu; hem de aksini söyleyeni düelloya davet ederek.

GIACOMO

O hanım ya artık yaşamıyor ya da bu bey bugüne kadar fikrini değiştirmiştir.

POSTHUMUS

O hâlâ bütün erdemleriyle yaşıyor, ben de aynı fikirdeyim.

GIACOMO

Yine de onun İtalyan kadınlarından daha üstün olduğunu söyleyemezsiniz.

POSTHUMUS

Fransa'daki gibi kıskırtıldığımı görüyorum; bugün de onun değerinin asla düşmediğini belirtirim, sözlerimi onun kocası olarak değil, ona tapınana bir hayranı olarak aynen tekrarlarım.

GIACOMO

Hem güzel hem de erdemli olmak –basit bir kıyaslama yapacak olursam– Britanya'daki pek çok kadının pek sahip olamayacağı bir özellik. Yüzüğünüzdeki elmasın gördüğüm pek çok elmastan daha parlak olması gibi, hanımınız gördüğüm pek çok kadından daha güzel olsa da, birçok kadının ondan üstün olduğuna inanıyorum; yani ben en değerli elması görmüş değilim, siz de en değerli kadını.

POSTHUMUS

Sevgilimi, ona verdiğim değer ölçüsünde övdüm; bu taş için de aynı şeyi söyleyebilirim.

GIACOMO

Sizce değeri ne kadardır?

POSTHUMUS

Dünyadaki her şeyden fazla.

GIACOMO

Ya o övdüğünüz sevgiliniz artık bu dünyada değil ya da siz bu taşla ondan fazla değer veriyorsunuz.

POSTHUMUS

Yanıyorsunuz. Taşımı satın alabilecek bir servet varsa, o taş satılabilir, o kadar erdemli biri varsa armağan da

edilebilir. Ama diğeri satılamaz, o yalnızca tanrıların bir armağanıdır.

GIACOMO

Tanrıların armağanı demek?

POSTHUMUS

Evet, tanrıların izniyle onu hep kendime saklayacağım.

GIACOMO

Yasal olarak size ait olabilir, ama bilinmez, komşu havuzlara bazen garip kuşlar konabilir. Yüzüğünüz de çalınabilir; o zaman övgülerinizin de hiçbir anlamı kalmaz. Biri insani zaafların kurbanı olabilir diğeri dikkatsizliğin. Kurnaz bir hırsız ya da işbilir bir saraylı her ikisini de elde etmeyi deneyebilir.

POSTHUMUS

Şunu söyleyeyim, insani zaafları olsa da olmasa da İtalyanızda karımın namusunu alt edecek özellikte işbilir bir saraylı olduğunu sanmam. Bol bol hırsızınız olduğundan ise hiç kuşku duymam, ama yüzüğüm çalınacak diye bir korkum yok.

PHILARIO

Beyler bu konuşmayı burada bırakalım.

POSTHUMUS

Memnuniyetle efendim. Bu değerli beye teşekkür ederim, beni bir yabancı gibi karşılamadı, hemen içli dışlı oluverdik.

GIACOMO

Onunla tanıştırdığım takdirde, şimdi konuştuğumuzun en fazla beş misli uzunluğundaki bir konuşmadan sonra hanımınızın gönlünü kazanıp onu tuş edebilirim.

POSTHUMUS

Hayır, edemezsiniz.

GIACOMO

Bu bahiste yüzüğünüze karşı, değeri ondan kat kat fazla olan bütün malımı mülkümü ortaya koyabilirim. Aslın-

da bu iddiam onun namusundan çok sizin aşırı güveninizi hedef alıyor; gücenmeyin, ama kim olursa olsun dünyadaki her kadın için böyle bir iddiaya girerim.

POSTHUMUS

Bu cüretkâr düşüncede iseniz çok yanıldığınızı göreceksiniz. Böyle bir girişimin sizi layık olduğunuz şeyle karşı karşıya bırakacağına hiç kuşkim yok.

GIACOMO

Neymiş o?

POSTHUMUS

Elbette ret yanıtı; ama sizin tabirinizle, bu girişim daha fazla cezayı hak eder: O da size haddinizi bildirmektir.

PHILARIO

Beyler, yeter artık. Bu tartışma birden ortaya çıktı, çıktığı gibi de bitsin. Lütfen barışın, birbirinizle dost olun.

GIACOMO

Söylediklerimi kanıtlamak için servetimi, gerekirse komşununkini bile bahse koyabilirim.

POSTHUMUS

Hangi kadının namusunu denemeyi düşünüyorsunuz?

GIACOMO

Sizinkinin elbette, madem onun namusundan bu kadar eminsiniz. Yüzüğünüz karşılığında on bin düka altını koyuyorum. Sadece beni hanımınızın yaşadığı saraya bir mektupla takdim edin ve onunla bir kez görüşmem için fırsat tanıyın. Hanımınızın bu kadar bulunmaz olduğuna inandığınız sadakatini oradan alıp buraya getireyim.

POSTHUMUS

Sizin altınınıza karşılık ben de o kadar altın koyarım. Bu yüzüğe elim kadar değer veririm; o benim ayrılmaz bir parçamdır.

GIACOMO

Korkuyorsunuz, korkmakla da akıllılık ediyorsunuz. Kadınların etinin gramını bir milyona alsanız bile, onu kir-

lenmekten kurtaramazsınız; neyse sizin inanç sahibi biri olduğunuz belli, korkunuz bunu gösteriyor.

POSTHUMUS

Bu şekilde konuşmak sizin huyunuz herhâlde; umarım bazen ciddi şeyler konuşmayı da becerebiliyorsunuzdur.

GIACOMO

Ben ağızımdan çıkan her sözden sorumluyum ve yemin ederim ki, söylediklerimin bütün sonuçlarına da katlanırım.

POSTHUMUS

Ya öyle mi? Peki dönüşünüze kadar yüzüğümü size ödünç vereyim. İddiamızı kâğıda dökelim. Karının iffeti, dürüstlüğü sizin o aşağılayıcı düşüncelerinizin boyunu kat kat aşar. Bu iddia için size meydan okuyorum. İşte yüzüğüm.

PHILARIO

Böyle bir bahse izin vermem.

GIACOMO

Çok geç, artık dönemeyiz. Karınızın bedeninin en değerli parçasına sahip olduğumu kanıtlayamazsam on bin altınım sizin, ayrıca yüzüğünüzü de iade edeceğim. Karınız inandığınız derecede namusluysa ve eli boş dönersem sizin cevher olan karınız, bu mücevheriniz ve benim altınlarım sizindir. Bir şartla, beni saraya takdim etmelisiniz.

POSTHUMUS

Şartları kabul ediyorum, oturup madde madde yazalım bunları. Ancak bir şey var: Karımı elde eder ve başarılı olduğunuzu bana kabul ettirirseniz artık düşmanınız olmam; tartışılmaya değmeyen bir kadın olduğu ortaya çıkmış olur. Ama onu baştan çıkaramadığınız anlaşılırsa, karım hakkındaki kötü fikirleriniz ve onun namusuna saldırmaya yeltenmenizin cevabını kılıçlarımız verir.

GIACOMO

Tamam, el sıkışalım. Bunları noterlikte onaylatalım. Ben de hemen Britanya'ya hareket edeyim; yoksa bu konuşmalar boşa gider. Gidip altınları getireyim ve bu iki maddeyi yazdırayım.

POSTHUMUS

Anlaştık.

(Giacomo ile birlikte çıkar.)

FRANSIZ

Ne dersiniz, sizce bu bahis yürür mü?

PHILARIO

Sinyor Giacomo, asla fikrinden caymaz. Gelin peşlerinden gidelim.

(Çıkarlar.)

5. Sahne

(Britanya. Cymbeline'in sarayında bir oda.)

(Kraliçe, nedimeler ve Cornelius girerler.)

KRALİÇE

Gidin, çiy kalkmadan o çiçekleri toplayın.

Acele edin. Kim biliyor yerlerini?

BİR NEDİME

Ben biliyorum madam.

KRALİÇE

Çabuk olun.

(Nedimeler çıkarlar.)

İlaçları getirdiniz mi doktor?

CORNELIUS

Evet majesteleri, buyrun ilaçları.

(Bir kutu verir.)

Ama haşmetlim, kızmazsanız

—vicdanımı rahatlatmak için—

Sorabilir miyim acaba:

Neden bu zehirli bileşimleri hazırlamamı emrettiniz?

Yavaş yavaş, ama kesinlikle öldürür bunlar.

KRALİÇE

Doktor böyle bir soru sorabilmenize şaşırdım doğrusu.

Uzun zamandır sizin öğrenciniz değil miyim?

Parfüm yapmayı, çiçek özü çıkarmayı, onları korumayı

Bana öğreten siz değil misiniz?

Yüce kralımız da bu karışımlarımdan hoşlandığı için

Bana kur yapmıyor mu?

Bu konuda bu kadar ilerlemişken

Bazı denemelerle bilgimi geliştirmem doğru değil mi?

–Benim kötü biri olduğumu düşünüyorsanız o başka.–

Bu karışımı öldürülmeye bile değmeyen yaratıklar

üzerinde deneyeceğim,

İnsanlar üzerinde değil; gücünü anlayıp panzehirler

üreteceğim

Ve böylece karışımların özelliklerini ve gücünü

öğreneceğim.

CORNELIUS

Majesteleri, bu çalışmalarınız

Yüreğinizi katılaştırmaktan başka bir işe yaramaz.

Ayrıca sonuçları son derece tiksindirici ve sağlıksızdır.

KRALİÇE

Hiç merak etmeyin.

(*Pisanio girer.*)

(*Seyircilere.*)

İşte dalkavuk da geldi,

Önce onun üzerinde deneyeceğim bunları.

Efendisi Posthumus'a bağlı, oğluma da düşman.

Ne haber, Pisanio? Doktor, şimdilik işimiz bitti sizinle.

Çekilebilirsiniz.

CORNELIUS

(*Seyircilere.*)

Sizden kuşkulaniyorum, madam.
Dilerim kimseye zarar vermezsiniz.

KRALİÇE

(*Pisanio'ya.*)

Bir dakika dur, seninle konuşacağım.

CORNELIUS

(*Seyircilere.*)

Bu kadını sevmiyorum.

Elinde yavaş yavaş öldüren, bilinmeyen bir zehir var
sanıyor.

Ben onun ciğerini biliyorum.

Bu kadar kötü huylu birine,

Bu kadar ölüm dolu bir zehir veremezdim.

Elindeki karışım sadece

İnsanı sersemletir, uyuşturur bir süreliğine.

Herhâlde, bunu önce kedilerde, köpeklerde deneyecektir,

Sonra da insanlar üzerinde;

Neyse ki bu karışımın hiçbir tehlikesi yok,

Yalnızca ölmüş gibi gösterir;

İnsanı bir süreliğine kendinden geçirir,

Ama uyanınca eskisinden daha zinde hissettirir.

Karışımın etkisi ölmüş gibi gösterip kraliçeyi aldatacaktır,

Ben de kraliçeyi aldatmakla doğru olanı yapmış olacağım.

KRALİÇE

Doktor sizi tekrar çağırınca kadar

Başka hizmet istemiyorum.

CORNELIUS

Saygılarımla huzurunuzdan ayrılıyorum.

(*Çıkar.*)

KRALİÇE

(*Pisanio'ya.*)

Demek prenses hâlâ ağlıyor?

Zamanla durulmaz mı dersin?

Budalalığın sahiplendiği zihnine

Doğru öğütler girmez mi sence?

Elinden geleni yapmalısın.

Prensesin oğlumu sevdiği haberini verdiği gün,

Rütbece efendin kadar büyük olduğunu bildireceğim

sana.

Daha da büyük hatta;

Çünkü efendinin serveti ölüm döşeginde,

İtibarı da son nefesini vermek üzere.

Artık buraya dönemez,

Konumuna devam edemez.

Kaldığı yeri değiştirmesi ise,

Kendisini bir acıdan öbürüne atmak olur,

Yaşadığı her yeni gün yaşamının başka bir gününü silip

götürür.

Yıkılmak üzere olan bir şeye dayanmaktan ne beklersin?

Hele yeniden yapılması olanaksızsa

Ve ona destek olacak dostları da yoksa?

(Elindeki kutuyu düşürür. Pisanio eğilir alır.)

O aldığın şeyin ne olduğunu bilmiyorsun,

Ama mademki kaldırmak zahmetine girdin, senin olsun.

İçindeki ilacı ben yaptım,

Onunla kralı beş kez ölümden kurtardım.

Bu ilaçtan daha yararlısına rastlamadım.

Hayır, lütfen sende kalsın.

Bu senin için düşündüğüm iyiliklerin başlangıcı olsun.

Sanki senin fikrinmiş gibi,

Durumunun ne olduğunu anlat hanımına.

Düşün, efendi değiştireceksin,

Ama yükselme fırsatı da elde edeceksin;

Üstelik yine aynı hanıma hizmet edeceksin,

Oğlum seni koruyacak, bu da avantajın olacak ayrıca.

İstediğin mevkii sana vermesi için kralla konuşacağım;

Sonra da, seni bu ödüle layık gören ben,

Hak ettiklerini altınla ödeyeceğim.

Şimdi nedimelerimi çağır.

(Pisanio çıkar.)

Düşün dediklerimi. Kurnaz ve sadık bir hergele,

Niyeti yok fikrini değiştirmeye;

Hâlâ efendisinin adamı,

Kocasına bağlı kalmayı hatırlatıyor prensese.

O verdiğim ilacı içtiği takdirde,

Prenses sevgili kocasının temsilcilerinden birini kaybeder.

Eğer tutumunu değiştirmezse prenses de bu ilacın tadına
bakar.

(Pisanio ile nedimeler girerler.)

Aferin, iyi iş çıkardınız, bravo.

Çalışma odama götürün menekşeleri, kadife çiçeklerini.

Sana da güle güle Pisanio, düşün dediklerimi.

PISANIO

Düşünürüm.

(Kraliçe ve nedimleri çıkarlar.)

Sevgili efendime ihanet etmektense,

Boğarım kendimi daha iyi.

Sizin için yapacağım bu kadar işte.

(Çıkar.)

6. Sahne

(Aynı kişiler. Sarayda başka bir oda.)

(Innogen girer.)

INNOGEN

Zorba bir baba, ikiyüzlü bir üvey ana,

Kocası sürgünde olan

Evli bir kadına talip bir budala.

Ah kocam, acılarımın en yüksek zirvesi

Ve onun yinelenen başka eziyetleri!

Ağabeylerim gibi, küçükken çalınmış olsaydım eğer

Mutlu olurdum ben de:

Yüce şeylere olan istek mutsuzluğa mahkûmmuş meğer.

Ne kadar aşağı konumda olurlarsa olsunlar,

Basit istekleri olanları kutsasın tanrılar.

Bu da kim şimdi? Ne var?

(Pisanio ile Giacomo girerler.)

PISANIO

Madam, Roma'dan bir bey geldi,

Efendimden bir mektup getirdi.

GIACOMO

Yanaklarınız mı kızardı, madam?

Değerli Leonatus güvendedir,

Sevgi ve saygılarını gönderdi siz majestelerine.

(Bir mektup verir.)

INNOGEN

Teşekkürler efendim.

Hoş geldiniz siz de.

(Mektubu okur.)

GIACOMO

(Seyircilere.)

Görünüğü gerçekten göz kamaştırıcı!

Eğer içi de aynı zenginlikteyse

Anka kuşu gibi eşsiz demektir,

O zaman bahsi kaybettiğimin resmidir.

Cesaret, dostum olsun;

Cüretim beni tepeden tırnağa donatsın silahlarla;

Partlı askerler gibi,⁵

Kaçarken dövüşmek zorunda kalacağım yoksa

Daha doğrusu savaşmadan kaçacağım.

INNOGEN

(Mektubu yüksek sesle okur.)

“Bu bey, en itibarlı beylerden biridir; bana ödeyemeyece-

5 Partlı (Arşaklı) askerlerin savaş yöntemi, geri çekilirken, onu kovalayan düşmanı oklarla telef etmektir.

ğim kadar iyilikte bulundu. Bana güvendiğiniz gibi, ona da gerektiği gibi davranın. Leonatus.”

(Giacomo'ya.)

Mektubun sizi ilgilendiren bölümünü yüksek sesle okudum.

Ama diğer yerleri yüreğime ışık ve sıcaklık verdi.

Size içtenlikle teşekkür ederim.

Bulup söyleyebileceğim kelimelerle size “hoş geldiniz,” derim.

Davranışım size bu duygularımı gösterecektir.

GIACOMO

Teşekkürler güzel leydim.

Şu erkekler deli midir nedir?

Doğa insanlara göz armağan etmiş, görsünler diye gökkubeyi,

Karaların ve denizlerin bütün zenginliklerini;

Bu gözlerle, göklerdeki ateş saçan yıldızları

Ve kıyılardaki sayısız çakılları ayırt edebiliyoruz da,

Nasıl oluyor da birbirinden ayıramıyoruz güzelle çirkinini.

INNOGEN

Bu şaşkınlığınızın sebebi nedir?

GIACOMO

Gözlerin kusuru yok bunda,

Maymunlar bile aralarında bağrışıp çağrıştıktan sonra

Dişiler birini üstün bulur, sırt çevirir diğerine;

Aklın kusuru da olamaz, çünkü konu güzellikse,

Akıllı bir seçim yapmayı bilir budalalar bile;

Yalnızca şehvet de olamaz, çünkü bu mükemmelliği gördükten sonra,

Doldurmak istemezdi midesini

Aç kalsa da aylarca.

INNOGEN

Neden sözediyorsunuz siz?

GIACOMO

Doymak bilmez şehvet, karnı hem tıka basa dolu
Hem aç olan bu sınırsız arzu,
Su ne kadar akarsa aksın,
Delik olduğu için bir türlü dolmayan bu banyo teknesi,
Önce kuzuyla beslenir, sonra da çöplükle.

INNOGEN

Kendinizden mi geçtiniz? İyi misiniz?

GIACOMO

Teşekkürler madam, iyiyim.

(Pisanio'ya.)

Lütfen dostum, uşağımı bulun, bıraktığım yerde beni
beklesin.

Yabancılik hisseder, biraz da huysuzdur.

PISANIO

Ben de ona hoş geldin demek için şimdi gidiyordum.

(Çıkar.)

INNOGEN

Her şey iyi yolunda mı? Söyleyin, kocamın sağlığı iyi mi?

GIACOMO

İyidir madam.

INNOGEN

Neşesi yerine geldi mi? Umarım gelmiştir.

GIACOMO

Son derece neşeli.

Orada yabancı gibi değil, neşeli ve nükteli.

Ona şen Britanyalı diyorlar.

INNOGEN

Oysa buradayken çok üzgündü,

Neden böyle olduğunu da bilmezdi.

GIACOMO

Onu hiç üzgün görmedim.

Sıkı dostluk ettiği bir Fransız var,

Ülkesinde tanınmış, soylu biri,

Anlaşıldığına göre ülkesindeki bir kıza sırlıslıkam âşık.

Bu yüzden, bu Mösyö içi yanarak ah vah ederken,
Bizim şen Britanyalı—yani kocanız—
İçten kahkahalar atıp diyor ki,
“Of, gülmekten çatlayacağım.
Duyduklarından, gördüklerinden sonra
Kadın karakterini ve nasıl olmaları gerekiyorsa
Öyle olduklarını bilen bu adam,
Kendi isteğiyle evlilik zincirini takmaya hazır.”

INNOGEN

Bunları kocam mı söylüyor?

GIACOMO

Evet madam, hem de kahkaha atarken gözlerinden yaş
gelircesine.
Orada olup o zavallı Fransızla eğlendiğini görmek başlı
başına bir eğlence.
Ama tanrılar biliyor ya, ayıplanmayı hak eden erkekler
var yeryüzünde.

INNOGEN

Umarım o bu tip erkeklerden değildir.

GIACOMO

Elbette değil; ama yine de tanrıların ona bahşettiği
nitelikleri
Bu onura layık olabilmek için daha dikkatli kullanabilirdi.
Çok meziyeti olan bir insan, üstelik size sahip olması
Tanrı nimetlerinin en büyüklerinden biri.
İşte bu yüzden hem şaşkınlık içindeyim hem de acıyorum.

INNOGEN

Kime acıyorsunuz efendim?

GIACOMO

İçtenlikle iki kişiye,

INNOGEN

Biri ben miyim efendim?

Bana baktığınıza göre; bende acımanıza sebep olan
Ne gibi bir zavallılık görüyorsunuz?

GIACOMO

Çok acı verici!

Ne yapсам da güneşin aydınlatan ışıklarından kaçıp,
Sönük bir mumun ışığındaki zindana saklansam.

INNOGEN

Rica ederim sorularıma daha açık cevap verin,
Niye acıyorsunuz bana?

GIACOMO

Başkalarının yaptıkları
–Siz keyfinize bakın,– diyecektim ki
Bu cezasını tanrıların vereceği bir iş,
Söylemek bana düşmez.

INNOGEN

Siz, benimle ilgili ya da,
Beni ilgilendiren bir şey biliyorsunuz galiba.
–Kuşku ve korku içinde bulunmak
Çoğu kez bunları bilmekten
Çok daha acı verir insana;
Bilince ya zaten çaresi yoktur
Ya da zamanında farkına varılınca
Belki bir çare bulunur–
Bana söylemek isteyip de söyleyemediğiniz şeyi açıklayın.

GIACOMO

Dudaklarımı arıtmak için bu yanak benim olsaydı;
Benim olsaydı her bir dokunuşu
Ruha yeni bir bağlılık yemini ettiren bu ellerin;
Benim olsaydı gözlerimden taşan ihtirası esir alan
bu insan;
Ve ben de lanetlenseydim
Roma'daki Capitol'a çıkan merdiven basamakları gibi
Orta malı olmuş dudakları salyalarım akarak öpecek
kadar;
Saat başı yapılan sadakatsizliklerle ve çalışmayla
Sertleşmiş elleri tutacak kadar,

Kokmuş bir kandilin dumanlı ışığı kadar loş,
Adi ve donuk renkli
Gözlere dalıp gidecek kadar,
Gerçek aşk ilahına isyan yüzünden,
Yerinde olurdu cehennemin bütün lanetleri ile
cezalandırılmam.

INNOGEN

Korkarım ki lordum
Unutmuş Britanyayı.

GIACOMO

Ve kendi kimliğini de.
Ben onun bu kadar rezil bir değişikliğe uğradığı haberini
Kesinlikle vermek istemezdim size;
Ama sizin güzelliğinizi görünce,
Bu bilgiyi kendime saklamaya el vermedi vicdanım.

INNOGEN

Daha fazla duymak istemiyorum.

GIACOMO

Ah aziz kadın, durumunuz yüreğimi parçalıyor,
Acıyla hasta ediyor beni.
Bu kadar güzel bir kadın
Ve büyük hükümdarların gücüne güç katacak bir
krallığın varisi,

Kendi hazinesinden çıkan altınlarla
Satın alınan sokak kadınlarıyla aynı kefeye konsun;
Hem de ruh ve beden çürüklüğünün onlara verdiği,
Zehri bile zehirleyen, tedavisiz hastalıkları parayla
satan kadınlarla!

İntikamınızı alın, yoksa siz bir kraliçeden doğmadınız,
Soylu ailenizi inkâr ediyorsunuz demektir.

INNOGEN

İntikam mı? Nasıl? Eğer söyledikleriniz doğruysa
–Yüreğim inanmak istemiyor duyduklarıma–
Nasıl intikam alacağım bu doğruysa?

GIACOMO

Siz iffet tanrıçası Diana'nın rahibesi gibi yaşar,
Soğuk yatağınızda uyurken,
Kocanız sizi hiçe sayıp sizin paranızla
Yosmalarla düşüp kalkıyorsa
Alın bunun intikamını.
Sizin yatağınıza ihanet eden o serseriden
Daha soylu biri olarak
Arzularınızın kölesi olmak için
Sizin tatlı bedeninize adıyorum kendimi.

INNOGEN

Pisanio, çabuk gel buraya.

GIACOMO

İzin verin hizmetimi mühürleyeyim bir öpücükle.

INNOGEN

Hemen git buradan, seni bu kadar uzun dinlediğim için
Kendimi suçlu hissediyorum.
Onurlu biri olsaydın eğer,
Bunları bana iyilik olsun diye anlatırdın,
Böyle alçakça bir niyet ve garip bir amaçla değil.
İthamlarınla, senin onurdan uzak olduğun kadar
Uzakta olan bir insana hakaret ediyorsun;
Seni iblis kadar aşağı gören bir kadını elde etmeye
yelteniyorsun.

Neredesin Pisanio!

Kral babam bu saldırganlığını öğrenecek.

Küstah ve arsız bir yabancının,

Sanki bir Roma genelevindeymiş gibi,

Hayvanca düşüncelerini açıklamasını uygun karşılarsa,

Sarayının onuruna önem vermiyor,

Kızına da saygı duymuyor demektir.

Pisanio neredesin!

GIACOMO

Ne diyeyim, mutlu bir insansın sen Leonatus!

Hanımının sana olan inancı senin güvenine layık
Ve senin mükemmelliğin de onun kanıtlanmış itibarı.
Tanrılar her ikinize mutlu ve uzun bir ömür versin,
Dünyadaki en değerli erkeğe layık bir kadın,
Ona en yakışan bir eş ve onun tek sevgilisi.
Beni bağışlayınız lütfen.
Ona olan bağlılığınızı ölçmek için böyle konuştum;
Kocanızı bundan haberdar edeceğim.
O çok sadık ve eşsiz bir insan, çok onurlu bir erkek;
Herkesi büyüleyip kendine çeker,
Herkesin gönlünü kazanır.

INNOGEN

Yaptığınızı düzeltmeye çalışıyorsunuz.

GIACOMO

O, insanlar arasına karışmış bir tanrı gibidir.
Heybetli duruşu onu herkesten ayrı kılıyor.
Yüce prensesim,
Bu yalanları dinlemeye sizi zorladığım için kızmayınız;
Bana inanmayışınız ve böyle ender bulunan
Bir erkeği koca olarak seçmeniz
Dirayetinizi ve yanılmadığınızı gösteriyor.
Ona olan sevgim yüzünden sizi denedim
Ve sizin, birçok kadının aksine,
Kusursuz olduğunuzu görme fırsatı buldum.
Yalvarırım, bağışlayınız beni.

INNOGEN

Her şey yoluna girdi efendim.
Saraydaki nüfuzum sizindir.

GIACOMO

Bütün tevazum ile teşekkür ederim.
Az kalsın siz majestelerinden
Küçük bir ricada bulunmayı unutuyordum.
Aslında önemli, çünkü kocanızı, beni
Ve buna katılan soylu dostlarımızı ilgilendiriyor.

INNOGEN

Lütfen söyleyin, nedir?

GIACOMO

Bir düzine Romalı, ben ve

–Grubumuzun en sevileni olan – kocanız,

İmparatora bir armağan almak için para topladık,

Hepimiz adına Fransa’da alışverişi ben yaptım;

Nadir görülür bir ustalıkla yapılmış altın tabaklar,

Dikkatle kesilmiş nadide mücevherler aldım.

Hepsi de değerli şeyler.

Belki de yabancı olduğum için

Aşırı titizlik gösterip bunları güvenli bir yere koymak

istiyorum.

Acaba, bunları korumanız altına alabilir misiniz?

INNOGEN

Memnuniyetle, onların güvende olacağını şerefimle

temin ederim.

Kocamın da bu işte payı olduğu için yatak odamda

saklayacağım.

GIACOMO

Hepsi bir sandık içinde, adamlarım başında.

Onu size göndermeye cüret edeceğim;

Sadece bir gece için. Yarın yola çıkacağım.

INNOGEN

Yok, daha neler!

GIACOMO

Lütfen, yola çıkmam gerek, yoksa ziyaretimi uzatırsam

Sözümünden dönmüş olurum.

Majestelerini görmek için Fransa’dan buraya

Kocanıza söz verdiğim için geçtim.

INNOGEN

Zahmetleriniz için teşekkür ederim;

Ama hemen yarın gitmezsiniz sanırım.

GIACOMO

A evet, yarın gitmek zorundayım madam.
Kocanıza selam göndermek istiyorsanız,
Bu gece yazın ona. Zaten geciktim
Ve armağanımızın daha fazla gecikmeden
İmparatora sunulması çok önemli.

INNOGEN

Yazacağım. Sandığınızı yollayın bana
Bende güvende olur ve geldiği gibi size geri verilir.
Tekrar hoş geldiniz.
(Ayrı yerlerden çıkarlar.)

II. Perde

1. Sahne

(Britanya. Cymbeline'in sarayının önü.)

(Cloten ile iki lord girer.)

CLOTEN

Dünyada benim kadar talihsizi var mı? Topum tam ufak topun yanındayken, başkasının topu gelip benimkine çarptı!¹ Yüz sterline bahse girmiştim. Bunun üzerine ben sövüp saymaya başlayınca, o orospu çocuğu sövdüğüm için beni paylamaya kalktı, sanki küfrü ondan ödünç almışım da kullanamazmışım gibi.

BİRİNCİ LORD

Ama sonuçta ne oldu? Siz de topunuzla onun kafasını yarıyorsunuz.

İKİNCİ LORD

(Seyircilere.)

Eğer onun da aklı bununki kadarsa, kafası yarılnca hepsi akıp gitmiştir.

CLOTEN

Bir centilmen küfretmek isterse, herhangi birinin küfrü kesmeye hakkı var mı ha?

---

¹ Oyuncunun kendi topunu, daha küçük olan hedef topun mümkün olduğunca yakınına göndermeye çalıştığı "Bowls" oyunundan bahsediyor.

İKİNCİ LORD

Yoktur, lordum

(*Seyircilere.*)

Ne de onların kulaklarını kesmeye.

CLOTEN

Orospu dölü it! Onunla düello etmeye tenezzül edip onu sevindirmeli miydim? Benim seviyemde biri olsaydı mümkündü elbette.

İKİNCİ LORD

(*Seyircilere.*)

Olsaydı korkudan kötü kokular yayardınız.

CLOTEN

Dünyada hiçbir şeye bu kadar canım sıkılmamıştı, lanet olsun! Keşke bu kadar soylu olmasaydım; kraliçenin oğlu olduğum için, kimse benimle dövüşmeye cesaret edemiyor. Her sıradan erkek müsveddesi durmadan dövüşebiliyor, ama ben rakipsiz bir horoz gibi ortalıkta dolaşıyorum.

İKİNCİ LORD

(*Seyircilere.*)

Horoz görünümünde iğdiş edilmiş bir horozsunuz, ibiği-nize güvenip horoz gibi ötersiniz.

CLOTEN

Bir şey mi dedin?

İKİNCİ LORD

Efendimizin her kızdırdığı adamla düelloya girişmesi yakışık almaz diyorum.

CLOTEN

Evet biliyorum, ama benden aşağıda olanlara sövüp onları dövmem pekâlâ yakışık alır.

İKİNCİ LORD

Evet bu sadece efendimize yakışır.

CLOTEN

Doğru, bence de öyle.

BİRİNCİ LORD

Bu gece saraya gelen yabancidan haberiniz var mı?

CLOTEN

Bir yabancı ha ve benim bundan haberim olmasın!

İKİNCİ LORD

(Seyircilere.)

Kendisi de buranın yabancısı, ama bundan haberi yok.

BİRİNCİ LORD

İtalya'dan gelmiş, Leonatus'un arkadaşlarından biriymiş.

CLOTEN

Leonatus mu? Sürgün edilmiş bir alçak; kim olursa olsun, o İtalyan da alçağın biridir. Yabancıнын geldiğini kim söyledi?

BİRİNCİ LORD

Efendimizin uşaklarından biri.

CLOTEN

Gidip onu görmem doğru olur mu? Kendimi küçük düşürür müyüm?

İKİNCİ LORD

Siz kendinizi küçük düşüremezsiniz lordum.

CLOTEN

Doğru, kolay bir şey değil bu.

İKİNCİ LORD

(Seyircilere.)

Siz tescilli bir budalasınız. Yaptıklarınız da budalaca olduğu için küçük düşmezsiniz.

CLOTEN

Gidip şu İtalyan'ı göreyim. Top oyununda kaybettiklerimi, bu gece ondan kumarda telafi ederim. Hadi gelin.

İKİNCİ LORD

Ben hemen geliyorum.

(Cloten ile birinci lord çıkar.)

Aklım almıyor annesi gibi kurnaz bir şeytanın
Dünyaya böyle bir hödük getirmesini:

Annesi akıyla kul köle ediyor kendisine herkesi,
Oğlu ise, yirmiden ikiyi çıkar desek,
Beceremez hayatı pahasına bile olsa.
Zavallı prenses, yüce ruhlu Innogen,
Neler çekiyorsunuz kim bilir,
Hiç durmadan komplolar, iblislikler hazırlayan
Bir üvey ananın boyunduruğuna girmiş bir babayla,
Sevgili kocanın tırnağı bile olamayan bu dangalak
arasında;
Hele kocandan boşanıp bu yaratıkla evlenmeye
zorlanışın!
İtibar ve iffetini koruyan duvarları sağlam tutsun tanrılar,
Bir tapınak olan temiz ruhunu sarsıntılardan korusunlar;
Sen de sürgündeki kocanın ve bu koca ülkenin tadını
çıkarasın!

(Çıkar.)

2. Sahne

*(Yatak odası. Innogen yatakta bir kitap okumaktadır.
Sandık hemen yatağının yanındadır. Nedimesi Helen girer.)*

INNOGEN

Kim var orada? Sen misin Helen?

HELEN

Evet buyrun madam.

INNOGEN

Saat kaç?

HELEN

Neredeyse gece yarısı madam.

INNOGEN

Demek ki üç saattir okuyorum.

Gözlerim iyice yoruldu. Kaldığım sayfayı kıvrır.

Sen de git yat. Mum kalsın, bırak yansın;
Sabah dörtte uyanabilirsen beni de kaldır.
Uykudan gözlerim kapanıyor.

(Helen çıkar.)

Yüce tanrılar kendimi size emanet ediyorum.
Size yakarıyorum, koruyun beni cinlerden
Ve gece gelen kötü ruhlardan.

(Uykuya dalar.)

(Giacomo sandıktan çıkar.)

GIACOMO

Cırcır böcekleri ötüyor
Ve yorgun insanlar dinlenerek yeniliyorlar kendilerini.
Bizim Kral Tarquinius Lucretia'nın² bekâretini almadan
önce

Böyle sessizce yürümüştü hasır kilimler üzerinde.
Ey Venüs, ne güzel yaraşıyorsun yatağına;
Taze bir zambak gibi,
Daha beyazsın çarşaflarından da!
Bir dokunabilsem ona, bir öpebilsem,
Ne güzel öpüyor, eşi benzeri bulunmayan
O yakuttan dudaklar birbirlerini!
Odayı güzel kokularla dolduran onun nefesi,
Mumun alevi eğiliyor onun önünde
Gökyüzünün rengini alan dantellerin süslediği
O ışıldayan gözleri
Mavi-beyaz gözkapaklarını görüyor şimdi.
Ama asıl planım odaya dikkatle bakmak
Ve her şeyi yazıp kaydetmek.

(Oturur, bir not defterine yazar.)

Şu ve bu resim; pencere şurada, yatağın süsleri, duvar
halısı,
Üstünde resmedilmiş figürler, şöyle bir öyküsü var.

2 Tarquinius mitolojik bir Roma kralıdır ve tarihe Lucretia'ya tecavüz etmesiyle geçmiştir. Lucretia bu olaydan sonra intihar etmiştir.

Bir de bedenine ilişkin bazı ayrıntılar görebilsem,
Binlerce önemsiz eşyadan daha fazla zenginleştirirdi
listemi.

Ölümün taklitçisi derin uyku,
Onun üzerinde yatadur böyle hantalca,
Kilisedeki bir mezar taşı gibi donuk kalsın hisleri.
Çık bakalım, çık yerinden,
(*Innogen'in bileğinden bileziği çıkarır.*)

Gordion düğümünün ne kadar zorsa çözülmesi,
Bu da o kadar zor çıktı.
Bu benim artık, vicdanın içte yaptığı gibi,
Dışta herkesi kandıracak, kocasını çileden çıkaracak
bir delil.

Sol memesinin üstünde beş köşeli bir leke var;
Çuha çiçeğinin dibindeki kırmızı beneklere benziyor.
Yasalar kadar güçlü bir kanıt bu elimdeki;
Bu gizli kanıtı duyunca,
Benim kilidi açıp onur duyduğu hazinesine ulaştığımı
sanacak.

Bu kadarı yeterli. Yazsam mı?
Hafızama perçinlenmiş olan şeyi ne diye yazacakmışım?
Tereus'un öyküsünü okuyormuş,
Philomel'in ona teslim olduğu yerde kıvırmış sayfayı.
Bu kadarı yeter. Sandığa girip kapağı içeriden
kilitlemeliyim.

Gecenin arabasını çeken ejderler hızlanın, hızlanın,
Gündoğumu bir an önce aydınlatsın kuzgunların
gözlerini!

Çok korkuyorum; bu cennet meleğinin yanında bile,
Cehennem azabı çekiyorum.

(*Saat çalar.*)

Bir , iki , üç. Zaman doldu!
(*Sandığım içine girer.*)

3. Sahne

(*Innogen'in odalarına bitişik ön oda.*)

(*Cloten ile iki lord girerler.*)

BİRİNCİ LORD

Lord hazretleri kadar sabırlısını görmedim; durmadan yek attıkları halde, soğukkanlılıklarını kaybetmiyorlar.

CLOTEN

Bu kadar kaybettikten sonra donup kalmamak mümkün değil.

BİRİNCİ LORD

Ama her sabırlı insanın huyu da lord hazretlerinininki gibi soylu değildir. Kazandığınız zaman da ateşlenip heyecanlanıyorsunuz.

CLOTEN

Kazanmak insana şevk verir de ondan. Şu salak Innogen'le bir evlenebilsem, yeteri kadar param olur. Şafak sökmek üzere, değil mi?

BİRİNCİ LORD

Gün ağardı lordum.

CLOTEN

Şu çalgıcılar çabuk gelseler bari. Sabahları Innogen'i müzikle uyandırmamı tavsiye ettiler; onu etkilemek için iyi bir yolmuş.

(*Müzisyenler girer.*)

Gelin bakalım, aletlerinizi ayarlayın. Siz parmaklarınızla, biz de dilimizle Innogen'e etkilemeye çalışacağız. Beğenmezse kendi bilir; yine de peşini bırakmayacağım. Önce güzel, canlı bir hava çalarsınız, sonra da zengin sözlerle donanmış tatlı, romantik bir hava. Sonunda kararı Innogen versin.

MÜZİSYEN

(*Şarkı söyler.*)

Dinle, dinle, tarla kuşları ötmekte cennetin kapılarında,

Phoebus uyanıp başladı atlarını sulamaya
Boru çiçeklerinin yumuşak yataklarında,
Uykudaki çuha çiçekleri,
Bir bir açıyor altın gözlerini;
Uyan en güzel şeylerle
Sen ey tatlı leydim uyan sen de!

CLOTEN

Hadi şimdi yaylanın. Innogen etkilendiyse, müziğiniz gerçekten iyiymiş diyeceğim; etkilenmediyse, sorun onun kulağında: at kuyruğundan yapılmış yaylar, koyun bağırsağından telleri olan kemanlar, hatta güzel bir hadım sesi bile düzeltemez onun kulağını.

(Müzisyenler çıkar.)

İKİNCİ LORD

Kral geliyor.

CLOTEN

Yatmadığım iyi oldu, bu sayede erkenden gelebildim. Bu iyiliğimi kayınpeder gözüyle görmemezlik edemez.

(Cymbeline ile kraliçe girerler.)

Majestelerine ve saygıdeğer anneme iyi günler dilerim.

CYMBELINE

Bu saatte katı yürekli kızımı mı bekliyorsunuz? Hâlâ dışarı çıkmadı mı?

CLOTEN

Ona müzikle kur yaptım, ama bakma zahmetine bile katlanmadılar.

CYMBELINE

Fazla zaman geçmedi sevgilisinin sürülmesinden bu yana.
Henüz onu unutamadı; kısa bir süre sonra
Silinir hafızasındaki izler,
O zaman senin olur kızımız da.

KRALİÇE

(Cloten'e.)

Çok şey borçlusun sen krala,

Kızını elde etmek için,
Kendini uygun, düzenli kur yapmaya hazırla;
Seni ona yakınlaştıracak uygun şekilde kızın gönlünü
kazan,
Ortaya çıkacak zamana ve durumlara göre davran.
Seni ne kadar başından atmak isterse,
O kadar ısrarcı ol sen de;
Davranışların tanrılardan gelen bir esinlenmeymiş gibi
görünsün;
Boyun eğ her isteğine,
Eğer yanından uzaklaştırmak isterse seni,
Anlamazmış gibi davran.

CLOTEN

Anlamazmış gibi mi? Olmaz ki.
(Bir haberci girer.)

HABERCİ

(Cymbeline'e.)
Majestelerinin izniyle efendim,
Romadan elçiler geldi,
Başlarındaki Caius Lucius adında biri.

CYMBELINE

Değerli bir kişidir, ama her iki tarafı da kızdıracak
bir amacı vardır;
Onun suçu değil. Onu, gönderenin onuruna uygun
şekilde ağırlamalıyız,
Önceden bize yapmış olduğu iyilikleri de gözden
kaçırmamalıyız.
Sevgili oğlumuz, sevgilerinize iyi sabahlar dedikten sonra
Kraliçe ile birlikte katılın bize,
Romalılarla konuşurken ihtiyacımız olacak ikinize.
Kraliçem gelin bizimle.
(Cloten dışında hepsi çıkarlar.)

CLOTEN

Kalkmışsa konuşurum onunla;

Kalkmamışsa, uyusun ve düşlerini görsün.

(Kapıya vurur.)

Hadi bakalım, göreyim seni!

Eminim, nedimeleri yanındadır,

Bahşiş verip birini yanıma çeksem nasıl olur?

–Genellikle bu iş görür–

Bu para aldatabilir Diana'nın ormancılarını,

Dişi geyiği isteyenin çalmasına izin verebilir;

Ve bu altın dürüst bir insanı öldürtüp hırsızı

kurtarabilir,

Yok hayır, bazen hırsızla birlikte dürüst olan da

asılabılır.

Altının yapmayacağı ve bozmayacağı bir şey var mıdır?

En iyisi, avukatlığımı yaptırayım nedimelerden birine,

Aslında bilmiyorum bu davayı nasıl çözeceğimi de.

İzninizle.

(Kapıya vurur. Bir nedime girer.)

NEDİME

Kim vuruyor kapıya?

CLOTEN

Bir centilmen.

NEDİME

Bu kadarlık mı?

CLOTEN

Ayrıca bir soylu hanımın oğlu.

NEDİME

İyi giyinmek soyluluğu göstermez.

Lordumuzun istekleri nedir?

CLOTEN

Leydi hazretleri giyinik mi?

NEDİME

Evet, odasında oturacak kadar.

CLOTEN

Al bu altını, öv beni leydine.

NEDİME

Nasıl yani? Övülecek bir şey bulduğumda mı? İşte prenses.

(Çıkar.)

(Innogen girer.)

CLOTEN

Günaydın dünyalar güzeli kardeşim, elinizi öpeyim.

INNOGEN

İyi günler efendim,

Huzursuzluk yaratan boş zahmetlere giriyorsunuz sadece.

Teşekkürlerimle, size fazla teşekkürüm olmadığını

belirtirim,

Olsa bile onları boşuna harcamak istemem.

CLOTEN

Durmadan yemin edebilirim sizi sevdiğime.

INNOGEN

Beni sevdiğinizi biliyorum, yemin etmeseniz de.

Durmadan yemin etseniz bile,

Benim için hiçbir önemi yok.

CLOTEN

Bu bir cevap değil.

INNOGEN

Bilsem “susma onaydan gelir” diye düşünmeyeceğinizi

Hiç açmazdım ağzımı. Lütfen artık rahat bırakın beni.

Yoksa inanın, bana gösterdiğiniz incelik ölçüsünde

Kabalıkla karşılanırsınız. Sizin gibi bilgili biri,

Söylendiği zaman çekilmeyi bilmeli.

CLOTEN

Siz böyle çılgınlıkta ısrar ederken

Bırakıp gitmekle günah işlerim.

Bu yüzden çekilip gitmem.

INNOGEN

Budalalar çılgınlara çare olamaz.

CLOTEN

Bana budala mı diyorsunuz?

INNOGEN

Madem ki çılgınım öyle diyorum.
Bana karşı hoşgörülü olsanız, ben de çılgınlık etmem.
İkimiz de yeniden akıllanırız böylece.
Ama özür dilerim efendim,
Böyle durmadan konuşup bir leydiye yakışan nezaketi
Bana unutturdunuz;
Şimdi bir kez daha ve son kez duyun:
Gönlümdeki gerçeği bir kez daha açıklayayım size,
Gerçek şu ki, sizden hiç mi hiç hoşlanmıyorum,
Yine kendime karşı konuşayım,
İyilik duygularımdan o kadar uzağım ki,
Sizden nefret ettiğimi bile söyleyebilirim,
Ama bunu benim açıklamamdan çok sizin hissetmenizi
isterdim.

CLOTEN

Babanıza borçlu olduğunuz itaati göstermiyor, günah
işliyorsunuz.
Çünkü o aşağılık herifle,
O sarayın soğumuş artık yemekleriyle büyüyen serseriyle
Giriştiğiniz sözde evlilik anlaşması tamamen geçersizdir.
Böyle bir anlaşma ancak aşağı tabaka insanların
ruhlarını

Birbirine bağlamaya yeter.
–Zaten Posthumus’tan daha aşağı kim var ki?–
Bunlar sefaletlerine birkaç da velet katıverirler.
Ama siz krallığın varisisiniz,
Böyle bir evlenmeye izin verilemez,
Tahtın onurunu aşağılık bir köleyle,
Bir seyisle, bir uşakla kirletemezsiniz.

INNOGEN

Ağzı bozuk herif,
Eğer şimdiki özelliklerinle Jupiter’in oğlu bile olsaydın,
Sen kocamın seyisliğini bile yapamazdın.

İkinizin erdemleri yan yana konulunca o bir kraldır,
Sen de o ülkenin ancak cellat yamağı olurdun,
Herkes o mevkiye iltimasla getirildiğini görüp seni
kıskanır

Ve senden nefret ederdi.

CLOTEN

Güney sisi³ çürütsün onun bedenini!

INNOGEN

Onun adını anmandan daha büyük bir talihsizlik olamaz.
Onun giydiği iç çamaşırı bile,
Senin tıynetindeki milyonlarca kişiden daha değerlidir.
Pisanio gel buraya!

(Pisanio girer.)

CLOTEN

İç çamaşırı ha! Alacağınız olsun.

INNOGEN

(Pisanio'ya.)

Hemen nedimem Dorothy'e git.

CLOTEN

İç çamaşırı mı?

INNOGEN

(Pisanio'ya.)

Peşimi bırakmayan bir budalanın tacizindeyim,
Korkuyorum, ama daha da çok öfkeliyim.

Söyle nedimeme bileziğimi arasın,

Nasılsa bileğimden düşmüş;

O kocamın hediyesiydi;

Onu değişmem hiçbir kralın servetine!

Bu sabah görmedim, oysa dün gece bileğimdeydi;

Çünkü yatarken öptüm bileziğimi.

Umarım kocama gidip ondan başka her şeyi öptüğümü
söyler.

3 Güney rüzgârıyla bastıran sis. Bu rüzgârın hastalıkları da beraberinde getirdiğine inanılırdı.

PISANIO

Kaybolmaz.

INNOGEN

Umarım; hadi gidip arayın.

(Pisanio çıkar.)

CLOTEN

Beni aşağıladınız. İç çamaşırı ha!

INNOGEN

Evet, aynen öyle efendim.

Eğer dava açarsanız, tanığınız ben olurum.

CLOTEN

Sizi babanıza şikayet edeceğim.

INNOGEN

Annenize de edin. Beni de çok sever zaten;

Hakkımda yeni yeni kötülükler düşünür artık.

Şimdi sizi derin öfkenizle baş başa bırakıyorum.

(Çıkar.)

CLOTEN

Bunun öcünü alacağım.

Demek onun iç çamaşırı ha! Öyle olsun.

(Çıkar.)

4. Sahne

(Roma. Philario'nun evinde bir oda.)

(Posthumus ile Philario girerler.)

POSTHUMUS

Merak etmeyin efendim,

Keşke karımın onurunu koruyacağına inandığım

kadar,

Kralın bağışlayacağını bilsem.

PHILARIO

Kralın bağışlaması için ne yapmayı düşünüyorsunuz?

POSTHUMUS

Hiçbir şey; bunu zamanın akışına bırakıyorum,
Kışın şimdiki soğukunda titreyerek
Sıcak yaz günlerinin yolunu gözlüyorum.
Yalnız, solgun umutlarım arasında
Sizin sevginizin karşılığını ödeyemiyorum;
Bir de umutlarım suya düşerse,
Size borçlu öleceğimden korkuyorum.

PHILARIO

Sizin güzel huyunuz ve dostluğunuz
Yapabildiklerimin karşılığını fazlasıyla ödüyor.
Şu sıralarda kralınız
Büyük Augustus'un elçilerini kabul etmektedir.
Caius Lucius görevini tam olarak yerine getirecektir.
Sanırım kralınız, hem bu yılki
Hem de geçen yıllardan kalan vergileri ödeyecektir,
Aksi takdirde, daha önceden yenildiği Romalılarla
Karşı karşıya gelip savaşa girecektir.

POSTHUMUS

Siyaset adamı değilim, olacağım da yok,
Ama yine de bunun savaşa yol açacağına inanıyorum;
Korkusuz Britanya'nın vergisini ödeyeceği haberi yerine,
Galya'daki lejyonlarınızın harekete geçtiğini
duyacaksınız.
Julius Caesar'ın, onların becereksizlerine güldüğü
zamankine göre,
Yurttaşlarım artık çok daha düzenli bir durumda.
Daha o zamandan bizimkilerin cesareti Caesar'ı
kaygılandırmıştı,
Şimdi bu cesarete bir de askeri disiplin eklenince,
Onlarla savaşacak olanlar,
Britanyalıların eski hatalarından ders aldıklarını
görecektir.

(Giacomo girer.)

PHILARIO

Giacomo dönmüş.

POSTHUMUS

Atlarınız karacalar kadar hızlı koşup sizi ulaştırmış olmalı;
Her yönden esen rüzgârlar da yelkenlerinize öpücükler
kondurup

Dalgaların üzerinden uçurmuş olmalı.

PHILARIO

Hoş geldiniz efendim.

POSTHUMUS

Umarım aldığınız cevabın kısalığı
Bu kadar çabuk dönmenize sebep olmuştur.

GIACOMO

Karınız, şimdiye kadar gördüğüm en güzel kadınlardan
biri.

POSTHUMUS

Ve de en erdemlisi. Aksi takdirde,
Tek başına güzelliğin, pencereden göz kırpıp
İnsanları kandıran güzel kadınlardan ne farkı kalır?

GIACOMO

Size mektup getirdim.

POSTHUMUS

İyi haberler vardır umarım.

GIACOMO

Öyle olmalı.

PHILARIO

Caius Lucius Britanya sarayına varmış mıydı
Siz oradayken?

GIACOMO

Bekleniyordu ama daha gelmemişti.

POSTHUMUS

Şimdiye kadar her şey yolunda.
Yüzüğüm her zamanki gibi parlıyor mu,
Yoksa sizin takmanızla donuklaştı mı rengi?

GIACOMO

Eğer onu kaybetseydim,
Bir de onun değeri kadar altın kaybedecektim.
Britanya'daki gibi, tatlı bir gece daha geçirebilmek için
İki misli uzun bir yola çıkardım.
Yüzüğünüzü ben kazandım.

POSTHUMUS

O, kazanılması zor bir yüzüktür.

GIACOMO

Hiç de değil,
Karınızı elde etmek bu kadar kolaysa.

POSTHUMUS

Hadi ama efendim,
Kaybınızla bu kadar eğlenmeyin.
Dostluğumuzun devam etmesi gerektiğini
Sanırım siz de biliyorsunuzdur.

GIACOMO

Efendim, anlaşılmamıza bağlı kalırsanız
Dostluğumuz sürecek.
Karınıza sahip olduğuma dair kanıtlarım olmasaydı
Bu tartışmamız uzardı;
Ama şimdi hem karınızın iffetini
Hem de yüzüğünüzü elde ettiğimi söylüyorum.
Ne karınıza ne de size yalan söylemiş değilim,
Çünkü sizlerden aldıklarımı
Kendi isteğinizle teslim ettiniz siz bana.

POSTHUMUS

Eğer ona yatakta sahip olduğunuzu kanıtlayabilirsiniz,
Hem dost elimi uzatırım size hem de yüzük sizin olur.
Aksi takdirde, onun tertemiz namusuna dil

uzatıyorsanız,

Birimizin kılıcına öbürü sahip çıkar
Ya da ikisi birden sahipsiz kalır
Ve kim bulursa o alır.

GIACOMO

Efendim, anlatacaklarım sizin bildiklerinize o kadar
uyacak ki,

Hepsine inanacaksınız.

Ayrıca anlattıklarım üzerine yemin de edebilirim.

Ancak şundan da eminim ki,

Bildiklerimi duyduğunuzda yemin etmeme gerek
kalmayacak.

POSTHUMUS

Devam edin.

GIACOMO

Önce onun yatak odası

–Orada gözümü kırpmadığımı itiraf etmeliyim,

Ama uyanık kalmama değdi doğrusu–

Gümüş simlerle süslü ipek duvar örtüleri asılıydı;

Üstlerinde, kendini beğenmiş Kleopatra'nın

Romalı sevgiliyle ilk karşılaşması resmedilmişti;

Tarsus nehri, yığılmış yelkenlilerden,

Belki de Kleopatranın kibrinden taşmak üzereydi.

Öyle güzel işlenmişlerdi ki,

Sanat değeri ile yapıldığı maddelerin değeri,

Birbiriyle yarış halindeydi;

Hayatı canlandırış şekli beni hayranlığa sevk etti.

POSTHUMUS

Bunlar doğru. Ama bunları benden

Ya da başkalarından duymuş olabilirsiniz.

GIACOMO

Anlatacağım ayrıntılar, kanıtlayacaktır

Karınızla olan ilişkimi.

POSTHUMUS

Kanıtlamalılar zaten,

Yoksa şerefınız elden gidecek.

GIACOMO

Şömine odanın güneye bakan yüzünde,

Şömine üstünde,
 Bekâret tanrıçası Diana'nın yıkanmasını canlandıran
 Bir ahşap kabartma levha var;
 Bu kadar canlı figürler hiç görmemiştim ben;
 Oyma sanatçısı, doğaya o kadar yaklaşmış ki,
 Sadece hareket etmeleri ve nefes almaları eksik.

POSTHUMUS

Bunu da aynen başkalarından duymuş olabilirsiniz,
 Çünkü o levhanın sanatsal değeri herkesçe biliniyor.

GIACOMO

Odanın tavanı altın yaldızlı meleklerle süslenmiş.
 Ocağın demir ayaklığında –az kalsın unutuluyordum–
 Gözleri bağlı iki gümüşten Cupid tek ayakları üzerine
 durmuş,

Meşale koruncaklarına dayanmışlar.

POSTHUMUS

Bütün bunların karımın namusu ile ne ilgisi var?
 Bu anlattıklarınızı görmüş olsanız bile
 –Bu arada belleğiniz güçlü olduğu için kutlarım sizi–
 Odayı ayrıntılı bir biçimde tarifiniz,
 Size bahsi kazandırmaz.

GIACOMO

Daha güçlü bir kanıt yüzünüzü solduracaksa
 Buyrun bakın bu mücevhere.
(Bileziği çıkarıp gösterir.)
 Sizin elmas yüzüğünüzün eşi galiba,
 İkisi de benim oldu artık.

POSTHUMUS

Tanrım! Bir daha göreyim bakayım.
 Ona verdiğim bilezik mi bu?

GIACOMO

Efendim, bunun için karınıza teşekkür borçluyum.
 Bileğinden kendisi çıkarıp verdi.
 Gözümün önünde hâlâ o tatlı hareketi,

Hem hediyesinden değerliydi
Hem de onun değerini artırıyordu.
Onu bana verirken,
Bir zamanlar onun için değer taşıdığını da söyledi.

POSTHUMUS

Belki de onu bana getirmeniz için verdi.

GIACOMO

Öyle mi yazıyor mektubunda?

POSTHUMUS

A, hayır, hayır! Doğru bütün bunlar. İşte bunu da alın.

(Yüzüğü Giacomo'ya verir.)

Benim için bir basilisk⁴ o artık,

Baktıkça beni öldürüyor.

Güzelliğin bulunduğu yerde namus, görünüşte gerçek,

Başka bir erkeğin olduğu yerde aşk olmasın.

Kadınlar kendi yeminlerine ne kadar bağlıysa,

Erkekler de onlara o kadar bağlansın.

Namusları da zaten hiçten ibaret.

Ah, bu ölçüsüz sadakatsizlik!

PHILARIO

Temkinli olun efendim, yüzüğünüzü geri alın

Henüz kaybetmiş değilsiniz.

Büyük bir olasılıkla bileziğini kaybetmiştir,

Ya da kim bilir, belki de para karşılığında

Ondan çalmıştır nedimelerinden biri.

POSTHUMUS

Çok doğru, umarım bileziği böyle ele geçirmiştir.

Geri verin yüzüğümü.

(Yüzüğünü geri alır.)

Bundan daha kesin bir kanıt bekliyorum

Bedenine ilişkin bir kanıt.

Bu bilezik çalınmış.

---

⁴ Gözlerine bakanı öldüren mitolojik yılan.

GIACOMO

Tanrı üzerine yemin ederim,
Bu bana onun bileğinden geldi.

POSTHUMUS

Bakın Tanrı adına yemin ediyor.
Doğru bu, yüzük sizde kalsın, çünkü doğru.
Eminim kaybetmemiştir.
Nedimleri ona bağlılık yemini etmiş dürüst kadınlardır
Kimse onları hırsızlığa zorlayamaz,
Hele bir yabancı asla.
Evet, o karıma sahip oldu.
Karımın sadakatsizliğinden yadigâr kalan sadece şu:
Fahişe unvanını çok pahalıya edindi.
(*Yüzüğü Giacomo'ya tekrar verir.*)
Alın emeğinizin ücretini,
Cehennemin bütün zebanileri, paylaşın bunu aranızda.

PHILARIO

Efendim, aceleci olmayın.
Namusundan emin olduğunuz birini mahkûm edecek
Kesin bir kanıt olamaz bu.

POSTHUMUS

Bu konuyu kapayalım artık.
Karımın onunla yattığı anlaşıldı.

GIACOMO

Daha ikna edici bir kanıt istiyorsanız,
Yaslanmaya değer memesinin altında,
Böyle nazik bir yerde bulunmaktan gurur duyan
Bir doğum lekesi var.
Hayatım üzerine yemin ederim, öptüm onu,
Tatmin olduğum halde, yeniden azdırdı beni bu öpüş.
Bu lekeyi hatırlıyorsunuzdur, değil mi?

POSTHUMUS

Evet ancak ceheneme sığacak koskoca bir lekenin kanıtı,
Bundan başkası gereksiz zaten.

GIACOMO

Daha sayayım mı?

POSTHUMUS

Sayınızı kendinize saklayın, kaç kez seviştiğiniz fark etmez.
Ha bir defa, ha milyonlarca kez!

GIACOMO

Yemin ederim ki...

POSTHUMUS

Yemin falan istemiyorum.
Yapmadığınıza yemin ederseniz, yalancısınız;
Bana boynuz taktığınızı inkâr ederseniz sizi
öldürürüm.

GIACOMO

Bir şey inkâr edecek değilim.

POSTHUMUS

Ah burada olsaydı da parça parça etseydim onu!
Ama sarayda babasının gözleri önünde de yapabilirim.
Bir şeyler yapmalıyım.
(Çıkar.)

PHILARIO

Kendinde değil, öfkesini kontrol edemiyor!
İddiayı kazandınız.
Şimdi gidip kendisine bir zarar vermeden
Öfkesini yatıştırmaya çalışalım.

GIACOMO

Bütün kalbimle.
(Çıkarlar. Posthumus girer.)

5. Sahne

(Aynı yerde başka bir oda.)

POSTHUMUS

Kadınların payı olmadan
İnsanların dünyaya gelmesi için başka bir yol yok mu?

Biz hepimiz piçiz;
Babam dediğim o saygıdeğer adam acaba neredeydi
Ben annemin rahmine düştüğüm zaman?
Bir kalpazan eline aletini alıp
Babamın taklidi olarak beni ortaya çıkardı.
Oysa o sıralarda herkes
Annemi iffet tanrıçası Diana gibi görüyordu.
Karım da öyle eşsiz bir kadındı.
Ah intikam, intikam!
Çoğu kez beni hakkım olan zevkten alıkoydu,
O kadar arzulu olmamam için beni hep yatıştırdı;
Bunu öyle bir utangaçlıkla yapardı ki,
Yaşlı Satürn'ün kanını bile ateşlerdi;
Ben de karımı güneş görmemiş kar kadar temiz sanırdım.
Şeytanlar götürsün!
Şu ödleğ Giacomo bir saat içinde
–Öyle değil miydi? Belki daha bile az–
Hem de ilk karşılaşmasında?
Onun karşı koyacağını, kendini koruyacağını
düşünmüştür,
Belki konuşmaya bile gerek duymadan
Ve bir direnmeyle karşılaşmadan,
Tıka basa beslenmiş bir Alman ayısı gibi,
Oh diye iç geçirip üzerine atlamıştır.
Keşke hayatımdaki kadının payını bulabilseydim
kendimde,
Çünkü bir erkekte kötülük varsa
Eminim kadından gelmiştir.
Evet, yalan dolan ondandır,
Yaltaklanma, kandırma ondan,
Şehvet, hayvani içgüdüler ondan,
Garez, kin, hırs, arsızlık, şımarıklık ondan,
Aşağılamalar, kılı kırk yaran hoppa kaprisler,
İftiralar, sadakatsizlikler,

Adlarını sayabileceğimiz,
Cehennemin tanıdığı bütün suçlar, bütün suçlar ondan
Belki bir kısmı, hayır hepsi ondan!
Çünkü onlar kötülüklerine sadık değildirler,
Hep değişkendirler.
Bir anda tattıkları kötülüğü bir yenisiyle değiştirirler.
Onlara karşı konuşacağım;
Onlardan nefret edip onları lanetleyeceğim,
Ama daha akıllıcası, arzularına kavuşmaları için dua
edeceğim.
Şeytan bile başlarına daha büyük bela açamaz.
(Çıkar.)

III. Perde

1. Sahne

(Britanya. Cymbeline'in sarayında bir salon.)

(Bir kapıdan törenle Cymbeline, kraliçe, Cloten ve lordlar, diğer kapıdan mariyetiyle Caius Lucius girer.)

CYMBELINE

Söyleyin, Augustus Caesar'ın bizden istediği nedir?

LUCIUS

Anısı hâlâ hafızalarda yaşayan

Ve başarıları dillere destan olan Julius Caesar,

Britanya'yı fethettiği zaman,

Kahramanlığı hakeden

Ve bu yüzden Caesar'ın takdirini kazanan amcanız

Cassibelan,

Kendinin ve kendinden sonra gelen Britanya krallarının

Her yıl Roma'ya üç bin altın ödeyeceklerine güvence

vermişti,

Ama bu vergi son yıllarda hiç ödenmedi.

KRALİÇE

Bu garipliğe son vermek için

Bundan sonra da ödenmeyecek.

CLOTEN

Julius'a gelinceye kadar nice Caesarlar geldi geçti.

Britanya başlı başına bir dünyadır;
Burunlarımız sizden farklı diye
Vergi verecek değiliz size.

KRALİÇE

O zamanlar elimizden alınanları
Geri alma fırsatı elimize geçti şimdi.
– Anımsayınız efendimiz, kral hazretleri,
Atalarınız olan kralları anımsayınız:
Tırmanılmaz yarıları, kükreyen dalgalarıyla
Düşman gemilerinin üstüne gelmesine katlanamayıp
Onları direklerinin tepesine kadar yutan kıyılarıyla
Denizler Tanrısı Neptün’ün bahçesi gibi
Sarmalanıp korunmuş adanızın
Doğuştan gelen cesaretini anımsayınız.–
Evet, Caesar burada bir çeşit fetih işine girişti,
Ama “geldim, gördüm, yendim” diye övünemedi.
Yenilginin utancını ilk kez tadarak
İki kez kıyılarımızdan kovuldu;
Kıyılarımızın tehlikesini bilmeyen zavallı tekneleri
Korkutucu dalgalar üzerinde çalkalandı
Yumurta kabukları gibi
Ve sürüklenip kayalarımıza, paramparça oldular.
Oynak Kader Tanrıçası’nın bir defa olsun yüzüne
güldüğü

Ünlü Cassibelan Caesar’ı yendiği için
Londra’da şenlikler düzenledi
Ve Britanyalılara güven verdi.

CLOTEN

Sözün kısası, size ödeyecek vergi borcumuz yok; krallı-
ğımız eskisine kıyasla çok daha güçlüdür. Dediğim gibi
artık Caesar da yok. Şimdikilerin de gaga burunları ola-
bilir, ama kılıç tutacak düzgün kolları yok.

CYMBELINE

Evlat, bırak da annen sözünü bitirsin.

CLOTEN

Aramızda Cassibelan gibi kılıç kullananlar çok. Onlardan biri olduğumu iddia edemem, ama benim de güçlü kollarım var. Vergi de neymiş? Eğer Caesar güneşi balçıkla sıvayıp gökteki ayı da cebine koyabilirse, ancak o zaman bize ışığımızı versin diye vergi öderiz. Yoksa efendim size vergi mergi ödemeyeceğiz.

CYMBELINE

(*Lucius'a.*)

Şunu da bilmelisiniz ki,
Saldırgan Romalılar bizi bu vergiye zorlayıncaya kadar,
Özgür bir ulustuk biz.
Caesar'ın neredeyse dünyaya sığmayacak kadar büyüyen
İktidar hırsı ve kibri,
Akıl ve mantığa uymayan bir eylemle
Bize bu boyunduruğu taktı;
Savaşçı bir ulusa yakışır şekilde,
Bu boyunduruğu çıkarıp atmak istiyoruz biz de.
Şunları söyleyin Caesar'a:
Onun kılıcının yaraladığı kahramanlarımızı karşısına
çıkaran,

Atamız ve yasa koyucumuz Mulmutius'tu.
Roma öfkelenip gazaba gelse bile,
Bunları yeniden düzelterip uygulamak onuru ve görevi
Bize düşüyor makamımız gereği.
Yasalarımızı yapan Mulmutius altın bir taçla
Kral olan ilk Britanya hükümdarıydı.

LUCIUS

Doğrusu senin için üzülüyorum Cymbeline,
Sarayındaki lordlarından daha çok sayıdaki kralın
hizmet ettiği
Augustus Caesar'ı düşman ilan ediyorum sana.
Şimdi sen de beni dinle:
Caesar'ın adına savaş ve yıkım vadediyorum ben de.

Savaş ilan ettikten sonra,
Engelenemez bir şiddet beklemelisin bundan böyle.
Şimdi ise konukseverliğin için teşekkür ederim sana.

CYMBELINE

Sen de hoş geldin Caius.
Senin Caesar'ın beni şövalye yapıp bu makama
getirdi;

Gençliğim ona hizmet etmekle geçti;
Onun sayesinde onur ve ün kazandım.
Şimdi bunları geri almak istediğinize göre,
Yapabileceğim tek şey, ölünceye kadar onları
korumaktır.

Pannonialılar ile Dalmaçyalılar'ın¹ özgürlükleri için
Silahlanıp ayaklandıklarını iyi biliyorum;
Bu örneği izlememek Britanyalıları ağırkanlı
gösterirdi;

Ama Caesar bunun böyle olmadığını görecektir.

LUCIUS

Bakalım görelim.

CLOTEN

Majesteleri burada olduğunuz için mutludur. İsterseniz,
bizimle bir iki gün daha kalın. Sonradan, başka şartlar
altında karşımıza çıktığınızda bizi denizden yapılmış
zırhımızı kuşanmış göreceksiniz. Eğer bizi adamızdan
söküp atabilerseniz, sizin olsun. Ama bu serüveninizde
düşüp ölürseniz, sayenizde leş kargalarımız iyi beslene-
cektir. Söyleyeceklerim bu kadar.

LUCIUS

Öyle olsun.

CYMBELINE

Efendinizin ne istediğini bilirim, o da benimkini.
Geriye kalan, söylenecek tek şey “hoş geldiniz.”
(Çıkarlar.)

1 O zamanlar Balkanlar için kullanılan sözcükler.

2. Sahne

(Sarayda başka bir oda.)

(Pisanio bir mektup okuyarak girer.)

PISANIO

Nasıl olur? Zina mı?

Neden yazmamış ona iftira eden canavarın adını?

Ah Leonatus, ah efendim, kulağın nasıl bir mikrop
kaptı!

Hangi yalancı İtalyan, saflığından yararlanıp
Seni böyle zehirledi? Sadakatsizmiş! Hayır:

Aksine sana fazlasıyla bağlı,

Bu yüzden de cezalandırılıyor zaten;

Bir eşten çok bir tanrıça gibi,

En sadık kadınları baştan çıkarabilecek

Tacizlere karşı koyduğu için mi?

Ah efendim ah, kaderin kadar alçalmış,

Eşin hakkındaki düşüncelerin.

Ne? Nasıl istersin benden onu öldürmemi?

Sana bağlılıkla hizmet etmeye yemin ettiğim için mi?

Onu ben mi öldüreceğim? Kanını mı dökeceğim?

Eğer bu iyi bir hizmet sayılıyorsa ben hizmetlin olamam
artık.

Ben bu suçu işleyecek kadar insanlıktan yoksun muyum?

(Okur.)

“Yap bunu. Ona yazdığım mektup sayesinde

O, sana bu fırsatı bizzat verecek zaten.”

Ah üstündeki mürekkep kadar kara, lanet olası bir
mektup!

Saçmasapan bir mektup. Bu suça ortaksan eğer,

Dışardan nasıl böyle masum görünebilirsin ki?

İşte geliyor.

(Innogen girer.)

Hiç haberim yok bana emredilenden.

INNOGEN

Ne haber Pisanio?

PISANIO

Madam, efendimden bir mektup geldi.

INNOGEN

Ne? Efendinden mi? Yani benim efendim Leonatus'tan!

Kâhinler, yıldızları, benim, kocamın yazısını

Tanıdığım kadar tanısaydı,

Bütün geleceği okuyabilirlerdi.

Ey yüce tanrılar,

Dilerim mektup sevginin tadından,

Efendimin sağlığından ve huzurundan söz etsin

Keşke ayrı olmasaydık birbirimizden,

Ama bu olsun tek kederi;

Bazı üzüntüler yararlıdır, bu da onlardan biri,

Çünkü çoğaltır sevgiyi.

İç huzuru en önemlisi.

İzninle balmumu, iyilik meleği.

Kutsansın mahremiyeti mühürleyen arılar!

Âşıklar ve tehlikeli bağlılık yemini eden insanlar

Farklı dualar ederler; siz arılar,

Hem borcunu ödemeyenleri hapse tıkar

Hem de aşk tanrısı genç Cupid'in aşk mektuplarını

Yabancı gözlerden saklarsınız.

Dilerim haberler iyidir tanrılar!

(Mührü kırıp mektubu açar ve okur.)

“Varlıkların en değerlisi, benden uzakta olduğun için bana verdiği ızdırap, adaletin kararından, babanın gazabından da acı, ama seni yeniden görmek beni yepyeni bir insan yapacak. Bilmelisin ki, Cambria'da, Milford Limanı'ndayım. Bu haberime göre, aşkın ne yapmanı gerektiriyorsa öyle yap. Ettiği yemine hep sadık kalan, seni her gün biraz daha fazla seven ve sana mutluluk dileyen, Leonatus Posthumus.”

Ah, kanatlı bir atım olsaydı keşke!
Duydun mu Pisanio? Milford Limanı'ndaymış.
Al oku, buradan ne kadar uzak olduğunu söyle bana.
Sıradan bir iş için bir haftada gidiliyorsa oraya,
Ben bir gün içinde neden uçamayayım?
Dürüst Pisanio, sen de efendini görmeye can
atıyorsundur

Benim gibi sen de özlemişsindir onu,
Ama benim kadar olamaz,
Benim onu özleyişim ötelerin çok ötesinde;
Çabuk söyle:
Aşk habercisinin sözleri kulakları doldurmalı
Artık başka bir şey duyamayınca kadar,
Buradan ne kadar uzakta kutsal Milford?
Bu arada anlat bana,
Galler nasıl sahip olmuş böyle bir limana?
Ama her şeyden önemlisi
Buradan nasıl gizlice çıkıp gidebiliriz oraya?
Sonra buradan ayrılıp döndüğümüzde
Buradaki yokluğumuzu nasıl anlatacağız herkese?
Ama her şeyden önce, buradan nasıl ayrılacağız?
Ama özür dileyeceğimiz bir işi yapmadan önce
Niye kalkışalım açıklamaya? Bunu daha sonra açıklarız.
Konuş hadi, atla bir saatte ne kadar yol alabiliriz?

PISANIO

Güneşin doğuşuyla batışı arasında
Otuz, otuz beş kilometre sizin için yeter de artar efendim.

INNOGEN

İdam edilmek üzere darağacına giden biri bile
Daha hızlı at sürer herhâlde.
Duyduğuma göre,
Bazı yarışlarda atlar kum saatindeki kumlardan
Daha hızlı akar gidermiş.
Saçmalıyorum galiba.

Nedimelerimden birine söyle,
Bir hastalık bahane etsin,
Babasının yanına gideceğini söylesin;
Sen de bana bir binici elbisesi uydur,
Ama sıradan bir kadının giydiği cinsten olsun.

PISANIO

Efendim, iyice bir düşünseniz.

INNOGEN

Sadece önümü görebiliyorum Pisanio.
Sağımı, solumu, arkamı göremiyorum
Sanki bir sis sarmış çevremi.
Hadi lütfen dediğimi yap şimdi.
Söyleyecek bir şey kalmadı,
Görebildiğim tek şey Milford'a giden yol.
(Çıkarlar.)

3. Sahne

(Galler. Mağaralar olan dağlık bir bölge.)

(Belarius, Guiderius ve Arviragus bir mağaradan çıkarlar.)

BELARIUS

Bizimki gibi çatısı alçak bir evde oturulmayacak kadar
Güzel bir gün. Başınızı eğin çocuklar,
Bu kapı size gökyüzüne saygı göstermeyi
Ve yeni başlayan bir günde yapılacak kutsal işler önünde
Eğilmeyi öğretir.
Hükümdarların saray kapıları o kadar yüksektir ki,
Dev gibi insanlar güneşi selamlamadan,
Sarıkları başında, saygısızca altından geçerler.
Güzel gökyüzü, selam olsun sana!
Biz kayalar arasında yaşıyoruz ama
Zenginlikler içinde yaşayanlardan daha saygılız sana.

GUIDERIUS

Selam gökyüzüne!

ARVIRAGUS

Gökyüzü selam sana!

BELARIUS

Dağ eğlencemize gelince: Siz şu tepeye tırmanacaksınız,
Gençsiniz ve bacaklarınız güçlü; ben düzde yürüyeceğim.
Yukarıdan baktığınızda beni bir karga kadar küçük
göreceksiniz,

Bulunacağınız tepe her şeyi hem küçülten
Hem de iyi gösteren bir yerdir,
Orada, anlattığım hükümdar saraylarını,
Prensleri ve savaş hilelerini
Bir bir zihninizden geçirin.
Hizmet yapıldığı için değil,
Öyle kabul edildiği için hizmet sayılır.
Her şeye böyle bakmak gördüğümüz şeylerden
Ders çıkarmamıza yarar;
Genellikle şunu anlarız:
Zar gibi kanatları olan minicik bir böcek
Koca kanatlarıyla süzülen güçlü kartaldan daha
güvendedir.

Bizim hayatımız, bir efendiye hizmet etmekten daha soylu,
Değersiz bahşişlerden daha zengin,
Parası ödenmeyen ipek giysiler içinde,
Hışırtilar çıkararak dolaşanların hayatından daha gurur
vericidir;
Onlar bu ihtişamı sağlayan terzilerine şapka çıkararak
Terzilerinin saygısını kazanırlar, ama yine de ödemezler
borçlarını,

Böyle bir hayat bir hiçtir bizimkinin yanında.

GUIDERIUS

Deneyimlerine dayanarak söylüyorsun bunları.
Biz, kanatları tam gelişmemiş kuşlar gibi,

Yukarıdayken bile gözden ayıramıyoruz yuvamızı,
Tanımıyoruz başka yerlerdeki rüzgârları.
En iyisi eğer sakın bir hayatsa,
Yaşadığımız bu hayat iyidir herhâlde;
Yediğin darbelerden sonra,
Böyle bir hayat daha uygun olmalı yaşlanan bedenine;
Ama bu hayat bizim için cahilce yaşadığımız bir hücre,
Yatakta yolculuk hayalleri kuran,
Borçtan hapis yatan ve sınırı aşma cesareti olmayan
Kişiler gibiyiz.

ARVIRAGUS

Biz senin yaşına geldiğimizde
Hangi deneyimlerimizden söz edeceğiz?
Karanlık Aralık günlerinde yağmur ve rüzgâr vurduğunda
İliğimizi donduran mağaramızda
Bütün bir kışı nasıl geçireceğiz?
Hiçbir şey görmedik ki. Hayvanlar gibiyiz;
Avlanırken tilki gibi kurnaz, aç kurt gibi dövüşgeniz.
Cesaretimizi uçan kaçan her şeye gösteriyoruz,
Tutsaklığının şarkısını serbestçe çığırın kafesteki kuşlar
gibiyiz.

BELARIUS

Bilmeden konuşuyorsun!
Kentlerdeki ahlaksızlıkları bilseydin, hissetseydin
Böyle konuşmazdın; sarayın yapay hayatını sürdürmek
Onu terk etmek kadar güçtür;
Yükseklere tırmanmak belli bir düşüştür,
Öyle kaygandır ki, korku, gözden düşüş kadar kötüdür;
Savaş uğraşısı, ün ve onur adına
Tehlikeleri kovalamak zahmetinden ibarettir
Ve kovalayan kişi bunlara erişmeden hayatını kaybeder.
Çoğu kez ölenin arkasından edilen bir iftira
Onun iyi davranışları kadar anımsanır;
Daha da kötüsü, insana haksızlık yapıldığında

Ona da boyun eğmek zorunda kalır.

Çocuklar, bu anlattıklarımın canlı bir örneğiyim ben.

Bedenim, Romalı kılıçların açtığı yara izleriyle dolu;

Bir zamanlar, en büyük kahramanlarla anılırdı adım.

Cymbeline beni severdi,

İyi bir askerden söz edildiğinde bana benzetilirdi,

O zamanlar, dalları meyvelerinin ağırlığıyla eğilen

Bir ağaç gibiydim;

Ama bir gece, bir fırtına ya da hırsızlık deyin isterseniz,

Olgun meyvelerimi, hatta yapraklarımı sarsıp salladı

Ve beni rüzgârlara göğüs germem için çırılçıplak bıraktı.

GUIDERIUS

Demek güven olmuyor büyüklerin lütuflarına!

BELARIUS

Size sık anlattığım gibi, hiçbir günahım yoktu oysa

Ama o iki alçak yalan yeminlerle kirlettiler tertemiz

ismimi;

Romalılarla iş birliği yaptığım yalanını uydurarak

Kandırdılar Cymbeline'i.

Derken sürüldüğüm söylendi.

İşte şu son yirmi yıldır bu mağara, bu yerler benim

dünyam oldu.

Bu onurlu özgürlük içinde yaşarken

Hayatım boyunca ettiğim dualardan daha fazla dua ettim,

Tanrılara borçlarımı ödemeye çalıştım.

Hadi, şimdi dağa çıkın bakalım!

Bunlar avcıların konuşacağı şeyler değil.

Geyiği ilk vuran şölenin efendisi olacak,

Diğer ikisi ona hizmet edecek.

Büyük törenlerin yapıldığı yerlerdeki gibi,

Burada zehirlenme tehlikesi yok.

Vadinin orada size yetişirim.

(Guiderius ile Arviragus çıkarlar.)

Doğanın kıvılcımlarını saklamak ne kadar da zormuş!

Bu çocuklar, kralın oğulları olduklarını bilmiyorlar
hâlâ,

Cymbeline de bilmiyor onların hayatta olduklarını.

Benim oğullarım sanıyorlar kendilerini;

Başlarını eğmeden gezemedikleri bu mağarada

Yoksullar gibi büyüttüm onları,

Ama ruh zenginlikleri aşıyor saray çatılarını,

Soylu olduklarını bilmedikleri halde,

Doğa en basit ve alçaltıcı durumlarda bile,

Prenslerden daha fazla prens gibi davranmaya zorluyor
onları.

Şu Polydore adını koyduğum büyüğü

Cymbeline'nin varisi, geleceğin Britanya kralıydı;

Guiderius'tu asıl adı.

Hey Tanrım, tabureme oturup anlatırken savaş anılarımı

Kendinden geçer;

“Düşmanımı şöyle yere düşürdüm,

Şöyle dayadım ayağımı boynuna,” dediğimde,

Damarlarındaki prens kanı yüzüne vurur, terler,

Genç kaslarını gerer, söylediklerimi hareketleriyle

tekrarlar.

Asıl adı Arviragus olan, Cadwal adını verdiğim küçük

kardeşi

Anlattıklarımı canlandırır ağabeyi gibi,

Ve kendi hayalinden bir şeyler katar.

(Bir av borusu duyulur.)

Hah, av başladı işte!

Ah Cymbeline ah, Tanrı ve vicdanım bilir ki,

Haksız yere sürgüne gönderdin beni,

Malımı mülkümü nasıl benden çaldıysan

Ben de varisten yoksun bırakmak için seni,

Kaçırdım o zaman iki ve üç yaşlarında olan bebeklerini.

Euriphile, sen onların dadılarıydın, anneleri sanırlardı seni;

Bu yüzden her gün ziyaret ederler mezarını.

Morgan adını alan ben Belarius'u da öz babaları sanırlar.
(*Av borusu tekrar duyulur.*)

Av başladı.
(*Çıkar.*)

4. Sahne
(*Milford yakınları.*)

(*Pisanio ile binici giysili Innogen girerler.*)

INNOGEN

Gideceğimiz yerin yakın olduğunu söylemiştin attan
indiğimde.
Annem bile doğduğumda beni görmeyi istememiştir
Benim Posthumus'u görmek istediğim kadar.
Pisanio, adamım, Posthumus nerede?
Aklından neler geçiyor, bana neden öyle dik bakıyorsun,
söyle?

Neden derinden iç geçiriyorsun?
Anlayamadığın bir şey zihnini allak bullak etmiş sanki.
Bu korkutucu tavrına son ver,
Yoksa ben de, paniğe kapılacağım şimdi.
Ne var söyle!

(*Pisanio ona mektubu verir.*)

Neden o kâğıdı bana sert bir bakışla uzatıyorsun öyle?
Onda içimi ısıtacak bir haber varsa,
Gülümseyiver vermeden önce;
Haber insanın yüreğini donduracak türdense
Renk vermesin yüzün.
Bu kocamın el yazısı!
Zehirleri ile lanetli İtalya onun da aklını başından aldı da,
Başı derde mi girdi yoksa?
Bir şeyler söyle, okuduğumda
Beni öldürecek darbelerin şiddetini azaltır belki sözlerin.

PISANIO

Lütfen okuyunuz, o zaman daha iyi anlayacaksınız
Kaderin alçalttığı benim zavallı durumumu.

INNOGEN

(Okur.)

“Hanımın Pisanio, benim yatağında bana ihanet etti,
Bunun kanıtları hâlâ kanıyor içimde.
Boş tahminlerle değil, duyduğum acı kadar derin,
Almak istediğim intikam kadar kesin kanıtlarla
yazıyorum.

Senin bana bağlılığın onunkiyle birlikte lekelenmediyse,
Benim adıma sen almalısın bu intikamı.
Kendi ellerinle son vermelisin onun hayatına.
Bu fırsatı Milford Limanının’da yaratacağım sana,
–O konudaki mektubumu almıştır o da–
Onu öldürmekten çekinir
Ve beni inandıramazsan bunu gerçekleştirdiğine
Onun şerefsizliğine aracılık yapmış
Ve aynı şekilde bana ihanet etmiş olursun.”

PISANIO

(Seyircilere.)

Kılıcımı çekmeme gerek var mı?
Mektup zaten gırtlığını kesiverdi.
Olamaz, iftiradır bu; iftira kılıçtan keskindir,
Nil’deki bütün zehirli yılanlardan daha zehirlidir,
Fısıltıları tez giden rüzgârların sırtında,
Bir yerden dünyanın her köşesine uçup aldatır herkesi.
İftira, kralların, kraliçelerin, ülkelerin, genç kızların,
Evli kadınların, hatta ölmüşlerin mezarlarına bile girer.

(Innogen’e.)

Nasılsınız madam?

INNOGEN

Ona ihanet mi yatağında? Nasıl bir ihanetmiş bu?
Yatağında uyuyamamak ve onu düşünmek mi ihanet?

Yedi gün yirmi dört saat gözyaşı dökmek mi yoksa?
Uyku bastırınca onunla ilgili bir karabasan görüp
Ağlayarak uyanmak mı? Bunlar mı ihanet?

PISANIO

Ah, iyi yürekli hanımım.

INNOGEN

Ben mi ihanet etmişim? Vicdanın tanığın olsun Pisanio.
Sen Giacomo, onu bana karşı sadakatsizlikle suçladığında,
Alçağın biri sanmıştım seni; şimdi düşünüyorum da,
Hiç de öyle biri değilmişsin.
Anasının mesleğini sürdüren süslü püslü bir İtalyan
orospu,

Belli ki baştan çıkarmış onu.

Demek ki eski bir elbise gibi modam geçmiş benim,
Çok değerli olduğum için eski bir giysi gibi
Sökülüp bir kenara atılmalıyım.

Parça parça edilip fırlatılmalıyım!

Kadınların arkadan bıçaklanmasıdır erkeklerin yeminleri.

Ah kocam, senin bu iyi görünüşün altında

Kötülükler sakladığın, gerçek olmadığın,

Kadınları aldatmak için bir yem attığın sanılacak.

PISANIO

Hanımım, beni dinleyin.

INNOGEN

Dürüst erkeklerin bile hain Aeneas² gibi,

Yalancı oldukları düşünülürdü konuştuklarında;

Hain Sinon'un³ ağlaması yüzünden

Kutsal gözyaşlarına inanılmaz oldu,

Merhamet gösterilmedi gerçekten ihtiyacı olanlara.

Ve sen Posthumus, böyle mi leke sürüyorsun

Bütün dürüst erkeklere?

2 Roma'nın kurucusu olduğu söylenen Aeneas Kartaca Kraliçesi Dido'ya ihanet etmişti.

3 Yunanlıların tahta atı Troia'ya sokmalarına yardım eden Yunan casusu.

Senin bu büyük hatan yüzünden
Takdire şayan ve yiğit erkekler
Hain ve yalancı damgası yiyecekler.

(Pisanio'ya.)

Hadi, bari sen dürüst ol, getir yerine efendinin emrini.
Onu gördüğünde, söyle ona nasıl boyun eğdiğimi.
İşte ben çekiyorum kılıcını;
Al kılıcını ve onun sevgisiyle dolu bu masum yuvaya,
Yüreğime sapla.
Korkma, artık acıdan başka bir şey yok orada.
Yüreğimi zenginleştiren efendin de orada değil artık.
Emrini yerine getir, sapla.
Daha iyi amaçlar için cesur olabilirsin,
Ama şimdi bir korkak gibi davranıyorsun.

PISANIO

Cehennem ol git aşağılık kılıç,
Senin yüzünden lanetleyemem elimi!

INNOGEN

Ama ölmem gerek, beni öldürmezsen eğer,
Efendinin adamı olamazsın.
İnsanın kendisini öldürmesini engelleyen yasa
O kadar kutsal ki, durduruyor zayıf elimi.
Hadi, işte göğsüm. Dur, bir şey var burada.
Dur biraz, koruyacak değilim kendimi,
Kılıcının kını gibi hazır yüreğim.
Neymiş bunlar?

(Göğsünden mektuplar çıkarır.)

Sadık Leonatus'un kutsal kitap gibi sakladığım
mektupları,

Hepsi dinsizliğe mi dönüştü şimdi?
Defolun, defolun inancımın sömürgenleri!
Artık yüreğimin süsleri değilsiniz!
İşte böyle, zavallı budalalar şarlatanlara inanırlar.
Kandırılanlar ihanetin acısını bütün şiddetiyle duyarlar,

Ama daha fazla ızdırap çeker ihanet edenler.
Ve sen Posthumus, benim kral babama karşı
İtaatsizlik etmeme sebep oldun,
Beni isteyen prenslerin tekliflerini geri çevirdim
Bir gün anlayacaksın, davranışlarım sıradan değildi;
Oburluğunu doyuran o kadından usandığında,
Bana olanların ileride sana ne kadar acı vereceğini
düşünmek

Şimdiden üzüyor beni.

Lütfen, yap işini.

Kurbanlık kuzu kasaba yalvarıyor şimdi.

Bıçağın nerede?

Ben de istiyorum diye mi,

Geciktiriyorsun efendinin emrini.

PISANIO

İyi yürekli hanımım, gözümü kırpmadım

Bu emri aldığımdan beri.

INNOGEN

İyi ya, yap işini ve git bir güzel uyu.

PISANIO

Uykusuzluktan gözlerim yuvalarından fırlasın

daha iyi.

INNOGEN

Öyleyse, niye üstüne aldın bu işi?

Peki ama, bir hiç için mi teptik bu kadar yolu?

Buraya gelmemiz benim yüzümden mi,

Yoksa senin yüzünden mi?

Niye koşturduk atlarımızı böylesine?

Beni öldürmek için iyi bir fırsat yakalamışken!

Artık dönmeyi hiç düşünmediğim sarayda

Yokluğumdan huzursuzluk duymazlar mı?

Bu kadar yol geldikten sonra,

Vuracağın karaca tam önüne gelmişken

Neden bırakmıyorsun gerdiğin yayı?

PISANIO

Zaman kazanıp böyle iğrenç bir görevi yapmamak için;
Bunun başka bir yolu var.
Hanımım, lütfen sabırla dinleyin beni.

INNOGEN

Yoruluncaya kadar konuşabilirsin, ne söyleyeceksen söyle.
Baksana, bir orospuymuşum ben,
Öyle yazıyor mektupta;
Böyle bir iftiradan sonra,
Derinlerdeki bu acımın daha ötesinde
Beni yaralayacak hiçbir acı yoktur dünyada.
Neyse konuş.

PISANIO

Madam, bundan böyle saraya döneceğinizi hiç
sanmıyorum.

INNOGEN

Çok doğru, beni buraya öldürmek için getirdiğine
göre.

PISANIO

Hiç de değil.
Eğer dürüst olduğum kadar akıllıysam
Başarılı olacaktır planım.
Anladığım kadarıyla efendim kandırılmış.
Alçağın biri, hem de bu işte ustalaşmış bir sefil,
İkinize de bu cehennemlik kötülüğü yaptı.

INNOGEN

Bir Romalı fahişe.

PISANIO

Hayatımı koyarım ki değil.
Sizin öldüğünüzü bildirir,
Kanit diye kana bulanmış bir giysi parçası yollarım;
Çünkü aldığım emir böyle,
Sarayda olmamanız da,
Destekleyecektir bu olayı.

INNOGEN

Peki ama Pisanio, ben burada ne yaparım?
Nerede kalır, nasıl yaşarım?
Kocamın gözünde ölmüş olduğuma göre,
Hayatımdan nasıl bir teselli bekleyebilirim?

PISANIO

Saraya dönecek olursanız...

INNOGEN

Hayır, artık saray yok, baba ocağı da,
O kaba, soylu bir hiç olan,
Benimle evlenme isteği
Bana korkunç bir kuşatma gibi gelen
Cloten ahmağı da yok.

PISANIO

Saraya dönmeyecekseniz,
Britanya'da hiçbir yerde barınamazsınız.

INNOGEN

Öyleyse, nereye gidebilirim?
Güneşin parladığı, gecenin günü kovaladığı
Tek yer Britanya mı?
Britanya tüm dünyada,
Büyük bir havuzdaki kuğu yuvası gibi değil mi?
Britanya dışında da yaşayan insanlar var.

PISANIO

Memnun oldum başka yerleri de düşünmenize.
Roma elçisi Lucius yarın Milford Limanı'nda olacak.
Şimdi kötü kaderinizi saklamak istediğiniz kadar
Kim olduğunuzu bir erkek kıyafeti içinde saklar,
Ve kendinizi korursanız, umut verici bir yolculuğa
çıkabilir,
Belki de Posthumus'un oturduğu yere yakın olabilirsiniz.
Onu göremeseniz bile,
Her saat ne yaptığının haberini alacak kadar
Yakınında olursunuz hiç olmazsa.

INNOGEN

Kıyafet değiştirmek iffetim açısından bir tehlikeyse de,
Ölüm yok ya ucunda, hazırım bu riski göze almaya.

PISANIO

Bakın, her şeyden önce unutun kadın olduğunuzu:
Prenses gibi emir vermek yerine, öğrenin boyun eğmeyi,
Nedimeleriniz gibi, daha doğrusu bir kadın gibi.
Bırakın nazlanmayı, ürkekliği,
Kabadayıca bir tavır takınıp
Müstehzi ve hazırcevap olun;
Küstahça karşılık verip kavgacı davranın çakal gibi.
Hem sonra şu yüzünüzün göz alıcı güzelliğini gizleyin
–Bu zor, biliyorum!– Bunun tek çaresi,
Önüne geleni öpmekten hoşlanan
Güneş tanrısının açgözlü dokunuşuna bırakmak;
Ayrıca, tanrıların kraliçesi Juno’yu bile kıskandıran,
Zamanınızı alan çekici süsten püsten arındırın kendinizi.

INNOGEN

Kısa kes. Anladım amacını,
Şimdiden erkek gibi hisseder oldum kendimi.

PISANIO

Önce bir erkek gibi giyinmelisiniz.
Bunu beklediğimden hazırlık yaptım.
Giyeceklerinizi bavulumla koymuştum;
Ceket, şapka, pantolon, ne gerekiyorsa.
Siz yaştaki bir delikanlıyı taklit ederek
Lucius’un karşısına çıkın bunların yardımıyla;
Kendinizi tanıttın ve söyleyin hizmetinde çalışmak
istediğinizi,
Ne gibi becerileriniz varsa anlatın ona
Çok iyi olduğunuz müzik konusunda,
Bir de onun zevkini ölçüye vurun;
Hiç kuşkusuz, sizi yanına almaktan haz duyacaktır.
O dürüst bir insandır, daha da önemlisi kutsal bir kişidir.

Britanya dışındayken ihtiyaçlarınıza gelince
Hiç kaygınız olmasın, ne gerekiyorsa,
İhtiyaçlarınızı karşılamakta başarısız olmam asla.

INNOGEN

Sen, tanrıların bana bağışladığı tek tesellisin.
Artık git lütfen. Konuşacak çok şeyimiz var,
Ama bırakalım bunları başka zamana.
Bundan böyle ben bir askerim artık,
Bütün sıkıntılara bir prens gibi cesurca göğüs gereceğim.
Hadi, lütfen git.

PISANIO

Madam, çabucak vedalaşalım.
Yoksa beni sarayda bulamazlarsa
Sizinle olduğumdan kuşku duyabilirler.
Soylu hanımım, alın kraliçenin bana verdiği bu kutuyu,
İçindeki ilaç çok değerlidir;
Denizde bir bulantı hissederseniz
Ya da karada mideniz kalkarsa
Bunun bir damlası bile sizi iyileştirir.
Gölgelik bir yer bulup erkek kıyafetinizi giyin.
Tanrılar size en iyisi neyse onu versin.

INNOGEN

Amin, sana çok teşekkür ederim.
(Ayrı yerlerden çıkarlar.)

5. Sahne

(Cymbeline'in sarayında bir oda.)

(Cymbeline, kraliçe, Cloten, Lucius ve lordlar
girerler.)

CYMBELINE

(Lucius'a.)

Konuşmamız burada bitiyor. Güle güle size.

LUCIUS

Teşekkürler majesteleri.

Zaten imparatorum da dönmemi yazmış,

Çok üzgünüm, sizin efendimin düşmanı olduğunuzu

Kendilerine iletmek zorundayım.

CYMBELINE

Bayım, Britanyalılar dayanamıyor Roma

boyunduruğuna,

Bize gelince, halkımdan daha az cesaret göstermek

Yakışmaz krallığımıza.

LUCIUS

Öyle olsun efendim.

Milford Limanı'na kadar refakatçiler diliyorum sizden.

(Kraliçeye.)

Majestelerine mutluluk dilerim madam.

(Cloten'e.)

Ve size de efendim.

CYMBELINE

Lordlarım, bu görev size düşüyor.

Ona saygıda kusur etmeyiniz.

Yolunuz açık olsun soylu Lucius.

LUCIUS

Elinizi verin lordum.

CLOTEN

Elimi size dostlukla uzatıyorum,

Ama bundan sonra o el sizin düşmanınızdır.

LUCIUS

Efendim, zaferin kimin olacağını zaman gösterecektir.

Hoşça kalın.

CYMBELINE

Lordlarım, Severn ırmağını geçinceye kadar,

Sayın Lucius'un yanından sakın ayrılmayın.

Mutluluklar dilerim.

(Lucius ve lordlar çıkarlar.)

KRALİÇE

Suratı asık ayrılıyor buradan,
Ama buna sebep olmamız bizim için vatanseverliktir.

CLOTEN

Böyle olması daha iyi,
Kahraman Britanyalılarınız da bunu isterdi.

CYMBELINE

Lucius burada olup bitenleri imparatora yazmış
olmalı.

Bu yüzden savaş arabalarımızı ve süvarilerimizi
Hemen hazırlamamız daha uygun olur.
Galya'daki kuvvetleri harekete geçer çok yakında
Ve hemen savaş durumu alabilir Britanya topraklarında.

KRALİÇE

Boşa geçirecek zamanımız yok,
Hazırlıklarımızı yapmalıyız hızla ve kararlılıkla.

CYMBELINE

Bunun böyle olacağını tahmin ettiğimiz için
Hazırlıklarımızı yaptık.
Ama sevgili kraliçem, kızımız nerelerde?
Roma elçisinin karşısına çıkmadı,
Her gün yaptığı gibi saygısını sunmaya da gelmedi.
İtaat etmekten çok küstahlık içinde sanki.
Gözümüzden kaçmıyor bu davranışları.
Onu çağırın huzurumuza,
Çünkü fazlasıyla hoşgörülle davrandık ona.
(Bir iki kişi çıkar.)

KRALİÇE

Majesteleri, Posthumus sürgüne gönderildiğinden beri
Innogen içine kapandı; bunun tedavisi zamana
bırakılmalı.

Majesteleri rica ederim sert konuşmayınız onunla.
Aşırı duyarlı azarlanmaya karşı,
Sertlikle söylenenler ona tokat gibi gelir,

Tokatsa onu öldürür.

(Bir haberci girer.)

CYMBELINE

Kızımız nerede? Yoksa emrimizi küçümseyip gelmiyor mu?

HABERCİ

İzin verirsiniz efendim, bütün odaları kilitli

Hiç cevap da gelmedi,

Kapıları ne kadar gürültüyle çaldıysak da açan olmadı.

KRALİÇE

Lordum, en son odasına gittiğimde,

Böyle dairesine çekildiği için özür diledi.

Rahatsızlığı yüzünden çıkamadığı için

Her gün size istekle saygılarını sunma görevini

Yerine getiremeyeceğini açıkladı

Ve bunu size iletmemi diledi.

Ama sarayın önemli işleri yüzünden unuttum size

söylemeyi.

CYMBELINE

Kapıları kilitli ha! Son zamanlarda kimse de görmemiş!

Tanrılar, korktuğum başıma gelmeseydi bari.

(Haberci ve lordlarla çıkar.)

KRALİÇE

Oğlum, kralın peşinden gitsen iyi olur.

CLOTEN

Şu iki gündür, adamını, yaşlı uşağı Pisanio'yu da

görmedim.

KRALİÇE

Neler oluyor, git bak.

(Cloten çıkar.)

Posthumus'un emrinden çıkmayan Pisanio!

Onda benim ilacım var.

Umarım onu içtiği için ortalıkta görünmüyordur;

O ilacın gerçekten yararlı bir ilaç olduğunu sanıyordur.

Ama bu kız nereye gitmiş olabilir ki?

Belki de ayrılık acısı yüzünden hayatına son verdi!

Ya da aşkının acısına dayanamayıp sevgilisi Posthumus'a
gitti.

Bu durumda ya ölüme ya da onursuz bir yaşama gitmiş
demektir ki,

Amacım için kullanabilirim bu ikisini de.

O ortalıkta olmayınca ben giyerim Britanya tacını da.

(Cloten girer.)

Ne haber oğlum?

CLOTEN

Kaçtığı kesinleşti. Git, yatıştır kralı; ateş püskürüyor,

Kimse yanına giremiyor.

KRALİÇE

Daha iyi ya, umarım bu gecesi son gece olur,

Çıkmaz yarına.

(Çıkar.)

CLOTEN

Hem seviyorum Innogen'i, hem de nefret ediyorum.

Çünkü o hem güzel, hem de bir kral kızı,

Bütün leydilerden ve kadınlardan daha soylu,

Daha zarıf ve ince.

Her birinin en iyi yönlerini kendinde toplamış;

Bütün diğer kadınlar bir araya getirilse,

Yine hepsinden üstün çıkar.

Bu yüzden seviyorum onu;

Ama hem beni aşağılaması

Hem de o soysuz Posthumus'a bağlılığı,

Onun aklına, fikrine kuşku düşürüyor;

İşte bu yüzden ondan nefret etmeliyim,

Hatta ondan intikam almalıyım.

Çünkü ne zaman budalalar...

(Pisanio girer.)

Kim o? Sen neler planlıyorsun efendi?

Gel buraya. Ah seni gidi alçak pezevenk ah!

Hanımın nerede? Çabuk söyle,

Yoksa kendini doğru cehennemde bulursun.

PISANIO

Aman efendim!

CLOTEN

Bir daha soruyorum, hanımın nerede?

Jupiter tanıgım olsun bir daha sormayacağım.

Ağzı sıkı hergele.

Yüreğindeki bu sırrı ya söküp alırım

Ya da yüreğini yerinden söküp çıkarırım.

Posthumus'a mı gitti?

Yoksa yığınla alçaklığından bir parçacık iyilik çıkmayan

O herifle mi?

PISANIO

Ah, lordum, onun yanına nasıl gidebilir ki?

Prencesin burada olmadığı ne zaman anlaşıldı?

Posthumus Roma'da.

CLOTEN

Efendi o nerede? Açık konuş.

Ağzında geveleyip durma.

Ona ne olduğunu iyice anlat bana.

PISANIO

Ah benim değerli efendim!

CLOTEN

Efendiler götürsün seni.

Ağzından çıkacak ilk söz hanımının nerede olduğu,

Bırak şu "değerli efendim" teranesini,

İşe yarayacak bir şey söyle,

Susarsan gebertirim seni, boylarsın cehennemi.

PISANIO

Öyleyse, buyrun şu mektubu

Prencesin kaçmasına ilişkin bütün bildiklerim bu.

(Cloten'e mektubu verir.)

CLOTEN

Bakalım şuna. Augustus'un tahtına kadar bile gitse,

Bırakmam onun peşini.

PISANIO

(*Seyircilere.*)

Ya mektubu verecektim ya da ölecektim.

Innogen iyice uzaklaşmıştır zaten.

Mektuptan öğrenecekleri yüzünden

Bir yoculuğa çıkabilir, ama ona zarar veremez artık.

CLOTEN

Hımm!

PISANIO

(*Seyircilere.*)

Hanımımın öldüğünü yazacağım efendime.

Ah hanımım, dilerim gideceğin yere sağ salim varır

Ve sağ salim dönersin!

CLOTEN

Efendi bu mektup gerçek mi?

PISANIO

Bence gerçek efendim.

CLOTEN

Biliyorum, bu Posthumus'un yazısı. Bak, eğer kötü bir adam olmayıp bana iyi hizmet edersen, sana vereceğim görevlere dört elle sarılırsan –yani sana herhangi alçakça bir iş emretsem dahi yaparsan– seni dürüst biri olarak kabul edeceğim. Eğer dürüst değilsen, sana ne yardım elimi uzatmamı isteyebilirsin ne de yükselmen için benim desteğimi bekleyebilirsin.

PISANIO

Ne diyebilirim ki lordum.

CLOTEN

Hizmetime girer misin? Çünkü biliyorum, beş parasız Posthumus'un kötü talihine bunca yıl sabır ve sadakatle bağlı kaldığına göre, şükran duyacağın birine, yani bana bütün gayretinle hizmet etmemeyi düşünemezsin. Uşağım olur musun?

PISANIO

Olurum efendim.

CLOTEN

Ver elini, al bu keseyi. Elinin altında eski efendinin giydi-
ği bir kıyafet var mı?

PISANIO

Var lordum; hanımımla vedalaşırken giydiği kıyafet
odamda duruyor.

CLOTEN

İşte ilk hizmetin bu: Git onu buraya getir. Hadi, ilk hiz-
metin bu olsun.

PISANIO

Getireyim efendim.

(Çıkar.)

CLOTEN

Milford Limanı'nda buluşacaklarmış demek. –Ama ona
bir şey soracaktım, neydi unuttum, neyse sonra hatırla-
larım.– Alçak Posthumus, orada seni öldüreceğim. Şu
giysiyi hemen getirse ya. Bir zamanlar ne demişti pren-
ses –bıraktığı o acı tadı hâlâ yüreğimde hissediyorum,–
Posthumus'un bu giysisi bile, benim soylu bedenimden
ve bütün özelliklerimle birlikte kişiliğimden çok daha de-
ğerliymiş. Bu yüzden, bu kıyafeti giyince prensese sahip
olacağım, ama önce onun gözleri önünde Posthumus'u
öldüreceğim. Böylece benim yiğitliğimi göreceksin, beni
küçümsediği için pişman olacak. Yerde ölü yatan
Posthumus'a sövüp saydıktan ve şehvetimi Innogen'le
doyurduktan sonra –hem de ona daha da acı vermek için
bunu o kadar değerli bulduğu Posthumus'un kıyafeti
içinde yapacağım– sırtına vurarak, tekmeleyerek onu sa-
raya kadar sürükleyeceğim. Benden nefret ederken zevk
alıyordu, ben de intikamımı neşe içinde alacağım.

(Pisanio, Posthumus'un giysisi ile girer.)

Giysisi bu mu?

PISANIO

Evet soylu lordum.

CLOTEN

Milford Limanı'na gideli ne kadar oluyor?

PISANIO

Henüz ulaşamamıştır.

CLOTEN

O giysiyi benim odama getir. Bu da sana ikinci emrim oluyor. Üçüncüsü, planım konusunda kimseye bir şey söyleme. Görevini layıkıyla yaparsan bunun karşılığı gelip seni bulacak. İntikamımı Milford'da alacağım. Ah keşke beni oraya uçuracak kanatlarım olsaydı. Bana sadık olmayı aklından çıkarma.

(Çıkar.)

PISANIO

Kendime karşı hareket etmemi istiyorsun benden;
Sadık olmak sana

Dürüst efendime ihanet etmem demek.

Git bakalım Milford'a,

Aradığını bulamayacaksın orada.

Innogen üstüne yağsın tanrıların lütufları.

Bu ahmağın yolu engellerle kaplansın,

Ödülü, boşa giden emeği olsun.

(Çıkar.)

6. Sahne

(Galler. Belarius'un mağarasının önü.)

(Erkek kıyafetinde Innogen girer. Yalnızdır ve bir mağaranın önündedir.)

INNOGEN

Ne kadar da zormuş bir erkeğin hayatı.

Bu kıyafetle iki gece üst üste toprakta yattım.

İradem olmasa bir yere yıkılıp kalırdım.

Pisanio seni dağın tepesinden gösterdiğinde

Sen karşımdaydın Milford.

Ah Jupiter, sanırım çaresizlerin elinden uçup gidiyor
O anda teselli bulacakları şey.

Karşılaştığım iki yoksul, doğru yolda olduğumu söyledi.
Sefalet içinde yüzenler, bunun bir çeşit ceza
Ya da sınama olduklarını bildikleri halde,
Yalan söylerler mi ?

Evet, zenginler doğruyu hiçbir zaman söylemezken,
Bunda şaşacak bir şey yok.

Zengin ve mutlu olanların yalanı,
İhtiyaç içinde olanlarınkinden daha ağır bir suç
Ve bir kralın yalanı, yoksulunkinden daha kötü.
Sevgili kocam, böyle suç işleyenlerden biri oldun sen de.
Seni düşünürken açlığım geçiverdi,
Oysa yıkılmak üzereydim bir dakika önce.

Bu da ne? Bir yol gidiyor oraya.

Birtakım yabanların ini olmalı;
Ses çıkarmamak en iyisi; cesaretim yok yaklaştırmaya,
Ama açlık, bedeni alt etmeden önce cesaret veriyor ruha.
Bolluk ve huzur, korkak, çekingen yapıyor insanları,
Zorluklar çıktı mı, direnmek oluyor anası.
Hey, kimse var mı?

Uygar kişilerseniz konuşun benimle;
Değilseniz, yiyecek verin para karşılığında.
Heey! Yanıt yok! Öyleyse içeri gireceğim.
İyisi mi kılıcımı çekeyim;

Düşman da kılıçtan benim kadar korkuyorsa ne âlâ;
Bütün düşmanlar keşke öyle olsa!

(Mağaraya girer.)

(Belarius, Guiderius ve Arviragus avdan dönerler.)

BELARIUS

Polydore, sen en iyi avcı olduğunu ispat ettin,
Ziyafette başköşeyi hakettin.
Cadwal ile ben aşçılık yapıp hizmet edeceğiz;

Anlaşmamız böyleydi.

Sonuçta belli bir amaç olmasa

Emeğin teri kuruyup ölür.

Hadi gelin, açlığımıza lezzetli gelecek basit yemekler.

Yorgun insan taş üstünde de uyur

Tembel ve huzursuzlara kuş tüyü yatak sert gelir.

Huzur seninle olsun,

Kendi kendine bakan zavallı yuvamız.

GUIDERIUS

Yorgunluktan bittim.

ARVIRAGUS

Çalışmaktan yoruldum, ama kurt gibi açım.

GUIREDIUS

Mağarada hazır soğuk et var.

Avladığımızı pişirirken ondan biraz atıştırırız.

BELARIUS

(Mağaranın içine bakarak.)

Durun girmeyin. Yiyeceklerimizi biri yemiştir

Neredeyse buraya peri girmiş, diyeceğim.

GUIDERIUS

Neler oluyor efendim?

BELARIUS

Tanrı aşkına, bir melek değilse bile,

Ona çok benzeyen eşsiz bir insan.

Henüz delikanlılık çağında tanrısal bir güzellik.

(Innogen mağaradan çıkar.)

INNOGEN

İyi yürekli beyler, lütfen bana zarar vermeyin.

Seslendim içeri girmeden önce.

Niyetim, yediklerimi sizden istemek ya da satın almaktı.

Bir şey çalmadım yemin ederim;

Her yana altın saçılmış olsa da almazdım.

İşte yediğimin karşılığını ödeyeyim;

Yoksa bir şey yemezdim,

Ayrılmadan önce onu hazırlayanlardan duamı
esirgemezdim.

GUIDERIUS

Para mı delikanlı?

ARVIRAGUS

Elimizin kiridir gümüş de, altın da;
Sahte tanrılara tapanlar dışında,
Herkes aynı gözle bakar onlara.

INNOGEN

Kızdığınızı görüyorum.

Bu hatam yüzümden beni öldürecekse bil ki,
O hatayı işlemeseydim, zaten açlıktan ölecektim.

BELARIUS

Nereye gidiyorsun?

INNOGEN

Milford Limanı'na.

BELARIUS

Adın ne?

INNOGEN

Fidele,⁴ efendim.

İtalya'ya gidecek bir akrabam var;
Şu anda Milford'da olmalı;
Ona gideyim derken aç kalıp takattan düşünce
Bu suçu işledim.

BELARIUS

Lütfen, yakışıklı delikanlı, bizi kaba saba insanlar sanma,
Düşüncemizi ve davranışımızı yaşadığımız yerle tartma.
Hoş geldin! Hava kararmak üzere.
Buradan ayrılmadan önce.
Kalıp soframıza katılırsan çok sevineceğiz,
Çocuklar, hoş geldin deyin konuğumuza.

GUIDERIUS

Eğer kadın olsaydın delikanlı,

---

4 Latince "sadık" anlamında.

Seninle evlenmek için elimden geleni yapardım,
Damatlığa adaylığımı koyardım;
Her şeyimi verir, hiçbir şey istemezdim.

ARVIRAGUS

Erkek olduğu için kendimi teselli edeceğim
Ve onu kardeşim olarak seveceğim.

(Innogen'e.)

Uzun bir ayrılıktan sonra
Kardeşime kavuşmuş gibi ağırlayacağım seni,
Başımızın üstünde yerin var,
Neşelen biraz dostlar arasındasın.

INNOGEN

Madem kardeş bildiniz beni,
Demek ki dostlar arasındayım.

(Seyircilere.)

Keşke gerçekten kardeşlerim olsalardı.
O zaman maddi değerim daha az olurdu;
Posthumus, o zaman, daha eşit olurduk birbirimize.

(Üçü aralarında konuşurlar.)

BELARIUS

Bir derdi var.

GUIDERIUS

Keşke ona yardım edebilsem.

ARVIRAGUS

Derdi neyse, ne kadar emek
Ve tehlikeye mal olsa bile bana,
Yardım etmek isterdim ona.
Ah tanrılar!

BELARIUS

Çocuklar dinleyin!

(Aralarında fısıldaşırlar.)

INNOGEN

(Seyircilere.)

Sarayları bu mağaradan büyük olmayan,
Kendi işlerini kendileri gören,

Vicdanlarını dinleyen,
Ve durmadan fikir deęiřtiren
Halk yığınlarının alkışlarına kulak asmayan
Büyük adamlar bile,
Boy ölçüşemez bu iki gençle.
Tanrılar bağışlayın beni;
Leonatus bana ihanet ettiğine göre,
Yeğ tutarım erkek olup bunlarla burada yaşamayı.

BELARIUS

Tamam, öyle olsun.
Hadi çocuklar, yemeği hazırlayalım şimdi,
Yakışıklı gel bizimle,
Aç ayı oynamaz derler,
Yemekten sonra, kural gereği,
Senden yaşam öykünü anlatmanı isteyeceğim,
Elbette, ne kadarını söylemek istersen
O kadarını anlatırsın bize.

GUIDERIUS

Lütfen, gel bizimle.

ARVIRAGUS

Baykuş geceyi, tarla kuşu sabahı nasıl zevkle karşılarsa,
Hoş geldin diyoruz biz de sana.

INNOGEN

Teşekkür ederim efendim.

ARVIRAGUS

Lütfen, buyur sofraya.
(Mağaraya girerler.)

7. Sahne

(Roma. Halka açık bir yer.)

(İki Romalı senatör ile tribünler girerler.)

BİRİNCİ SENATÖR

İmparatorun emrinin özeti şöyle:

Askerler Pannonialılar ve Dalmaçyalılara karşı
Harekete geçmiş olduğundan
Ve şimdi Galya'da bulunan lejyonların,
Vergi ödemek istemeyen Britanyalılarla
Başa çıkabilecek güçleri olmadığından
Ehil kişilerin de katılması gerekiyor bu savaşa.
İmparator, Lucius'u konsül vekilliğine atadı,
Siz tribünleri de, tam yetkiyle görevlendirdi
Savaşa çağırmanız için savaşçı ehil kişileri.
Yaşasın Caesar!

BİR TRİBÜN

Lucius ordularımızın komutanı mı oldu?

İKİNCİ SENATÖR

Evet.

BİR TRİBÜN

Galya'daki kuvvetlerimizin mi?

BİRİNCİ SENATÖR

Topladığınız askerler Galya'daki o lejyonlara katılacak.

Yazılı emirden kaç kişi olacağını

Ve ne zaman hareket edileceğini öğreneceksiniz.

BİR TRİBÜN

Görevimizi yerine getireceğiz.

(Çıkarlar.)

IV. Perde

1. Sahne

(Galler. Orman, Belarius'un mağarasının yakınları.)

(Posthumus'un giysilerini giymiş Cloten girer.)

CLOTEN

Pisanio doğru tarif ettiyse buluşacakları yerin yakınlarında olmalıyım. Posthumus'un giysisi de bana tam uydu! Terziyi de yaratan tanrının yarattığı sevgilisi neden uymasın? Sözlerimi bağışlayın, ama kadının uygun olduğu, onun nöbete geçirir gibi sarsılmasıyla anlaşılır. Bu durumda ben iyi bir iş çıkarmalıyım. Kendime açıkça şunu söyleyebilirim: Çünkü bir adamın kendi odasında yalnızken aynasıyla konuşması övünme sayılmaz. Bedenimin hatları Posthumus'ununki kadar biçimli; ondan daha yaşlı değilim, ama daha güçlüyüm. Paraca ondan aşağı değilim, sosyal ilişkilerim çok daha iyi, zaman açısından daha avantajlıyım, doğuştan ondan üstün bir soyluyum, askerlikte onun kadar, ama teke tek dövüşte ondan üstünüm. Gelgelelim bu doğruyla yanlış ayıramayan zevksiz karı beni değil, onu seviyor. İnsan yaşamı ne kaypak! Posthumus, şu an omuzlarının üzerinde taşıdığın kafan bir saat içinde yerlerde yuvarlanacak; karına zorla sahip olacağım, giysilerin onun gözleri önünde parça parça olacak; işimi bitirdikten sonra onu tekme tokat babasına götüre-

ceğim. Kızına böyle sert davranmam kralı belki kızdırır; neyse ki annem onu nasıl idare edeceğini bilir ve her şeyi benim lehime kullanır. Atım sıkıca bağlı, güvende. Hadi kılıcım, çık kınından, göster kendini! Kader onları bir an önce elime düşürse bari. Burası buluşacakları yerin tarifi ne uyuyor. Pisanio beni kandırmaya cüret edemez.

(Çıkar.)

2. Sahne

(*Belarius'un mağarasının önü.*)

(*Belarius, Guiderius, Arviragus ve Innogen mağaradan çıkarlar.*)

BELARIUS

(*Innogen'e.*)

Dermansızsın. Mağarada kal, yanına geliriz av bitince.

ARVIRAGUS

(*Innogen'e.*)

Kardeşim burada kal. Biz kardeşiz değil mi?

INNOGEN

Bütün insanlar kardeş olmalı da,
Ama gömüleceğimiz toprağın özü aynı olduğu halde,
Kalitesi farklı insandan insana.
Çok halsizim.

GUIDERIUS

(*Belarius ile Arviragus'a.*)

Siz avlanmaya gidin, ben onunla kalacağım.

INNOGEN

O kadar da hasta değilim; halsizim sadece;
Bir halsizlikten hemen ölüverecek,
Zayıf ve şımarık bir kent çocuğu değilim.
Bu yüzden, lütfen beni bırakıp gidin
Günlük işlerinizi yapıp bitirin;

Âdetlerin ihmali, yol açar her şeyin ihmaline.
Evet halsizim, ama sizin burada olmanız
Geçirmez halsizliğimi.
Şu anda yalnız kalmak isteyen birine
Dostluk, teselli kâr etmez.
Bunu söylüyorsam çok hasta değilim demek ki.
Lütfen inanın bana ve gidin.
Kendimden başka bir şey çalamam.
Çalacak bir şey olmayan yerden
Bir şey çalmaktansa ölürüm daha iyi.

GUIDERIUS

Daha önce söyledim seni sevdiğimi,
Ne kadar dersen, babamı sevdiğim kadar.

BELARIUS

Ne, ne demek bu şimdi?

ARVIRAGUS

Bunu söylemek günahsa,
Kardeşimle aynı günahı işliyorum ben de.
Bu delikanlıyı neden sevdiğimi bilmiyorum,
Sevgide akıl mantık olmadığını hep söylersiniz.
Kapımıza bir tabut gelse
Ve kimin için diye sorulsa,
“Delikanlı için değil, babam için,” derdim.

BELARIUS

(*Seyircilere.*)

İşte soylu bir kan!
İşte size karakterin değerlisi, doğuştan gelen yücelik!
Korkaklardan korkaklar, alçaklardan alçaklar doğar.
Buğdayla saman, alçaklıkla yücelik yan yanadır doğada.
Evet, ben babaları değilim, ama
Böyle mucize gibi ortaya çıkan
Ve benden fazla sevilen bu genç kim acaba?

(*Yüksek sesle.*)

Eh artık av zamanı geldi de geçiyor.

ARVIRAGUS

(Innogen'e.)

Kardeşim, hoşça kal.

INNOGEN

İyi avlar.

ARVIRAGUS

Sana da sağlık. Biz hazırız efendim.

INNOGEN

(Seyircilere.)

Bunlar iyi yürekli insanlar. Hey tanrılar,
Meğer ne çok yalanla büyümüşüm ben!
Saraydakiler, saray dışındaki insanların,
Hepsinin vahşi olduklarını söylerlerdi;
Yaşadıkça, söylenenlerin yanlışlığını anlıyor insan!
Irmaklar da bize yenecek balıklar verir;
Hem sonra, okyanuslardaki canavarlar yoktur

orada.

Kendimi hâlâ halsiz ve hasta hissediyorum.

Pisanio, senin şu ilacını içeyim bari.

(İlacı içer. Erkekler ayrı bir yerde konuşurlar.)

GUIDERIUS

Bir türlü konuşturamadım onu.
Sadece soylu bir aileden geldiğini,
Ama talihsiz olduğunu,
Onursuzlukla karşılaştığını,
Ama onurlu bir insan olduğunu söyledi.

ARVIRAGUS

Bana da o kadarını söyledi,
Ama sonradan fazlasını öğrenebileceğimi ima etti.

BELARIUS

Hadi işimize bakalım, av bekliyor bizleri!

(Innogen'e.)

Şimdilik yalnız bırakacağız seni.

Gir içeri, biraz dinlen.

ARVIRAGUS

(*Immogen'e.*)

Avımız uzun sürmez.

BELARIUS

(*Immogen'e.*)

N'olur hasta olma.

Sen çekip çevireceksin evimizi.

INNOGEN

Hasta ya da iyi, her durumda borçluyum size.

(*Mağaraya girer.*)

BELARIUS

Hiç ayrılmayacağız ki.

Ne kadar kederli olursa olsun,

Soylu bir aileden geldiği belli.

ARVIRAGUS

Melekler gibi şarkı söylüyor!

GUIDERIUS

Ya şahane yemekleri!

BELARIUS¹

Köklerinden ince ince doğruyor sebzeleri,

Çorbalarımız o kadar lezzetliydi ki,

Tanrıça Juno hastalanmış da

Onun yemeklerini hazırlıyordu sanki.

ARVIRAGUS

İç geçirirken gülümsüyor aynı anda,

Sanki gülümseyemediği için iç geçiriyor yalnızca;

Gülümseyişi alay ediyor iç çekişiyle,

Tıpkı kutsal bir tapınaktan kaçıp

Denizlerin lanetini çeken rüzgârlarla birleşir gibi.

GUIDERIUS

İçinde, âdeta kök salmış keder ile sabrın,

Onu birlikte etkilediğine ben de dikkat ettim.

1 S. Wells ile G. Taylor'ın *Complete Works*, (Oxford, 1988) çalışmasında bu dizeler Belarius'a aittir.

ARVIRAGUS

Öyleyse sabrı güçlü olsun,
Pis kokulu mürvere benzeyen keder öldürücü köklerini
Sürgünler veren asmadan uzak tutsun.

BELARIUS

Güzel bir sabah. Hadi gidelim artık.
(*Posthumus'un giysileri içinde Cloten girer.*)

Bu da kim?

CLOTEN

Şu kaçakları bir türlü bulamıyorum.
O alçak benimle alay etti galiba. Çok yoruldum.

BELARIUS

(*Arviragus ile Guiderius'a.*)

Kaçaklar mı? Bizden mi söz ediyor yoksa?
Onu hatırladım. Bu kraliçenin oğlu Cloten.
Bir tuzak olmasın. Yıllardır görmemiştim,
Ama bu o, hatırladım. Biz yasa dışı kişileriz.
Hadi gidin.

GUIDERIUS

(*Arviragus ile Belarius'a.*)

Tek başına ama. Siz ve kardeşim
Başkaları var mı diye araştırın.
Ben onunla başa çıkarım.

(*Arviragus ile Belarius çıkarlar.*)

CLOTEN

Durun, siz kimsiniz, neden kaçıyorsunuz?
Alçak haydutlar mısınız?
Böylelerinin olduğunu duymuştum.
Alçak herif, sen kimsin?

GUIDERIUS

Yaptığım en alçakça şey,
Bazen alçaklara kılıcımla karşılık vermemiş olmamdır.

CLOTEN

Sen bir haydutsun, kanun kaçağı ve alçaksın,
Teslim ol, hırsız herif.

GUIDERIUS

Kime teslim oluyorum? Sana mı? Sen kimsin ki?
Kolum senin kadar güçlü, yüreğim seninki kadar cesur
değil mi?
Kelimelerin pek kabadayıcı, ama benim kılıcım dilimde
değildir.

Söylesene, kimsin ki sana teslim olayım?

CLOTEN

Aşağılık yaratık,
Şu üstümdekilerden kim olduğumu anlamadın mı?

GUIDERIUS

Terzini tanımıyorum uyuz serseri,
Terzin büyükbaban mıydı?
O mu bu giysileri dikince seni adama benzetti?

CLOTEN

Ağız bozuk köle, onları benim terzim dikmedi.

GUIDERIUS

Neyse, çek git buradan.
Teşekkür et sana o giysileri verene de.
Sen salağın tekisin, değmezsin dövmeye bile.

CLOTEN

Seni kudurmuş köle,
Adımı duysan tir tir titrersin.

GUIDERIUS

Neymiş adın?

CLOTEN

Alçak, Cloten.

GUIDERIUS

Adın alçağın alçağı Cloten bile olsa,
Hiç titremem bile, vız gelirsin bana.
Adın zehirli kurbağa, engerek, örümcek olsaydı,
O zaman belki.

CLOTEN

Seni daha fazla korkutmak,

Hatta dehşete düşürmek için söyleyeyim,
Ben kraliçenin oğluyum.

GUIDERIUS

Ya bak işte üzüldüm buna;
Çünkü soyluluğuna yakışır şekilde davranmıyorsun.

CLOTEN

Gerçekten korkmadın mı?

GUIDERIUS

Korktuklarım saygı duyduğum, akıllı insanlardır.
Senin gibi salaklara ise güler geçerim, korkmam.

CLOTEN

Öyleyse, ölmeye hazırlan.
Seni kendi ellerimle öldürdükten sonra
Az önce buradan kaçanları bulup
Hepinizin kellelerini Londra'nın sur kapısına asacağım.
Teslim ol, orman kaçkını.

(Dövüşerek çıkarlar.)

(Belarius ile Arviragus girerler.)

BELARIUS

Etrafta başka kimse yok mu?

ARVIRAGUS

Tek bir kişi bile yok. Onu benzetmiş olmalısın.

BELARIUS

Bilemiyorum. Onu görelî çok zaman oldu,
Ama geçen zaman yüz hatlarını hiç değiştirmemiş;
O kesik kesik konuşması, sonra sesindeki haşinlik,
Hepsi onu hatırlatıyor: Yok yok, eminim, o Cloten'di.

ARVIRAGUS

Onları burada bırakmıştık.
Dilerim kardeşim onunla iyi vakit geçiriyordur,
Cloten'in berbat bir adam olduğunu söylemiştin.

BELARIUS

O zaman henüz tam olarak akıllanmamıştı,
Her tehlikeye düşünmeden, gözü kapalı atılırdı;

Aklı gelişmemiş insanlardan korkulur doğrusu.

(*Guiderius, Cloten'in kesik başını taşıyarak gelir.*)

Bak işte kardeşin geliyor.

GUIDERIUS

Şu Cloten ahmağın biriymiş, içi kof, boş bir para kesesi
gibi,

İçinde hiçbir şey yoktu. Herkül bile onun beynini
dağıtamazdı,

Çünkü beyni yoktu. Ama ben onu öldürmeseydim,
O benim kafamı böyle kesip taşıyacaktı.

BELARIUS

Oğlum, ne yaptın sen?

GUIDERIUS

Ne yaptığımı çok iyi biliyorum: Dediği doğruysa,
Kraliçenin oğlu olan Cloten adlı birinin kafasını uçurdum;
Bana hain, haydut demekle kalmadı,
Yemin etti, tek başına hepimizin kafasını kesip
Londra'nın surlarında sallandıracağına,
Tanrılara şükür kafalarımız yerinde hâlâ.

BELARIUS

Hepimiz mahvolduk şimdi.

GUIDERIUS

Ama sevgili babacığım, bu herifin almaya yemin ettiği
Canlarımızdan başka kaybedecek neyimiz var ki?
Yasalar bizi korumuyorsa,
Biz niye böyle küstah birinin bizi tehdit etmesine,
Hem yargıç, hem cellat olmasına
İzin verecek kadar yumuşak davranalım?
Yasalardan korkuyoruz diye mi?
Başkalarını gördünüz mü bu arada?

BELARIUS

Bir kişiye bile rastlamadık yolda,
Ama yine de her akli başında olan
Cloten'in yanında adamları olduğunu tahmin eder.

Sağı solu belli olmayan biriydi,
Huyu da hep kötünden daha kötüye giderdi.
Buraya tek başına gelmez zırdeli de olsa.
Belki sarayda bizim gibi bazı kanun kaçaklarının
Buralarda mağaralarda oturduğunu, avlandığını
Ve zamanla güçlenip tehlikeli olabileceğini duyunca,
Huyuna uygun davranıp ortaya atılmış,
Bizleri yakalamaya yemin etmiştir.
Yine de olacak şey değil yalnız başına gelmesi;
Ne kendisi bunu yapabilir, ne de ona izin verirler.
O zaman, bu gövdenin başından
Daha tehlikeli bir kuyruğu olduğundan
Kaygı duyarsak yanılmamış oluruz.

ARVIRAGUS

Tanrılar neye karar verirlerse, öyle olsun;
Yine de kardeşim doğrusunu yaptı bence.

BELARIUS

Bugün canım hiç de avlanmak istemiyor.
Şu delikanlının, Fidele'in hastalığı yüzünden
Yol çok sıkıcı geldi bana.

GUIDERIUS

Kılıcı boğazıma doğru sallıyordu,
Ama onun boğazını kesen ben oldum.
Kafasını, mağaramızın arkasındaki dereye atacağım,
Oradan denize gider. Balıklara da söylesin bakalım
Kraliçenin oğlu Cloten olduğunu.
Gerisi fasa fiso.

(Çıkar.)

BELARIUS

Korkarım, bunun intikamını almak isteyeceklerdir.
Cesaret sana yakışıyor yakışmasına
Ama Polydore bunu yapan sen olmasaydın keşke.

ARVIRAGUS

Bunu keşke ben yapsaydım da,

İntikam yalnızca benim peşimde olsaydı.
 Polydore, seni kardeşim olarak çok severim ama,
 Bunu benim yapmam için fırsat vermedin bana,
 Bu yüzden seni kıskanıyorum şimdi.
 İsterdim ki, intikam arayanlar bir araya gelsinler,
 Karşımıza çıksalar da,
 Bizi sınamaya kalkıp cevabını almak isteseler.

BELARIUS

Olan oldu bir kere. Artık bugün avlanmayalım,
 Bize yararı olmayan bir tehlikeye atılmayalım.
 Lütfen, sen mağaraya dön şimdi.
 Fidele ile birlikte halledersiniz yemek işini.
 Ben burada gözüpek Polydore'u bekler,
 Döner dönmez onu yemeğe getiririm.

ARVIRAGUS

Zavallı Fidele, oldukça hasta!
 Seve seve yanına giderim.
 Onun benzine yeniden renk gelsin diye,
 Bir mahalle dolusu Cloten'in kanını akıtır,
 Bunu yaptığım için kendimle övünürdüm.

(Mağaraya gitmek üzere çıkar.)

BELARIUS

Ey tanrıça, sen kutsal doğa,
 Kendini nasıl da bu iki prenste gösteriyorsun!
 Onlar menekşelerin altından esip de,
 Çiçeğin tatlı kokulu başını rahatsız etmeyen
 Bir imbat kadar iyi yürekli.
 Ama damarlarındaki kral kanı kaynadığında,
 Dağ tepesindeki bir çam ağacını tepesinden yakalayan,
 Aşağıdaki vadiye doğru eğen fırtına kadar acımasızlar.
 Ne garip, görünmez bir içgüdü,
 Onlara ne olduklarını bilmedikleri,
 Kralca bir tutum, öğrenmedikleri bir onur duygusu,
 Başkalarının görmedikleri bir kibarlık aşıyor.

İçlerindeki kahramanlık kendi kendine geliyor
Ve sanki daha önceden ekilmiş gibi ürün veriyor.
Yine de düşünmemiz gereken
Cloten'in buraya ne için geldiği
Ve ölümünün başımıza ne getireceği.

(Guiderius girer.)

GUIDERIUS

Kardeşim nerede? Cloten'in taş kafasını dereye attım,
Annesine yolladım,
Ama bedeni burada rehin kaldı.

(Hüzünlü bir müzik duyulur.)

BELARIUS

Bu benim değerli müzik aletim!
Polydore, dinle bak. Ama Cadwal ne diye
Şimdi çalışıyor onu? Dinle!

GUIDERIUS

Evde mi?

BELARIUS

Az önce gitti.

GUIDERIUS

Bu ne anlama geliyor?
Sevgili annemin ölümünden bu yana
Elini sürmemişti lavtaya.
Hüzünlü şeyler,
Hüzünlü olaylardan sonra yer almalı.
Ne oldu ki?
Sebepsiz yere neşelenip, önemsiz şeyler için yas tutmak
Maymunlara ve çocuklara yakışır.
Cadwal aklını mı kaçırdı?

(Arviragus, ölü gibi görünen Innogen'i kollarında taşıyarak mağaradan çıkar.)

BELARIUS

Bak kardeşin geliyor,
Acıklı bir parça çalışıyor diye suçladık onu,
Ama Fidele'i kollarında taşıyor.

ARVIRAGUS

O kadar üstüne titredik, ama yavru kuş öldü.
Keşke on altıdan altmış yaşına atlayıverseydim,
Zıplayacağım yerde bastonla dolaşıyordım da,
Bunu görmeseydim.

GUIDERIUS

(*Innogen'e.*)

Ah, tatlı, güzel zambak! Kendi başına ayaktayken,
Şimdi kardeşimin taşıdığından çok daha göz kamaştırı-
cıydın.

BELARIUS

Ah hüzün, senin derinliklerini şimdiye dek kim ölçebildi?
Kim üzerinde sürüklenen minik kayıkları araştırabilirdi?
Onlara en kolay sığınılacak limanın yerini kim
gösterebildi?
Sen kutsal varlık, yaşasaydın nasıl bir erkek olacağını
Jupiter bilir;
Ama ben de, senin hüzün dolu bir delikanlı olarak
öldüğünü biliyorum.

(*Arviragus'a.*)

Onu bulduğunda ne durumdaydı?

ARVIRAGUS

Şimdi gördüğün gibi, hareketsiz ve gülümser gibiydi,
Uyurken bir sinek konup onu gıdıklamıştı sanki;
Ölümün okuyla alay eden bir hali vardı,
Sağ yanağı yastığın üzerindeydi.

GUIDERIUS

Neredeydi?

ARVIRAGUS

Kollarını kavuşturmuş yerdeydi;
Önce uyuyor sandım, uyandırmayayım diye,
Nalçalı çizmelerimi çıkardım.

GUIDERIUS

Yine de sanki uykudaymış gibi.

Öldüyse eğer, yataktaymış gibi yatacak mezarında.
Huriler onu hiç yalnız bırakmayacak,
(*Imogen'e.*)

Kurtçuklar senin yanına sokulamayacak.

ARVIRAGUS

Fidele, yaz boyunca ve ben yaşadıkça,
En güzel çiçeklerle süsleyeceğim mezarını.
Yüzün gibi solgun çuha çiçekleri,
Damarların gibi gök mavisii sümbüller,
Nefesin gibi tatlı yaban gülü yaprakları
Eksik olmayacak mezarından.
Yardımsever ardıc kuşu,
Babalarına mezar yaptırmaktan kaçınan
Zengin varisleri utandırmak ister gibi,
Bütün bunları taşıyacak sana,
Kışın çiçeklerin solduğu zaman,
Mezarında üşümeyesin diye,
Yün yosunlarla örtecek bedenini.

GUIDERIUS

Lütfen, yeter artık. Bu kadar acı bir olayda,
Böyle kızlara yakışan sözlerle oynama.
Gömelim onu, övgülerle oyalanıp
Bu görevimizi geciktirmeyelim. Şimdi doğru mezara.

ARVIRAGUS

Peki nereye gömeceğiz?

GUIDERIUS

Annemiz, Euriphile'nin yanına.

ARVIRAGUS

Öyle yapalım Polydore, gerçi sesimiz değişti, kalınlaştı,
Ama yine de annemizi gömerken söylediğimiz şarkıyla
Toprağa verelim onu.

Yalnız bu kez "Euriphile" yerine, "Fidele" demeliyiz.

GUIDERIUS

Cadwal, ben şarkı söyleyecek durumda değilim;

Bir yandan ağlar bir yandan uymaya çalışırım sana.
İyi söylenmezse hüznü bir şarkı,
Kilisede yalanlar atan rahiplerden daha kötü gelir kulağa.

ARVIRAGUS

Öyleyse sözleri söyleyelim yalnızca.

BELARIUS

Anlaşılan derin kederler, iyileştiriyor daha hafiflerini,
Cloten unutuldu gitti.
Evlatlar, unutmayın, o kraliçenin oğluydu,
Buraya düşman olarak gelmiş olsa bile,
Bunu hayatıyla ödedi.
Yukarıdakiler ile alttakiler çürürken mezarlarında
Birbirinin aynıdır toprakları da.
Ancak dünyaya semadan gönderilen saygı adlı melek,
Yukarıdakiler ile alttakiler arasında bir ayrım yapar.
Düşmanımız bir prensti, düşman olarak öldürdünüz onu,
Ama bir prens gibi gömün.

GUIDERIUS

Öyleyse lütfen getirin onu buraya,
İkisi de ölüyse, fark kalmaz Thersites ile Aias² arasında.

ARVIRAGUS

(*Belarius'a.*)

Onu siz getirirseniz, biz de bu arada şarkımızı söyleriz.
Kardeşim başla.

(*Belarius çıkar.*)

GUIDERIUS

Bekle Cadwal, delikanlının başını doğuya çevirelim.
Babam öyle demişti.

ARVIRAGUS

Doğru.

GUIDERIUS

Gel, öyleyse kaldıralım.

---

2 İlyada'daki iki kahraman. Thersites korkak ve küfürbaz, Aias ise güçlü ve cesurdur.

ARVIRAGUS

Tamam, hadi.

GUIDERIUS

Korkma artık güneşin sıcağından,
Azgın kışın şiddetli soğuğundan.
Tamamladın sen dünyadaki görevini,
Hesabını kapatıp yuvana döndün.
Parlak delikanlılar ve kızlar,
Baca temizleyiciler gibi, toz toprağa dönüşür.

ARVIRAGUS

Korkma, bitti artık büyüklerin öfkesi,
Geride kaldı zalimin işkencesi.
Giyinmek ve yemek senden geçti,
Senin için ot da meşe de aynı.
İktidarmış, bilgelikmiş, bedenmiş,
Toprağa dönüşür, geçer gider hepsi.

GUIDERIUS

Korkma artık yıldırımın çakmasından,

ARVIRAGUS

Ne de dehşet veren gök gürültüsünden.

GUIDERIUS

İftiralar, yargılamalar korkutamaz seni.

ARVIRAGUS

Geride bıraktın, üzüntüyü, sevinci.

İKİSİ BİRLİKTE

Genç, yaşlı bütün sevenler,
Bu sona varıp toprağa dönüşürler.

GUIDERIUS

Sana hiçbir büyücü dokunamaz.

ARVIRAGUS

Hiçbir cadı lanet yağdıramaz.

GUIDERIUS

Huzursuz hayaletler rahat bıraksınlar.

ARVIRAGUS

Hiçbir kötü ruh yaklaşmasın yanına.

İKİSİ BİRLİKTE

Huzur içinde yat,

Saygı duysun herkes mezarına.

(Belarius Posthumus giysileri içindeki Cloten'i taşıyarak getirir.)

GUIDERIUS

Cenaze törenimizi bitirdik. Onu şuraya yatıralım.

BELARIUS

İşte size biraz çiçek. Gece yarısı getiririz biraz daha.

Gecenin soğuk çiyini taşıyan çiçekleri serpmek

Daha çok yakışır toprağın soğuk yüzündeki mezarlara.

Bir zamanlar siz de çiçekler gibiydiniz,

Ama şimdi solup gittiniz;

Şu üzerlerine serptiğimiz çiçekler de solacak az sonra.

Hadi, selamlayıp onları, gidelim buradan.

Onlara hayat veren toprak onları geri aldı.

Sevinçleri, dertleri, hepsi geride kaldı.

(Belarius, Arviragus ve Guiderius çıkarlar.)

INNOGEN

(Uyanır.)

Evet efendim, Milford Limanı, nasıl gidilir oraya?

Teşekkür ederim. Oradaki çalılıktan mı?

Lütfen, ne kadar var daha?

Tanrılar acısın bana, altı mil daha mı?

Bütün gece yürüdüm. Uzanıp dinlenmeliyim biraz.

(Cloten'in cesedini görür.)

Dur, bu yanımdaki da kim?

Aman tanrılar ve tanrıçalar!

Bu kanlı cesedin üzerindeki çiçekler

Dünyanın zevkleri gibi.

Umarım düş görüyorumdur.

Başka bir düşümde bir mağarada

Birkaç iyi insan için yemek pişirirken gördüm kendimi.

Ama yok, gerçek değil bu.

Zihnini ve hayal dünyasının yarattığı bir şey,
Var olmayan bir hedefe var olmayan bir ok atmak gibi.
Gözlerimiz de bazen düşüncelerimiz gibi kör olabiliyor.
Tanrım, hâlâ korkudan titriyorum;
Ey tanrılar, eğer göklerde kuş gözü kadar merhamet

kalmışsa,

Onun bir parçasını ihsan edin bana!
Aynı düşün içindeymişim gibi hâlâ.
Böyle uyanmışken bile
İçinde olduğum kadar dışındayım da;
Hayal değil de, hissediyormuşum gibi.
Başsız bir adam mı? Posthumus'un giysileri mi?
Bilirim onun bacaklarının biçimini;
Bunlar onun elleri,
Merkür'ün ayaklarına benzeyen ayakları,
Mars'ın kalçaları gibi güçlü kalçaları,
Herkül'ünkü gibi kasları,
Jupiter'i anımsatan yakışıklı çehresi
Bu tanrısal bir katliam gibi!
Nasıl oldu bu? Olmuş işte,
Pisanio, acıdan çıldıran Hekabe'nin³
Yunanlılara savurduğu bütün lanetler,
Benimkilerle birlikte seni bulsun!
Sen o dinsiz Cloten denen iblisle birlik oldun
Ve kocamın başını kestin.
Bundan sonra okuyup yazmak bir ihanet işareti olsun!
Cehennemlik Pisanio, sahte mektuplarla kandırdın
–Melun Pisanio–
Bu dünyanın en mükemmel bedeninden başını ayırdın!
Ah Posthumus ah, başın nerede? Nerede şimdi, nerede?
Bari, Pisanio seni yüreğinden vurup başını bıraksaydı.
Nasıl kıydın ona Pisanio?
Evet, bu Cloten'le Pisanio'nun işi.

3 Troya Kralı Priamus'un karısı.

Kötülük ve kazanç için yaptılar bu acıklı işi.

Evet, bu apaçık belli!

Değerli ve ender bulunduğunu söylediği ilacı bana o
vermedi mi?

Her şey apaçık anlaşılıyor işte.

Bu Pisanio ile Cloten'in işi.

Ah, solgun benzime biraz renk ver kanından da,

Daha korkunç görünelim bizi bulanlara.

Ah lordum, lordum benim!

(Kendini cesedin üzerine atar.)

(Lucius, Romalı komutanlar ve bir kâhin girerler.)

ROMALI KOMUTAN

(Lucius'a.)

Galya'da karargâh kurmuş olan lejyonlar,

Emrinizi alır almaz denizi aşip geldiler;

Burada, Milford Limanı'nda emirlerinizi bekliyorlar.

LUCIUS

Ya Roma'dan kimler gelecek?

ROMALI KOMUTAN

Senato haber saldı vatandaşlarına ve soylulara,

Hepsi de söz verdi canla başla savaşa katılmaya,

Yola çıktılar bile,

Siena dükünün kardeşi yiğit Giacomo'nun komutası

altında.

LUCIUS

Ne zaman bekliyorsunuz onları?

ROMALI KOMUTAN

Rüzgâr bu yana eser esmez çıkacaklar yola.

LUCIUS

Bizimkilerin böyle vaktinde harekete geçmeleri

Başarı umudunu artırıyor.

Elimizdeki kuvvetlerin bir dökümünü yapmalarını emret;

Komutanlar denetlesinler.

(Bir iki kişi çıkar.)

(*Kâhin'e.*)

E, söyle bakalım efendi, bu savaşın kaderine ilişkin
En son ne düşler gördün?

KÂHİN

Dün gece bizzat tanrılar bana bir önsezi iletiler.
Oruç tutup dua ettim bana gelecekten haber versinler
diye.

Gördüğüm şuydu: Jupiter'in kuşu, Roma kartalı,
Sıcak ve nemli güneyden batıya kanat açtı,
Güneş ışınları arasında birden gözden kayboldu;
Şuna alamettir bu da:
Günahlarım yüzünden kehanetim güvenilmez değilse,
Başarılı olacaktır Roma orduları.

LUCIUS

Gördüklerin hep böyle olsun ve hiç boşa çıkmasın.
(*Cloten'in cesedini görür.*)

Durun, ne bu başsız ceset?
Geri kalandan anlaşıldığına göre,
Güçlü kuvvetli biriymiş. O genç de üstünde,
Uyuyor mu, ölü mü yoksa?
Herhâlde ölüdür; çünkü canlılar
Ölülerle yataklarını paylaşmazlar,
Ölülerin üzerine böyle yatmazlar.
Görelim şu gencin yüzünü.

ROMALI KOMUTAN

Yaşıyor lordum.

LUCIUS

Öyleyse bu cesedin kim olduğunu söyler bize.
Delikanlı, söyle, sen kimsin?
Anlaşılan biz sormasak, sen söyleyecek durumda
değilsin.

Kendine kanlı bir yastık yaptığın kim?
Normal bir ölüm olmadığına göre,
Bu soylu olduğu görülen kişiyi kim bu hale getirdi?

Bu hüznün verici olayla senin ilişkin ne?
Nasıl oldu? Kimdi o? Sen kimsin?

INNOGEN

Ben hiç kimseyim. Olmasam bile,
Öyle olmam daha iyidir. Bu benim efendimdi,
Yiğit bir Britanyalı, iyi biriydi.
Haydutlar tarafından öldürülmüş, yatıyor yerde.
Ne yazık ki, böyle efendiler yok artık çevremde.
Doğudan batıya gidip, hizmet edecek bir efendi

arasam da,

İyi yürekli birçok efendiye hizmet etsem de,
Böylesini bulamam bir daha.

LUCIUS

Zavallı delikanlı, senin böyle yanıp yakılmana mı,
Yoksa şurada hâlâ kanı akan efendine mi acısam,
bilemiyorum.

Dostum, söyle bana adı neydi?

INNOGEN

Richard du Champ.⁴

(*Seyircilere.*)

Yalan söylesem de, bunu kötü bir amaçla yapmıyorum,
Tanrılar beni duyuyorlarsa,
Umarım bağışlarlar beni.

(*Yüksek sesle.*)

Bir şey mi dediniz efendim?

LUCIUS

Ya senin adın?

INNOGEN

Fidele efendim.

LUCIUS

Adına uygun olduğun belli.

---

4 Shakespeare'in özel bir söz oyunu. Bu adın İngilizce karşılığı "Richard Field"dir. Londra'da bir matbaası olan Richard Field, Shakespeare'in Stratford'dan arkadaşıydı.

Adın sadakatine çok uymuş, sadakatin de adına.
Benimle denemek ister misin talihini?
Efendin kadar iyi olacağımı söyleyemem,
Ama seni onun kadar seveceğime inan.
Benim için senin değerini,
Roma impatorunun konsülüyle göndereceği
Bir mektuptan çok daha fazla.
Gel benimle.

INNOGEN

Geliyorum efendim, ama önce tanrıların izniyle,
Efendimi sineklerden korumak için,
Şu parmaklarımla kazabildiğim kadar derin bir çukur
kazacağım,
Sonra mezarını yaban orman yaprakları ve otlarıyla
kapayacağım
Ve onun için yıllar yılı dua edeceğim,
Bir kez daha tekrarladıktan sonra ağlayıp iç
çekeceğim.
Böylece onun hizmetinden çıkıp sizi izleyeceğim,
Elbette beni hâlâ hizmetinize alacaksınız.

LUCIUS

Elbette alacağım, iyi yürekli delikanlı,
Sana efendilik değil, babalık edeceğim.
Dostlarım, bu genç, erkek olarak görevimizi hatırlattı
bize,
En güzel papatyaların açtığı bir yer bulun,
Ve mızrak ve kargılarınızla bir mezar kazın bu cesede.
Evlat, sen öyle övdün ki efendini,
Biz de bir asker gibi gömeceğiz onu.
Üzülme, sil gözyaşlarını.
Bazı düşmelerin bir de kalkması vardır daha yükseklerle
doğru.

(Cloten'i de alıp çıkarlar.)

3. Sahne

(Cymbeline'in sarayında bir oda.)

(Cymbeline, lordlar ve Pisanio girerler.)

CYMBELINE

Tekrar gidin ve kraliçenin nasıl olduğunu öğrenin.

(Birkaç kişi çıkar.)

Oğlunun kayboluşu onu fazlasıyla sarstı,
Hayatını tehlikeye sokan onulmaz bir kedere kapıldı.
Tanrılar, nasıl da cezalandırıyorsunuz beni!
Huzurumun büyük bir parçası olan Innogen gitti;
Kraliçem çaresizlikten deliye dönmüş, ölüm döşğinde,
Üstelik tehlikelerle dolu bir savaş kapımızı çalmakta;
Oğlu ortadan kayboldu ona en ihtiyacımız olduğu sırada!
Bütün bunlar bende hiç huzur bırakmadı.

(Pisanio'ya.)

Sana gelince efendi, kızımın gidişinden mutlaka haberin
vardı,

Ama sanki bilmiyormuş gibi davranıyorsun,
İşkenceyle gerçeği mutlaka öğreneceğiz senden.

PISANIO

Efendimiz, hayatım sizin elinizdedir,
Kararınıza karşı boynum kıldan incedir.
Ama bilmiyorum prensesin nerede olduğunu,
Neden gittiğini ve ne zaman döneceğini.
Haşmetli efendimize yalvarıyorum,
Beni sadık bir uşağınız olarak bilin.

BİR LORD

Yüce kralım,
Prensесin yokluğunun fark edildiği gün
Pisanio saraydaydı. Onun doğruyu söylediğine,
Sadık bir uşak olarak size hizmet edeceğine
Güvence verebilirim hayatım üzerine.
Cloten'e gelince:

Onu bulmak için her türlü çaba gösteriliyor
Ve bu yüzden, hiç kuşkusuz bulunacaktır.

CYMBELINE

Çok bunalımlı bir dönemden geçiyoruz.

(Pisanio'ya.)

Bir süreliğine senin tasmanı çözüp serbest bırakıyoruz;
Ama kuşkumuz sürüyor hâlâ.

BİR LORD

Majestelerinin izniyle:

Galya'dan çağrılan Roma lejyonları sahillerimize çıktı,
Senatonun gönderdiği

Roma soylularından kurulan birlikler de onlara katıldı.

CYMBELINE

Oğlumun ve kraliçemin fikirlerine

O kadar ihtiyacım var ki şimdi,

Acil karar gerektiren olaylar beni iyice şaşırttı.

BİR LORD

Efendimiz, hazır bekleyen ordunuzun karşısında,

Duyduğumuz sayıda düşman birlikleri var yalnızca,

Daha fazlası gelirse, hazırız onlar için de.

Eksik olan, sabırsızlanan kuvvetlerimize

Hücum emrinin verilmesi sadece.

CYMBELINE

Size teşekkür ederim. Şimdi gidelim,

Karşımıza çıktığı şekliyle olayları göğüs gerelim.

İtalya'dan gelecek bir tehlikeden korkumuz yok,

Ama burada olup bitenler kaygılandırıyor bizi.

(Cymbeline ve lordlar çıkarlar.)

PISANIO

Innogen'in öldüğünü yazdığım mektuptan sonra

Efendimden hiç haber alamadım.

Hanımımdan da haber gelmedi işin garibi,

Olan biteni yazacağını söylemişti oysa.

Cloten'in başına neler geldiğini de bilmiyorum.

Şaşırmış durumdayım. İşimiz tanrıların inayetine kaldı.
Yalan söylerken dürüst davranıyorum;
Sadık olabilmek için sadakatsiz görünüyorum.
Başlamak üzere olan savaş
Benim yurtseverliğimi gösterecek;
Bu kralın da dikkatini çekecek
Ya da olaylar beni gömecek.
Zaman kuşkuların hepsini giderir;
Kader, bazı dümensiz gemileri de bir limana erıştırir.
(Çıkar.)

4. Sahne

(Galler. Belarius'un mağarasının önü.)

(Belarius, Guiderius ve Arviragus girerler.)

GUIDERIUS

Savaşın gümbürtüsü her yanımızı sardı.

BELARIUS

Buradan uzaklaşalım.

ARVIRAGUS

Efendim, hareket ve serüven olmadan

Hayattan ne bekleyebiliriz ki?

GUIDERIUS

Hem sonra, saklansak elimize ne geçecek?

Saklansak bile ya Romalılar, ya Britanyalılar

Bizi bulduklarında öldürürler

Ya da isyancı haydutlar olarak görürler.

Bizi emirleri altına alır, kullanır, sonra da öldürürler.

BELARIUS

Evlatlar, daha yükseklerle tırmanmalıyız,

Güvende oluruz orada.

Kralın ordusuna katılamayız;

Cloten'in ölümü daha yeni.

Bizi tanımadıkları ve bir de orduda yer almadığımız
için

Nerede oturduğumuzu sorarlar,
Zorla öğrenirler ne yaptığımızı,
Vereceğimiz yanıtlar da bizi işkenceyle ölüme götürür.

GUIDERIUS

Efendim, böyle bir zamanda,
Bu sözler size hiç yakışmıyor,
Bizim için de geçerli değil.
Bir kuşkudan ibaret yalnızca.

ARVIRAGUS

Britanyalılar, Roma atlarının kişnemelerini iştirken,
Roma karargâhında yakılan nöbetçi ateşlerini
seyrederken,
Kulak kesilmiş, gözleri acil ve tehlikeli durumlarla
uğraşırken,
Bize mi dikkat edecek ve hesap soracaklar?
Bu olacak şey değil!

BELARIUS

Orduda beni çok kişi tanır.
Gördünüz, aradan geçen uzun yıllardan sonra
O zamanlar gencecik bir oğlan olan Cloten'i bile
tanıdım.
Üstelik kral ne benim hizmetimi
Ne de sizin sevginizi hak ediyor.
Benim sürülüşüm yüzünden eğitim görmediniz,
Bu sert hayata mahkûm edildiniz,
Hakkınız olan soyluluktan daha beşikteyken yoksun
kaldınız,
Yaz güneşinin sıcaklığı altında eridiniz,
Kış soğğunun kamçısı altında ezildiniz.

GUIDERIUS

Böyle bir hayat sürmektense, ölmek daha iyi.
Lütfen efendim, orduya yazılalım,

Tanıyan kimse yok orada beni ve kardeşimi;
Sizin de yıllardır uzakta oluŖunuz
Ve bir de sakal bırakmıŖ olmanız,
KuŖkalandırmayacaktır kimseyi.

ARVIRAGUS

Ŗu parlayan gneŖ üzerine ant içerim ki ben gidiyorum.
Ben kimsenin öldüğünü görmedim, bakmadım dökülen
kana;
rkek tavŖanlarla, hiddetli keçilerle, geyiklerle savaŖtım
yalnızca.

Bizim attan baŖkasına binmedim,
Üstelik ne mahmuzu vardı ne zengisi!
TanınmamıŖ bir yoksul olarak kaldığım için,
Utanır oldum kutsal gneŖe bakmaya
Ve onun mutluluk verici ıŖığından yararlanmaya.

GUIDERIUS

Tanrılar tanığımdır ben de gidiyorum.
Efendim, beni hayır duanızla uğurlarsanız,
Kendime daha da dikkat ederim.
Duanızı ve izninizi esirgerseniz,
Size itaat etmemenin cezasını
Romalıların elinde ölerek öderim.

ARVIRAGUS

Ben de buna âmin derim.

BELARIUS

Siz hayatınıza bu kadar değeri vermedikten sonra,
Benim de sonuna yaklaŖmıŖ ömrümü
Daha baŖka kederler için saklamama gerek yok.
Sizin dediğiniz olsun, birlikte gidelim!
Eğeri lkeniz uğruna savaŖırken ölürseniz,
Yanınızda olur benim de mezarım,
Delikanlılar, ben de birlikte yatarım.
Hadi yürüyün bakalım.

(Seyircilere.)

Öylesine kaynıyor ki kanları, zamanı gelip de
Doğuştan prens olduklarını öğreninceye kadar,
İçleri içlerine sığmayacak.

(Çıkarlar.)

V. Perde

1. Sahne

(Britanya. Romalıların kampı.)

(Romalı giysileri içinde Posthumus girer, elinde kanlı bir bez vardır.)

POSTHUMUS

Evet, kanlı kumaş, hep saklayacağım seni,
Çünkü benim, senin bu renge bulanmanı isteyen.
Siz evli erkekler, benim yolumdan giderseniz eğer,
Sizlerden daha iyi olan kaç kadının öldürülmesi gerekecek
Ve içinizden acaba kaçınız bunun küçük bir hata
olduğunu sanacak!

Ah Pisanio, iyi bir uşak her emredilene yapmaz ki,
Sadakat ve sorumluluk yalnızca doğru olan için geçerlidir.
Ey tanrılar, hatalarım yüzünden benden intikam almak
istedinizse,

Bu cinayeti işlediğim için asla yaşamamam gerekirdi;
Soylu Innogen'i kurtarmış olsaydınız, o zaman pişmanlık
duyar,

İntikamınıza layık olan bana, bu sefile de darbenizi
vurmuş olurdunuz.

Küçük bir kabahati yüzünden kimini bu hayattan çekip
alıyorsunuz;

Bir daha günah işlememeleri için onlara sevgi
gösteriyorsunuz;
Kimine de kötülüklerine daha kötülerini katmaları için
izin veriyorsunuz,
Sonunda korkup bu işe son vermeleriyle,
Kötülükleri yanlarına kâr kalıyor.
Ama Innogen artık aranızda, sizlerin sevgili kulu.
Gösterin kutsal iradenizi, tattırın bana boyun eğmenin
mutluluğunu.
Sevgili karımın ülkesine karşı çarpışayım diye
İtalyan soyluları tarafından getirildim bu yerlere.
Senin prensesini öldürdüm Britanya, bu yeter de artar bile;
Barıştan yanayım, daha fazla incitmeyeceğim seni.
Bu yüzden, tanrılar, sabırla dinleyin koyduğum hedefi.
Bu İtalyan giysilerimi çıkarıp Britanya köylüsü gibi
giyineceğim

(Üstünü değiştirir.)

Birlikte geldiğim kuvvetlere karşı dövüşeceğim;
Böylece Innogen, senin uğruna öleceğim,
Zaten aldığım her nefes yeni bir ölüm seni anımsadıkça;
Öylece, kimsenin tanımadığı, acımadığı, nefret etmediği
Hiç kimse olarak kendimi tehlikelere adayacağım.
Herkes giydiğim şu giysilerden beklenmeyecek
Bir cesaret göstereceğime tanık olacak.
Bana Leonatus'ların gücünü ihsan edin, tanrılar.
Cesaretin dışta değil içte olduğunu gösterip
Dış görünüşe itibar edenleri utandıracağım.

2. Sahne

(Britanya ve Roma kampları arasındaki savaş meydanı.)

(Askerlerin düzenli ayak sesleri. Lucius, Giacomo ve Roma ordusu bir yandan, Britanya ordusu öbür yandan girerler. Leonatus Posthumus herhangi bir asker gibi Britanya ordusu içindedir. Her iki ordu da

*tören yürüyüşü içinde çıkar. Savaş boruları.
Giacomo ile Posthumus dövüşerek girerler.
Posthumus Giacomo'yu yener, silahını alır ve onu
orada bırakır.)*

GIACOMO

Elimi kolumu bağlıyor yüreğimdeki suçun ağırlığı.
Bir hanımefendiye, bu ülkenin prensesine iftira ettim;
Soluduğum hava benden intikam almak için
Böyle aciz düşürüyor beni;
Yoksa bu basit köylü, bu doğanın,
Toplumun en sefil yaratığı
Benim gibi meslekten bir askeri alt edebilir miydi?
Şövalyelik, nişanlar eğer benimkiler gibiyse,
Yalnızca alay konusu olur hepsi.
Britanya, eğer soyluların beni yenen
Ve bizim komutanlarımızdan güçlü olduğunu gösteren
Bu soytarıdan daha iyilerse,
Bizler erkek değiliz demek ki,
Senin adamların ise sahipler tanrı gücüne.

(Çıkar.)

*(Çarpışma sürer. Borular ve teke tek kılıçla
vuruşmalar. Geri çekilme borusu çalar.
Britanyalılar kaçır, Cymbeline tutsak alınır.
Bunun üzerine Belarius, Guiderius ve Arviragus
yardıma koşarlar.)*

BELARIUS

Kaçmayın, direnin. Burası bizim savaş alanımız.
Yolları tuttuk, hiçbir şey bizi yenemez
Korkaklıktan başka!

GUIDERIUS İLE ARVIRAGUS

Yerinizde kalın, direnin, savaşın!

*(Er kılığındaki Posthumus Britanyalılara yardım
eder. Cymbeline'i kurtarıp çıkarlar. Geri çekilme
borusu çalar. Sonra Lucius, Giacomo ve Fidele
kılığında Innogen girerler.)*

LUCIUS

(Innogen'e.)

Evlat, sen kaç, kurtar kendini;
Bu karışıklıkta insan kim vurduya gider,
Dost dostu öldürür.

GIACOMO

Takviye aldılar.

LUCIUS

Her şey birden aleyhimize döndü.
Ya yeniden saldıralım ya da kaçalım.
(Çıkarlar.)

3. Sahne

(Savaş meydanının başka bir bölümü.)

*(Köylü kıyafetiyle Posthumus ve Britanyalı bir lord
ayrı ayrı girerler.)*

LORD

Çarpışmayı sürdürenlerin yanından mı geliyorsun?

POSTHUMUS

Evet, gördüğüm kadarıyla siz kaçanların arasındaydınız.

LORD

Evet.

POSTHUMUS

Sizi ayıplamıyorum efendim.

Çünkü tanrılar yardım etmeseydi savaşı kaybetmiştik.
Kral kanat kuvvetlerini kaybetmişti, ordu dağılmıştı,
Görülen sadece düz bir keçi yolundan kaçmaya çalışan
Britanyalıların sırtlarıydı.

Düşmana ise cesaret gelmiş,
Dilleri ağızdan sarkan tazılar gibi saldırıyordu,
Öldüreceklerine yeterli gelmiyordu kılıçları,
Vuruyor, bazılarını öldürüyor, bazılarını yaralıyorlardı,

Kimi de korkudan düşüp olduğu yerde bayılıyordu;
Sonuçta keçiyolu, sırtlarından vurulup ölenler
Ve korkaklıkları yüzünden defalarca ölenlerin
Bedenleriyle tıkanı.

LORD

Bu keçiyolu neredeydi?

POSTHUMUS

Çarpışma alanının hemen yanında, biraz çukurdaydı,
İki tarafı ota kaplı alçak bir yamaçtı,
Bu elverişli konum yaşlı, soylu bir askere avantaj sağladı,
Kalıbımı basarım değerli biri olduğuna,
Vatanı için yaptıklarına bakılırsa,
Soylu atalarına layık bir bahadır olduğu ak sakalından
belliydi.

Can almak yerine henüz oyun çağındaki
Zıpkın gibi iki gençle birlikte keçiyolunu geçti;
Yüzleri, güneşten korunmak için maske takan kadınlardan
Daha beyaz ve güzeldi.

Geçidi sağlamca tutup haykırdılar kaçanlara:
“Kaçarken ölen Britanya askeri değil, ürkek ceylandır.
Geriye çekilenlerin ruhları lanetlenir.

Durun, savaşın, yoksa Romalılardan alçaksınız
Ve korkak hayvanları bekleyen ölüme layıksınız.
Kızgın bir şekilde geri bakmanız bile düşmanı korkutur,
Savaşı kazanırsınız. Durun, kaçmayın.”

Koca bir ordu bir şey yapmazken
Bu üç kişi, ancak üç bin kişide bulunabilecek
Bir cesaret ve güvenle doluydu.

“Durun, çarpışın,” sözleri, bir de keçiyolunun avantajı,
Belki de bundan çok, onların insanı büyüleyen soylu
görünüşleri,

Bir kadının elindeki iğ i kılıca döndürür ve onları savaşa
katardı;

Kimi utancından, kimi de yeniden cesaret bularak durdu,

Bazıları zaten diğerlerinin korkaklığından etkilenip
kaçmaktaydı.

–Ah bu savaşın bir günahıdır,
Lanetler doğuştan korkakları!–

Bizimkiler, o üç kahramanın korkutucu görünüşüne
büründüler,
Ve eli mızraklı avcılar tarafından köşeye kıştırılmış
aslanlar gibi,

Öfkeyle dişlerini gösterdiler.

İzleyen düşman birden durakladı; geri çekilmeye başladı,
Daha sonra da kısa zamanda darmadağın olup bozguna
uğradı.

Başta kartalmış gibi saldıranlar,
Sonuçta tavuklar gibi kaçışmaya başladılar:
Galip geldikleri yere, köle olarak geri döndüler;
Bizim korkaklara gelince: Uzun yolculuklarda
Nasıl son kalan kırıntılar aç insanı canlandırırorsa,
Korkak askerlerimiz de, yüreklerindeki bir gıdımlik
cesaretle

Yalın kılıç ortaya atıldılar.

Düşman askeri telaş içinde, kendi ölülerine, yaralılarına
Ve önceki saldırı dalgasıyla kaçan arkadaşlarına
saldırıyorlardı!

Önceden, bir düşmanın kovaladığı on askerimizin her
biri,

Şimdi yirmi düşmanı önüne katmış kesip biçiyordu.

Önceden, karşı koymaktansa ölmeyi tercih edenler,

Şimdi düşmanın yüreğine ölüm korkusu salıyordu.

LORD

Garip bir raslantı: Bir keçi yolu, bir yaşlı adam ve iki genç!

POSTHUMUS

Hayır şaşmayın buna: herhâlde, duyduklarınıza şaşmak
Bunları yapmaktan daha kolay geliyor size.

Alay olsun diye, bunu kafiyeye de anlatmamı ister misiniz?

Şöyle olabilir:

İki genç, bir ihtiyar delikanlı ve bir keçiyolu,
Britanyalıları korudu, Romalılar altına doldurdu.

LORD

Kızmayın efendim.

POSTHUMUS

Fark eder mi? Düşmana karşı koyamayan biriyle
Hazırım dost olmaya, çünkü huyuna göre hareket ederse,
Biliyorum ki dostluğumdan uzaklaşacaktır böylece.
Sonunda manzumeci yaptınız beni de.

LORD

Bana kızgınsınız, izninizle.

(Çıkar.)

POSTHUMUS

Hâlâ mı kaçıyor? Bu da bir şövalye işte.
Soylu denilen birinin acınacak durumu,
Savaş alanındaki bana, “neler oldu” diye sormadı bile.
Enkaz halindeki bedenlerini kurtarabilmek için
Bugün acaba kaç kişi soyluluk payesinden vazgeçerdi?
Hayatta kalmak için kimi kaçtı, kimi de öldü.
Bense ölemedim bir türlü;
Derin acım galiba koruyucu bir büyü yerine geçti,
Ölümün iniltisine, darbesine bile erişemedim.
Ne gariptir ki, bu çirkin canavar, kendini gizler
Yeni doldurulmuş içki kadehlerinde,
Yumuşak yataklarda, okşayıcı sözlerde;
Savaş alanlarında, onun işini görecektik uşaklarının sayısı,
Kılıçlarını çeken bizlerin sayısından çok fazladır.
Neyse bulacağım ben ölümü;
Britanyalılara yardım ettim,
Ama Britanyalı olmayacağım artık,
Savaşmayı bırakacağım,
İtalya’daki kimliğime bürünüp
Beni tutuklayacak ilk gerçek askere teslim olacağım.

Büyük katliam yaptı burada Romalılar;
Britanyalıların buna verecekleri ceza da ona göre
olacak.

Tek kurtuluşum ölümdür benim,
Hangi safta olursam olayım ben ölmeye geldim,
Öyle ya da böyle, Innogen için hayatımı sona
erdireceğim.

(İki Britanyalı komutan ve askerler girerler.)

BİRİNCİ KOMUTAN

Yüce Jupiter'e şükürler olsun, Lucius esir alındı.
O ihtiyarla çocuklarının birer melek olduğu
düşünüyor.

İKİNCİ KOMUTAN

Onlarla birlikte dövüşen köylü kılığında biri daha varmış.

BİRİNCİ KOMUTAN

Öyle diyorlar, ama daha hiçbirini bulamadık.
Dur, kimsin?

POSTHUMUS

Eğer birkaç yardımcısı olsaydı,
Burada beklemeyecek olan bir Romalı.

İKİNCİ KOMUTAN

(Askerlere.)

Yakalayın şunu: İt herif, kaçığın teki,
Kargaların Romalı cesetleri nasıl kemirdiğini
Söylemek için Roma'ya dönemeyecek.
Bir de Romalı olduğuna övünüyor matahmış gibi,
Krala götürün onu.

(Borular duyulur. Cymbeline, lordlar, Belarius, Guiderius, Arviragus, Pisanio ve Romalı esirler girerler. Komutanlar Posthumus'u Cymbeline'in karşısına çıkarırlar. Cymbeline onu zindancıya teslim eder. Hepsini çıkarlar, geride ayak bileklerinden ve ellerinden zincire vurulmuş Posthumus ile iki zindancı kalır.)

4. Sahne
(Britanya. Bir zindan.)

(İki zindancı ve Posthumus girer.)

BİRİNCİ ZİNDANCI

Seni artık kimse kaçıramaz, bir güzel zincirledik seni.
Çayırılık bulabilirsen istediğin kadar otla.

İKİNCİ ZİNDANCI

Tabii, iştahın kaldıysa.
(Çıkarlar.)

POSTHUMUS

Hoş geldin esaret, sensin çünkü özgürlüğe çıkan yol.
Hastalardan daha iyi durumdayım yine de,
Onlar usta doktor ölüm tarafından tedavi görmezler
çünkü,
Beni ise zincirlerimden çözecek kurtarıcıdır ölüm.
Vicdanım asıl zincirlenen sensin, ayaklarım, ellerim değil.
Merhametli tanrılar, bana pişmanlık fırsatını verin ki,
Kırayım zincirlerimi
Ve ölümde sonsuza dek özgürlüğümü yaşayayım.
Hatama üzülmem yeter mi?
Böyle yatıştırırlar babalar çocuklarını;
Oysa tanrılar daha merhametlidir.
Pişmanlık duyacaksam eğer,
Zorla takılan prangalardan çok
Niyetime hizmet eden prangalarla başarıyım ben bunu.
Suçumun ceremesini çekeceksem,
Vicdanımın serbest kalması için benden bir şey
istiyorsanız,
Bir kısmını değil, bütün hayatımı alın benden.
Biliyorum, biz adi insanlardan daha merhametlisiniz,
Bazıları borcunu ödeyemeyince,
Bir başkasından, daha sonra bir başkasından,
Daha sonra da bir başkasından borç alıp insanları
dolandırırken

Kendi durumlarını düzeltip borçlandıkları kişileri
yoksullaştırırlar:

Bu değil benim amacım,
Innogen'in değerli hayatı karşılığında,
Bütününü alın benimkini;
Benim hayatım onunkinin yanında değersiz kalır,
Ama yine de bir hayattır ve sizin eserinizdir.
İnsanlar bile, alışverişte kullandıkları paraya
Bakmazlar sahte mi diye;
Üstündeki sayıya bakarlar yalnızca;
Siz de öylece alın bana bağışladığınız hayatımı.
Kudretli tanrılar, kabul ediyorsanız eğer böyle bir
hesaplaşmayı,
Geri alın bu hayatı ve fesh edin içimi ürperten bu
anlaşmayı.
Ah Innogen, seninle ruhumun sessizliği içinde konuşmak
istiyorum.

*(Uykuya dalar. Hafif, etkileyici bir müzik duyulur.
Posthumus'un babası Sicilius'un hayaleti Leonatus
girer; yaşlıdır, savaşçı gibi giyinmiştir. Yaşlı karısının,
Posthumus'un annesinin elinden tutmaktadır. Onlar
yaklaştıkça müzik sürer. Sonra başka bir müzikle, iki
ağabeyinin hayaletleri girer. Savaşta aldıkları
yaraların izlerini taşırlar. Uyuyan Posthumus'un
çevresinde dolaşırlar.)*

SICILIUS

Sen, gök gürültülerinin efendisi,
Artık kin gütme şu önemsiz insanlara,
Mars'la tartış, Juno'yu azarla,
Kendi gizli işlerinle uğraş,
Kendi kavgalarına, intikamlarına bak.
Yüzünü hiç görmediğim,
Zavallı oğlum, iyilikten başka ne yaptı ki?
Anasının rahminde doğmayı beklerken

Doğanın yasasına uyarak ölüverdim ben;
Yetimlerin babasıymışsın sen,
Onun da babası olmalı, onu korumalıydın,
Hayatın acılarından onu çekip çıkarmalıydın.

ANNE

Lucina¹ yardım etmedi bana,
Canımı aldı doğum sancılarında,
Sezaryenle aldılar Posthumus'u benden,
Ağlayarak doğdu zavallı şey düşmanların arasına.

SICILIUS

Yüce doğa, onu ataları gibi
İyi ve güzel yarattı,
Tüm dünyanın övgüsünü kazandı,
Büyük Sicilius'un varisi diye

BİRİNCİ AĞABEY

Olgunlaşıp erkek olunca,
Var mıydı Britanya'da
Ona benzeyen, eşit olan ona?
Nasıl çekerdi yoksa,
Onun değerini herkesten iyi tanıyan
Innogen'i yanına?

ANNE

Neden boşa gitti evliliği,
O yüzden de sürgün edildi,
Neden leke sürüldü Leonatus ailesine,
Atıldı yerinden
Ve neden uzaklaştırıldı
O çok sevdiği Innogen'in yanından?

SICILIUS

Neden kandın Giacomo'ya,
O değersiz İtalyan'a?
Gerek var mıydı boş kıskançlıkla
Yüreğini ve zihnini bozmaya?

---

¹ Doğum tanrıçası.

Başkalarının kötülüğüne aldanıp
Alay konusu olasın diye?

İKİNCİ AĞABEY

Bu yüzden bırakıp geldik huzurlu bölgemizi,
Anne babamızla birlikte,
Biz yurdumuz uğruna savaştık
Ve cesurca düşüp öldük;
Sadakatimizi ve Tenantius adını
Onurla gösterip koruyalım diye.

BİRİNCİ AĞABEY

Böyle bir kahramanlığı Posthumus da gösterdi,
Kurtardı Cymbeline'i.
Tanrıların kralı Jupiter,
Neden hâlâ geciktiriyorsun,
Onun hakkı olan şan ve şerefi,
Neden her şeyi acıya çeviriyorsun?

SICILIUS

Aç şu saydam pencereni, bak ileriye,
Artık çekirme bu kahraman aileye
Koyduğun ağır ve güçlü cezalarını.

ANNE

Jupiter, oğlumuz iyi bir insandır,
Al ondan tüm acılarını.

SICILIUS

Bir göz at mermer sarayından dışarıya,
Yardım et, yoksa biz zavallı hayaletler
Hiç durmadan haykırırız;
Tanrılar toplantısında,
Senin adaletini sorgularız.

İKİ AĞABEY

Yardım et Jupiter, yoksa seni suçlarız
Senin adaletini bırakıp çıkarız.

*(Gök gürültüleri ve yıldırımlar çakarken Jupiter bir
kartalın sırtında dünyaya iner. Bir yıldırım atar.
Hayaletler dizleri üzerine çöker.)*

JÜPİTER

Aşağı bölgenin önemsiz ruhları,
 Kulaklarımı tırmalıyorsunuz.
 Susun! Göklerde gürleyen beni ne cüretle
 Suçlamaya kalkıyorsunuz?
 Yıldırımımın gücünü biliyorsunuz,
 Göklerden inen oklarım asilerin tepesine iner.
 Elysium'un zavallı gölgeleri,
 Hadi gidin buradan
 Ve dinlenin solmayan çiçeklerle bezenmiş vadinizde.
 Ölümlülere ilişkin konular sizi üzmesin;
 Bu sizin işiniz değil, bildiğiniz gibi bizim işimizdir.
 En çok sevdiklerime engel çıkartırım ben,
 Daha çok haz versin diye, geciktiririm nimetlerimi.
 Rahat olsun içiniz. Şimdi aşağılarda olan oğlunuzu
 Bizim tanrısal gücümüz yükseltecek.
 Huzura ve rahata erecek,
 Sınamamızı başarıyla geçti.
 O doğarken, semada yıldızımız egemendi
 Ve o bizim tapınağımızda evlendi.
 Hadi, kalkın ve uzaklaşın şimdi.
 O Innogen'in kocası kalacak,
 Geçmişteki acıları Innogen'i daha mutlu kılacak.
 Onun gelecekteki iyi talihini gösteren bu yazılı irademizi
 Göğsünün üstüne bırakıyorum.
*(Hayaletlere yazılı iradesini verir, hayaletler de bunu
 Posthumus'un göğsüne koyar.)*
 Gidin artık; bir daha da sabırsızlığınızı
 Gürültüyle açığa vurmayın;
 Aksi halde benim sabrımı taşırsınız.
 Kartalım hadi havalan, dönüyorum artık kristal sarayıma.
(Göğe yükselir.)

SICILIUS

Gök gürültüsüyle aşağıya, indi,
 Kükürt kokuyordu semai nefesi;

Kutsal kartalı, pençeleriyle üstümüze çullanacakmış
gibiydi;

Yükselirken esen hava mutluluk dolu kırlarımızdan
Daha güzel kokuyordu; tanrı memnun olunca,
Soylu kartalı, ölümsüz gagasını kanatları arasında
gezdiriyor

Ve onu pençesiyle biliyordu.

BÜTÜN HAYALETLER

Sana minnettarız Jupiter.

SICILIUS

Kapanıyor gökyüzünün mermer kaplaması,
Sonsuz ışıkla parlayan sarayına girdi.
Mutluluğumuzun sürmesi için,
Eksiksiz yerine getirelim tanrının emrini.
(*Hayaletler kaybolur.*)

POSTHUMUS

(*Uyanır.*)

Uykum bir büyükbaba gibiydi,
Bana bir baba ihsan etti;
Aynı zamanda bir anne ile iki ağabey.
Kötü bir şaka gibi, gitti hepsi!
Göründükleri gibi kayboldular;
Ben de uyanığım işte.
Benim gibi, büyüklerin lütuflarına bel bağlayan sefiller,
Düşlerinden böyle bir şey bulamadan uyanır.
Yanıliyorum galiba.
Pek çoğu mutluluğun düşünüyü görmez,
Hatta hak etmez de, ama kendini mutlu hisseder;
Öyle hissediyorum ben de.
Bu şahane olay geldi başıma,
Ama niye, bilmiyorum.
Hangi periler etkiliyor burayı?
Yazılı bir kâğıt! Güzel bir yazı!
Bu yapmacık, gösterişli dünyamız gibi olma,
Görünüşün içindekilerden daha gösterişli olmasın!

Yazdıkların, saraylıların tam tersine,
Doğruyu söylesin, sözünü tutsun.

(Okur.)

“Bir aslan yavrusu, farkında olmadan ve aramadan, yumuşak bir hava bulup onun tarafından kucaklandığı; heybetli bir sedir ağacından koparılmış dallar yıllarca kuru kaldıktan sonra, hayat bulup yaşlı gövdesiyle birleştiği ve yeniden yeşillenip büyüdüğü zaman Posthumus’un dertleri son bulacak, Britanya barış zenginlik içinde gelişip mutlu olacak.”

Ya hâlâ düş görüyorum ya bunlar bir deli saçması,
Belki de her ikisi ya da hiçbiri,
Anlamsız sözler ya da ben anlamıyorum bunu.
Hangisi olursa olsun, benim hayatımın özeti,
Sırf bu yüzden saklayacağım onu.

(Zindancı girer.)

ZİNDANCI

Hadi beyim, hazır mısın ölmeye?

POSTHUMUS

Hazırdan da öte, ateşte unutulmuş yemek gibiyim, hadi ne bekliyoruz?

ZİNDANCI

İşin aslı, asılacaksınız beyim. Buna hazırsanız, iyi pişmişsiniz demektir.

POSTHUMUS

Ölümümle seyircileri eğlendirebilirsem güzel bir ziyafet olur.

ZİNDANCI

Size epey pahalıya patlayacak efendim. Ama işin iyi tarafı, kimse sizden para ödemenizi istemeyecek, eğlenmeniz karşılığında meyhaneci yüklü bir hesap çıkararak sizi üzecek diye korkmayın artık. Karnınız acıkınca, içiniz bayılarak girer, aşırı içki alıp sallanarak çıkarsınız. Hem kazıklandınız, hem de sarhoş oldunuz diye, kendinize sövüp sayarsınız. Keseniz de kafanız da bomboştur: Beyni-

niz hafifleyip âdeta havalarda uçtuğu için, az sonra ağır-
laşıp sizi yere yıkacaktır; paracıklarınızın ağırlığı gittiği
için keseniz fazlasıyla hafiflemiştir. İşte bu çelişkiden de
kurtulacaksınız. Ucuz bir urgan insana ne büyük iyilikler
yapar; ipi bir çekişte hesabını toptan görür. Ne borçlu
kalmıştır ne alacaklı; tek alacaklı ölümden başka. İp bir
kez boynunuza geçti mi efendim, kalemi, defteri, dirhemi
bitirir; bunu ibraname izler.

POSTHUMUS

Benim ölümü istememdeki mutluluk senin hayattaki ne-
şenden daha fazla.

ZİNDANCI

Doğrudur efendim, uyuyan kişi diş ağrısı hissetmez; amma
sizin uykunuzu tadacak kişi, hele onu yatağa yatıran cel-
latsa, sanırım celladıyla yer değiştirmeye hazırdır. Ne de
olsa efendim, ölünce nereye gideceğinizi bilmiyorsunuz.

POSTHUMUS

Aslında biliyorum dostum.

ZİNDANCI

Demek sizce kuru kafanın gözleri var ha! Onun hiç böyle
gözlü resmini görmüş değilim. Herhâlde, ya sizin nereye
gitmeniz gerektiğini bilme görevini yüklenenler size yol
gösterir, ya siz bu işi bilmeden üstünüze alırsınız, ya da
tehlikeyi göze alıp doğru sorgu yerine gidersiniz. Bildiğim
bir şey varsa, o da bu yolculuğunuzun sonunda başınıza
gelenleri anlatmak için geri gelmeyeceğinizdir.

POSTHUMUS

Sana şu kadarını söyleyeyim dostum: Benim gideceğim
yerde kimsenin yol gösterecek göze ihtiyacı yoktur; el-
bette gözlerini kapayıp onları kullanmak istemeyenler
dışında.

ZİNDANCI

Ne sonsuz bir şaka bu, bir insan körmüş gibi, hiç görme-
mek için gözlerini bu kadar dikkatle kullansın! Eminim,

asılmak da gerçekleri görmemek için bir tür gözleri kapatmaktır.

(Bir haberci girer.)

HABERCİ

Mahkûmun zincirlerini çöz, kralın huzuruna çıkaracağız.

POSTHUMUS

Güzel haber, sonunda özgür olacağım.

ZİNDANCI

Gel de şaşma bu işe.

POSTHUMUS

Bir zindancıdan da özgür olacağım; ölümler kilit, kelepçe altına alınamaz.

(Posthumus ile haberci çıkar.)

ZİNDANCI

Asılmaya bu kadar heveslisini görmedim, sanki darağacı ile evlenip dünyaya minik darağaçları getirecek. Yine de vicdanım, Romalı da olsa kimse ölmek istememeli, diyor; bundan daha ağır suçlular bile yaşamayı yeğliyor. Ee, istemedikleri halde, Romalılarından idama gönderilenler epeyce. Onların yerinde olsaydım, ben de istemezdim. Keşke herkes aynı fikirde olsaydı, elbette bu namuslu bir fikir olmalı. Böylece ne zindancıya ne de darağacına gerek olurdu! O zaman da ben işsiz kalırdım, yine de benimki iyi bir dilek.

(Çıkar.)

5. Sahne

(Cymbeline'in çadırı.)

(Borular duyulur. Cymbeline, Belarius, Guiderius, Arviragus, Pisanio ve lordlar girerler.)

CYMBELINE

(Belarius, Guideris ve Arviragus'a.)

Tanrıların tahtımı korumakla görevlendirdiği

kahramanlar,

Yaklaşın yanıma.

Yiğitçe savaştan, giydiği paçavralarla

Soylu zırhlara bürünmüş komutanları utandıran,

Çıplak göğsüyle delinmez kalkan taşıyanları karşılayan

O yoksul asker hâlâ bulunamadığı için

Yüreğim kan ağlıyor. Onu bulana

Kudretimiz içindeki bütün lütufları ihsan edeceğiz.

BELARIUS

Bu kadar yoksul bir insanda,

Bu kadar soylu bir çılgınlığa rastlamamıştım,

Sefalet ve kederli bir yüzden başka

Hiçbir şey vadetmeyen bir insan,

Nasıl olur da bu kadar kahramanca davranabilir?

CYMBELINE

Hiç haber yok mu ondan?

PISANIO

Ölümler ve yaşayanlar arasında aradık,

Ama hiçbir iz bulamadık.

CYMBELINE

Üzgünüm, ama ona vereceğim ödüller bana kalacak.

(Belarius, Guiderius ve Arviragus'a.)

Daha doğrusu, bu ödüller sizin olacak;

Siz Britanya'nın cesareti, yüreği ve beyni oldunuz,

Ülkemiz sizin sayenizde ayakta kaldı.

Artık size nereli olduğunuzu sormamın zamanı geldi.

Anlatın.

BELARIUS

Efendimiz, biz Cambria'lıyız ve özgür vatandaşlarız.

Daha fazlasını söylemek doğru olmaz,

Hem de övünmek olur;

Yalnızca şunu ekleyeyim, biz dürüst kimseleriz.

CYMBELINE

Diz çökün.

(Hepsi diz çöker. Kral onları şövalye ilan eder.)

Kalkın, benim savaşçı şövalyelerim.

Sizi refakatçi seçtik kendimize,

Unvanlarınızın gerektirdiği rütbeyi vereceğim size.

(Belarius, Guiderius ve Arviragus kalkarlar.)

(Cornelius ve saraylı hanımlar girerler.)

Yüzlerinden önemli bir şeyler olduğu belli.

Niçin böyle meys bir bir biçimde kutluyorsunuz

zaferimizi?

Britanya sarayında değil de, Roma'dasınız sanki.

CORNELIUS

Selam yüce kralım!

Mutluluğunuza gölge düşürecek de olsam,

Söylemek zorundayım: Kraliçe öldü.

CYMBELINE

Bir doktor böyle bir haberi verecek son kişi olmalı,

Ama düşününce, tıp biliminin

İnsan ömrünü uzattığı

kabul edilebilir,

Ancak ölüm doktorla da gelir. Nasıl öldü?

CORNELIUS

Kendi hayatında olduğu gibi,

Dehşet ve çılgınlık içinde;

Herkese acımasız davranmıştı,

Kendi hayatı da acımasız bir şekilde sona erdi.

İzninizle nakledeyim size itiraflarını.

Ölürken, gözleri yaşlı, yanında bulunan bu hanımlar

Yanlış bir şey söylersem beni uyarsınlar.

CYMBELINE

Anlatın lütfen.

CORNELIUS

Önce, sizi hiçbir zaman sevmediğini,

Sizi değil, sizin ona sağladığınız mevkii sevdiğini,

Yalnızca tahtınıza eşlik ettiğini,

Şahsınızdan tiksindiğini itiraf etti.

CYMBELINE

Bunu hiç anlamamıştım, ölürken söylemeseydi bunları
Ona bile inanmazdım. Devam edin.

CORNELIUS

Annesi gibi sevdiğine inandırdığı kızınızın
Ona akrep gibi göründüğünü,
Kaçıp hayatını kurtarmasaydı,
Onu zehirlemek üzere olduğunu itiraf etti.

CYMBELINE

Ne güzel bir dişi şeytan!
Kadınları anlayan kaç erkek vardır acaba?
Daha var mı?

CORNELIUS

Var efendim, hem de daha kötüsü.
Sizi öldürmek için kimyasal maddelerden bir zehir
hazırlamış;
Bir kez alındığında, bu zehir anbean hayat gücünüzü
kemirecekti,
Ve ağır ağır, santim santim sizi eritip tüketecekti.
Bu arada size bakarak, ağlayarak, size ihtimam
göstererek
Ve öperek, türlü gösterişli hareketlerle sizin gönlünüzü
edecekti,
Sonuçta, kurnazlığıyla sizi ele geçirdikten sonra,
Oğlunun tahta varis olmasını sağlayacaktı;
Ancak Cloten'in garip bir şekilde ortadan kayboluşu
üzerine,
Umutunu kaybedip utanma duygusunu da bir yana
bıraktı
Ve hem tanrılara hem de insanlara karşı beslediği
Kötü niyetlerini açığa vurdu.
Hazırladığı şeytanca komploların gerçekleşmeyişine
esef duydu,
Cennete gitme umudunu yitirerek hayatı son buldu.

CYMBELINE

Nedimeler, bütün bunları duyduunuz mu?

BİR NEDİME

Duyduk majesteleri.

CYMBELINE

Gözlerim beni aldatmadı, güzel kadındı,
Onun iltifatlarını duyan kulaklarım da aldatmadı,
Onun görüldüğü gibi olduğuna inanan yüreğim de.

Ona güvenmemek ayıp olurdu.

Ah benim güzel kızım Innogen,

Davranışımın yanlış olduğunu söyleyebilirdin,

Duygularını bana açabilirdin.

Tanrılar hepimizin yardımcısı olsun!

*(Lucius, Giacomo, kâhin ve diğer Romalı esirler,
onların arkasında Posthumus ve Fidele kılığında
Innogen, Britanya askerlerinin korumasında girerler.)*

Herhâlde şimdi vergi konusunu konuşmaya gelmedin

Caius.

Britanyalılar birçok cesur insanını kaybetmiş olsa da

Sizi kazıyıp çıkardık topraklarımızdan.

Ölenlerin akrabaları onların iyi ruhları için dava açtı size,

Siz Romalı esirler karşılığında yatışırlar ancak;

Bu da, bizi düşünmeye sevk etti sizin durumunuzu.

LUCIUS

Efendim siz de bilirsiniz, savaşın kaderi bu.

Zaferi tesadüfen kazandınız. Eğer biz kazansaydık,

Öfkemiz durulunca savaş esirlerimizi ölümle tehdit

etmezdik.

Ama madem tanrılar böyle istiyor

Ve hayatımızın fidyesi ölümmüş, biz de ölürüz.

Romalı yüreği taşıyanlar ölümü kayıtsızlıkla karşılar;

Bunun sonunu hayatta kalan Augustus getirir;

Benim öte dünyaya kişisel hazırlığım bu kadar.

Sadece sizden bir ricam var:

(*Innogen'i Cymbeline'e tanıtarak.*)

Şu Britanya doğumlu uşağımı fidye karşılığı bağışlayın.
Hiçbir efendinin bu kadar iyi yürekli,
Görevine düşkün, çalışkan, her isteğini yeri getirmeye
hazır,

Sadık, becerikli, şefkatli bir uşak olmamıştır;
Onun erdemleriyle güçlenen benim ricamı
Majestelerinin geri çevirmeyeceğini umarım
Bir Romalıya hizmet etmiş olsa da,
Hiçbir Britanyalıya zarar vermedi.
Onu esirgeyin efendim,
Geri kalan bizleri öldürün.

CYMBELINE

Sanki onu daha önce görmüşüm gibi;
Yüzü çok tanıdık geliyor.
Delikanlı, kanım kaynadı sana,
Benim bir parçam oldun, neden, niçin, bilemiyorum.
Hayatını ben bağışlıyorum, borcun yok efendine;
Yaşa ve benden ne istediğini söyle,
İsteğini yerine getireyim,
Benim cömertliğim senin mevkiine göre;
Bu esirlerin en soylusunun hayatı olsa bile.

INNOGEN

Bütün tevazumla teşekkür ederim majestelerine.

LUCIUS

Delikanlı, benim hayatım için yalvarmanı beklemiyorum,
Ama biliyorum, yine de yaparsın bunu.

INNOGEN

Yok, hayır, yapacak başka bir şey var.
Bana ölüm kadar acı veren bir şey görüyorum.

(*Lucius'a.*)

Sevgili efendim, şimdilik hayatınız kendisini kurtarsın.

LUCIUS

Uşağım onurumla oynuyor,

Beni terk edip benden nefret ediyor;
Sevgilerini çocuklarına bağlayanlar
İşte böyle düş kırıklığına uğrar.
Ama neden böyle şaşkın bir halde?

CYMBELINE

Nedir istediğin delikanlı?
Seni giderek daha fazla seviyor ve düşünüyorum;
Ona göre düşün benden isteyeceğini.
O baktığın adamı tanıyor musun? Söyle.
Onun hayatını mı kurtarmak istiyorsun?
Akraban mı, arkadaşın mı?

INNOGEN

O bir Romalı. Ben majestelerine ne kadar akrabaysam,
O da benimle o kadar. Üstelik tebanız olduğum için
Size ondan yakınım.

CYMBELINE

Öyleyse neden ona öyle bakıyorsun?

INNOGEN

Efendim, sizinle yalnız konuşmama izin verirseniz,
Açıklarım.

CYMBELINE

Elbette, memnuniyetle, bütün dikkatimle dinleyeceğim.
Adın ne senin?

INNOGEN

Fidele efendim.

CYMBELINE

Sen benim uşağım olacaksın, ben de senin efendin.
Hadi gel, rahatça konuş benimle.

*(Cymbeline ve Innogen kalabalıktan biraz
uzaklaşırlar.)*

BELARIUS

(Guiderius ile Arviragus'a.)

Bu çocuk ölümden geri mi döndü?

ARVIRAGUS

Bir kum tanesi bile öbürüne, bu delikanlının,

Şu ölen ve adı Fidele olan bu gül yüzlü delikanlıya
Benzediği kadar benzeyemez. Ne dersiniz?

GUIDERIUS

Aynı kişi canlanmış.

BELARIUS

Susun, susun, neler olup bittiğini görelim;
Bize bakmadı bile. Bekleyelim.
İnsanlar birbirine benzer.
O olsaydı mutlaka bizimle konuşurdu.

GUIDERIUS

Ama öldüğünü gördük.

BELARIUS

Susup bekleyelim.

PISANIO

(Seyircilere.)

Bu benim hanımım. Yaşadığına göre,
Artık hiçbir şeyin önemi yok.

CYMBELINE

(Imogen'e.)

Gel, yanımızda dur. İsteğini yüksek sesle söyle.

(Giacomo'ya.)

Efendi, sen yaklaş bakalım.

Bu delikanlının sorusunu yanıtla ve doğruyu söyle,
Aksi takdirde, onurumuzla koruduğumuz ulu ülkemiz
üzerine

Yemin ederim ki, en korkunç işkenceler doğruyu
yalandan ayırır.

(Imogen'e.)

Hadi, konuş onunla.

INNOGEN

Bu adamın parmağındaki yüzüğü nereden aldığını açık-
lamasını istiyorum.

POSTHUMUS

(Seyircilere.)

Ona ne bundan?

CYMBELINE

(Giacomo'ya.)

Parmağındaki o elmas yüzük nasıl eline geçti, konuş.

GIACOMO

Bunu ben söylemezsem bana işkence olacak,
Söylediğim takdirde size işkence etmiş olacağım.

CYMBELINE

Nasıl, bana mı?

GIACOMO

Sakladığım sürece bana vicdan azabı veren şeyleri
Açıklamaya zorlandığım için çok memnunum.
Bu yüzüğü alçaklıkla elde ettim;
Senin sürgün ettiğin Leonatus'undu;
Bunu duymak sana benden daha fazla acı verebilir,
Ama bu dünyaya onun kadar soylu bir erkek gelmemiştir.
Daha anlatayım mı lordum?

CYMBELINE

Buna ilişkin ne varsa hepsini anlat.

GIACOMO

O senin eşi bulunmaz kızın,
Hatırlayınca yüreğim kan ağlıyor,
Hain ruhum tir tir titriyor.
Biraz izin verin, hiç iyi değilim.

CYMBELINE

Kızım mı? Ne olmuş ona? Kendini topla.
Her şeyi öğrenmeden ölmeni istemem,
Geri kalanını anlatman için
Hayatta kalmanı tercih ederim.
Hadi gayret et ve konuş.

GIACOMO

Bir zamanlar –o anı çalan saat ne uğursuzmuş!–
Roma'da Lanetli bir villadaydık –bir ziyafet vardı–
Ah keşke yediklerimiz zehir olsaydı,
Daha doğrusu, en azından benim zıkkımlandıklarım!

Orada iyi yürekli Posthumus... nasıl söyleyeyim?
Kötü insanlarla bulunmayacak kadar saf ve temizdi,
Kesinlikle sıra dışı insanların en iyisiydi.
Posthumus, kederiyle baş başa, bizi dinliyordu;
Bizse abartıp duruyorduk İtalya'daki sevgililerimizin
güzelliğini,

En büyük hatiplerin abartılı sözlerini
Gölgede bırakırcasına atıp tutuyorduk.
Sevgililerimizi Venüs'ün vücudu,
Minerva'nın dik duruşu ile özdeşleştiriyorduk;
Sevgililerimizin, erkekleri kadınlara âşık eden
Özelliklerini sayıp döküyorduk.
Ayrıca, evlilik tuzağının dışında,
Göze çarpan niteliklerini de konuşuyorduk.

CYMBELINE

Sabırsızlanıyorum, konuya gir.

GIACOMO

Derin üzüntülere hemen dalmak istiyorsan giriyorum.
O Posthumus adındaki soylu ve âşık lord,
Ona âşık prensesin kocası olarak fırsatı yakaladı
Ve göklere çıkardığımız sevgililerimizi küçümsemeksizin
–Ki bu konuda çok soylu ve sakın davrandı–
Âşık olduğu karısının resmini sözleriyle çizmeye başladı,
Sonra bu resme bir de ruh ve zekâ ekleyince,
Bizim sevgililerimiz onunkinin yanında
Mutfak yamakları gibi kaldı.
Biz de güzelliği anlatmaktan aciz,
Dilsizler durumuna düştük.

CYMBELINE

Peki, peki, sadede gel.

GIACOMO

Kızınızın iffetiyle başladı her şey.
Posthumus'a göre,
Kızınızın namus duygusu yanında,

İffet tanrıçası Diana bile,
Sıcak aşk düşleri gören bir kadın gibi kalırdı;
Bunun üzerine, aşağılık bir herif olan ben,
Onun övgülerini kuşkuyla karşılayıp
Soylu parmağında taşıdığı bu yüzüğe karşı,
Büyük miktarda altınla iddiaya girdim.
Bu iddiaya göre, karısını ikna ederek yatağına girecek,
Karısının zinası ve benim ahlâksızlığım
Bu yüzüğü ondan kazanmış olacaktım.
Gerçek bir şövalye olan Posthumus,
Karısının namusuna son derece güvenerek
–Ki bunun doğru olduğunu ben de gördüm–
İddiayı kabul etti.
Apollon’un arabasındaki bütün değerli taşlar üzerine de
olsa,
İddiayı kabul ederdi.
Bu niyetle Britanya’ya geldim.
Sarayınızda beni gördüğünüzü hatırlarsınız belki.
İşte burada prensesin kocasına beslediği saf ve derin aşkla
Benim aşağılık düşüncelerim arasındaki
Aşılmaz, büyük farkı gördüm.
Umudu yitiren, ama arzularımı sürdüren,
Benim İtalyan beynim,
Britanya’nın insanı canlandıran bu soğuk havasında,
Bütün kötülüğüyle işlemeye başladı
Ve bazı fırsatları kendi lehime kullandım.
Sözün kısası, öyle iyi sahte delillerle döndüm ki,
Soylu Leonatus’u karısının iffetsizliğine inandırıp
Aklını başından aldım.
Karısının yatak odasındaki perdeleri,
Onların üzerindeki resimleri anlattım.
Hırsızlıkla ele geçirdiğim karısının bileziğini gösterdim;
Hatta karısının doğum lekesini bile anlattım.
Böylece karısının namus sözünün

Benim tarafımdan bozulduğuna inanmak zorunda kaldı.
Bunun üzerine Posthumus...
Ama o galiba tam karşımda...

POSTHUMUS

(İleri çıkarak.)

Evet, iyi bildin İtalyan iblisi!
Ah ben, ben her yalana inanan budala,
Dehşete düşüren katil, hayat hırsızı
Gelmiş geçmiş tüm kötülüklerin anası ben!
Dürüst bir yargıç yok mu?
Assın beni, kafamı kessin, zehirlesin.
Sen kral, yavaş yavaş işkenceyle öldüren
Cellatlarını getir buraya.
Dünyanın en büyük kötülükleri bile,
Hafif kalır benimkinin yanında.
Ben, kızını öldüren Posthumus'um,
Ama yine bir alçak olarak yalan söylüyorum,
Bu cinayeti işlemesi için benim kadar alçak olmayan
Bir sefili görevlendirdim.
Innogen bir erdemler tapınağıydı;
Suratıma tükürün, taşılayın beni, üzerime pislik atın,
Bütün sokak köpeklerini üzerime salın.
Bundan böyle her kötü insan
Posthumus Leonatus diye anılsın
Ve her kötülük benimkinin yanında
Bağışlanabilecek bir kabahat gibi görünsün!
Ah Innogen! Kraliçem, hayatım, karım,
An Innogen'im benim, Innogen'im!

INNOGEN

(Posthumus'u kucaklamak için atılır.)

Sakin olun lordum, beni dinleyin.

POSTHUMUS

Benimle alay mı ediyorsun? Haddini bilmez uşak,
Senin yerin orası.

(Innogen'e vurur ve yere düşürür.)

PISANIO

Efendilerim, bana ve hanımına yardım edin.

Ah efendim Posthumus, bu ana kadar

Innogen'i öldürmüş değildin. Yardım edin, kaldırın.

(Innogen'e.)

Benim soylu hanımım.

CYMBELINE

Neler oluyor, anlamıyorum.

POSTHUMUS

Neler oluyor bana, ayakta duramıyorum?

PISANIO

(Innogen'e.)

Hanımım, kendinize gelin.

CYMBELINE

Eğer duyup gördüklerim doğruysa,

Tanrılar öldürmek istiyor beni

Dünyevi bir sevinçle.

PISANIO

(Innogen'e.)

Hanımım, nasılsınız?

INNOGEN

Gözüm görmesin seni, git başımdan!

Beni zehirlemeye kalkıştın.

Tehlikeli adam, namuslu insanların yanında durma.

CYMBELINE

Bu Innogen'in sesi.

PISANIO

Hanımım, eğer size verdiğim şişede

Yararlı bir ilacın olduğunu sanmamışsam,

Tanrılar beni cehennemin kükürtlü taşlarında yaksın.

Onu bana kraliçe vermişti.

CYMBELINE

Acaba daha ne haltlar yedi?

INNOGEN

Ama beni zehirledi.

CORNELIUS

Ey tanrılar! Kraliçenin itiraf ettiği bir şeyi unuttum.
(*Pisanio'ya.*)

Bu senin suçsuz olduğunu kanıtlayacaktır.

Kraliçe demişti ki,

“Eğer Pisanio, iyileştirici ilaç diye verdiğim zehiri
Hanımına verdiyse, ölmüştür şimdi bir fare gibi.”

CYMBELINE

Bu da ne demek oluyor şimdi Cornelius?

CORNELIUS

Efendimiz, kraliçe sık sık zehir hazırlamamı isterdi.

Bunlarla zararlı hayvanların nasıl öleceğini

Görmek istermiş gibi hareket ederdi.

Daha tehlikeli denemelere girişeceğinden korktuğum

için

Zehir yerine iyileştirici ilaç yaptım;

Bu ilacı alanın hayatı sona ermiş gibi görünecek,

Ama kısa bir süre sonra bütün doğal melekeleri

Normal çalışmaya başlayacaktı.

(*Innogen'e.*)

Ondan içtiniz mi?

INNOGEN

İçtim galiba, çünkü bir süre kendimden geçtim.

BELARIUS

(*Guiderius ile Arviragus'a.*)

Evlatlar, bizi aldatan da bu oldu.

GUIDERIUS

Öyleyse bu Fidele.

INNOGEN

(*Posthumus'a.*)

Seni seven nikâhlı karını neden kaldırıp attın?

Şimdi bir uçurumun kenarında olduğumuzu farz et

Ve beni yine at.

(*Posthumus'u kucaklar.*)

POSTHUMUS

Ruhum benim, bu ağaç ölene dek
Meyvem olarak içimde kal.

CYMBELINE

(Innogen'e.)

Benim kanım, benim sevgili kızım;
Beni budalaymışım gibi olup bitenlerin dışında bırakma,
Bir şey söylemeyecek misin bana?

INNOGEN

(Diz çökerek.)

Hayır duanızı isterim efendim.

BELARIUS

(Guiderius ile Arviragus'a.)

Bu genci bu kadar sevmenizi anlıyorum şimdi,
Vardı bir nedeni.

CYMBELINE

Senin için döktüğüm gözyaşları kutsal su yerine geçsin.
(Innogen'i kaldırır.)

Innogen, annen öldü.

INNOGEN

Buna üzüldüm efendim.

CYMBELINE

Meğerse o kötü biriymiş;
Burada onun yüzünden garip bir şekilde toplandık zaten;
Oğlu da kayıp, nerede olduğunu bilmiyoruz.

PISANIO

Lordum, artık korkacak bir şey kalmadığı için,
Olan biteni açıklayacağım.

Leydimin kayboluşu üzerine,

Lord Cloten kılıcını çekip

Ağzından köpükler saçarak üzerime saldırdı,

Onun nereye gittiğini söylemezsem

Beni derhâl öldüreceğine yemin etti.

Bir rastlantıyla, efendimin tuzağı olan mektup

cebimdeydi.

Mektuba inanarak prensesi
Milford yakınındaki dağlarda aramaya gitti.
Benden zorla aldığı efendimin giysilerini giydi;
Çıldırılmış gibiydi.
Ahlâksızca bir amaçla,
Hanımımın namusuna tecavüz edeceğine yemin etti
Ve aceleyle atına binip uzaklaştı.
Bilmiyorum başına neler geldi.

GUIDERIUS

Ben de hikâyeyi bitireyim: Onu oracıkta öldürdüm.

CYMBELINE

Tanrılar korusun! Yaptığın kahramanlıklardan sonra,
Cezalandırmak istemiyorum seni.
Hadi yiğidim, inkâr et söylediğini.

GUIDERIUS

Söylediğim gibi, onu öldürdüm.

CYMBELINE

Ama o bir prensti.

GUIDERIUS

Ama prens gibi davranmıyordu.
Bana ettiği hakaretler, hiç de bir prence yakışmıyordu.
Beni öyle küfürlerle kızdırdı ki,
Fırtınalarla çalkalanan deniz bana öyle bağırsaydı
Ona da saldırırdım. Ben de kestim kafasını.
Burada olup da benim hikâyemi anlatmadığı için
memnunum.

CYMBELINE

Senin için üzgünüm. Kendi ağzınla kendini mahkûm ettin
Ve yasalarımıza göre idam edileceksin.

INNOGEN

Ben de o başsız cesedi kocam sanmıştım.

CYMBELINE

(Askerlere.)

Suçluyu bağlayıp huzurumuzdan çıkarın.

BELARIUS

Kral efendim durunuz.

Bu genç, öldürdüğü kişiden daha soylu biridir,

Ataları sizinkinden aşağı kalmaz;

Sizin uğrunuza çarpışıp yaralanan bir düzine Cloten'den

Daha fazla hak etmiştir lütfunuzu,

Bırakın kollarını, o bağlanmak için yaratılmadı.

CYMBELINE

İhtiyar asker, öfkemizi uyandırarak

Henüz ödüllendirmediğimiz değerini

Aşağılamak mı istiyorsun?

Nasıl bizim kadar iyi bir aileden olabilir?

ARVIRAGUS

Bu konuda aşırıya kaçtı.

CYMBELINE

(*Belarius'a.*)

Bu yüzden sen de öleceksin.

BELARIUS

Üçümüz de ölebiliriz: Ama içimizden ikisinin,

Bu genç için dediğimin doğru olduğunu kanıtlayabilirim.

Evlatlarım üzerine konuşmam benim için tehlikeli

olabilir,

Ama sizin için çok yararlı bir açıklama getirebilir.

ARVIRAGUS

Senin başına gelecek tehlike, bizim için de tehlikedir.

GUIDERIUS

Bizim için yararlıysa onun için de yararlıdır.

BELARIUS

Öyleyse açıklayayım. Yüce kralım,

Senin Belarius adlı bir komutanın vardı.

CYMBELINE

Ne olmuş ona? O sürgüne gönderdiğim bir haindir.

BELARIUS

İşte o bu yaşa geldi: Doğru, sürülmüştü,

Ama hain olduğumu kabul edemem.

CYMBELINE

(Askerlere.)

Alın götürün şunu,

Bütün dünya bir araya gelse kurtaramaz onu.

BELARIUS

O kadar acele etme.

Bunca yıl oğullarına baktım, onları yetiştirdim,

Önce, yaptığım masrafları öde.

Bu iş bir an önce bitsin, ben de yoluma gideyim.

CYMBELINE

Ne, benim oğullarıma mı baktın?

BELARIUS

Çok sert ve kaba davrandım. Önünde diz çöküyorum.

(Diz çöker.)

Kalkmadan önce oğullarım hakları olanı elde edecekler,

Ondan sonra ihtiyar babalarını gözden çıkarabilirsiniz.

Yüce efendimiz,

Bana baba diyen bu iki soylu genç,

Kendilerini benim oğullarım sanıyorlar,

Oysa ikisi de benim değil;

Onlar sizin canınız, kanınız, özbeöz oğullarınızdır.

CYMBELINE

Benim oğullarım mı?

BELARIUS

Ve siz de onların babasınız. Ben yaşlı Morgan,

Bir zamanlar sürgün ettiğiniz Belarius'um.

Bütün suçum ve bu yüzden çarpıldığım ceza

Ve sizin ihanet dediğiniz şey,

Sizin kaprisinizden başka bir şey değildi.

Yaptığım kötülük, çektiğim cezadan ibaretti.

Ben bu soylu prensleri –gerçek prenstirler–

Yirmi yıl boyunca eğittim,

Bütün bildiklerimi onlara öğrettim.

Benim nasıl bir asker olduğumu majesteleri hilirler.

Sürgün edilmem üzerine, dadıları Euriphile onları çaldı,
Ben de onunla evlendim.

Bu çocuk hırsızlığını benim kışkırtmamla yapmıştı.
Bu hareketimin cezasını, âdeta onu daha yapmadan
çekiyordum.

Sadakatimin böyle karşılık bulması,
Beni bu ihanete sürükledi.

Onları kaybedince duyacağınız derin acıyı düşünüp
Onları çalmanın intikam duygularıma uyacağını
sandım.

Ama merhametli efendimiz, işte oğullarınız yine
yanınızda,
Ben ise dünyada sahip olduğum iki dostumdan
ayrılıyorum.

Dünyanın örtüsü gökyüzünün bütün iyilikleri
Şebnem gibi üzerlerine dökülsün.

Onların iyiliği ve güzelliği

Kaplamaya yeter bütün semayı yıldızlar gibi.

CYMBELINE

Bunları anlatırken ağlıyorsun.

Üçünüzün ülkemize yaptığınız hizmet,

Anlattıklarından daha şaşırtıcı.

Çocuklarımı kaybetmişim,

Bunlarsa benim oğullarım,

Onlardan daha değerlisini nerede bulabilirim?

BELARIUS

(Ayağa kalkar.)

Biraz izin verirsiniz;

Polydore adını verdiğim bu soylu genç,

Gerçekte adı Guiderius olan büyük oğlunuzdur.

Bu da Cadwal adını verdiğim küçük oğlunuz Arviragus'tur.

Annesinin ördüğü çok ince süslerle işlenmiş bir örtüye
sarılmıştı.

Daha fazla kanıt gerekirse, kolayca sağlayabilirim.

CYMBELINE

Guiderius'un boynunda bir doğum lekesi vardı,
Kan kırmızı bir yıldız gibiydi.
Hayranlık verici bir işaretti.

BELARIUS

İşte burada, hâlâ o doğal işareti taşıyor.
Doğanın hikmeti ile bu bir kanıt oluverdi.

CYMBELINE

Bu üç çocuğu doğuran bir anne gibiyim sanki,
Hiçbir anne bebeğini doğurduğunda benim kadar
sevinmemiştir.

Sanki yıldızlar yörüngelerinden kaymışlar da,
Sonra da hüküm sürmek için
Eski krallıklarına geri gelmişler gibi!
Gördün mü Innogen, bu ülkenin tahtını kaybettin gitti.

INNOGEN

Bu sayede iki dünya kazandım.
Benim sevgili ağabeylerim, ilk nasıl karşılaşmıştık sizinle?
Sakın yeni karşılaştık demeyin, ben gerçekleri konuşurum.
Siz beni erkek kardeş yerine koymuştunuz,
Oysa ben sizin kız kardeşinizmişim,
Ben de sizi hep erkek kardeşlerim olarak kabul etmiştim.

CYMBELINE

Daha önce karşılaştınız mı?

ARVIRAGUS

Evet lordum.

GUIDERIUS

İlk görüşte birbirimizi sevip bağlandık,
Bu sevgimiz onu ölü sanmamıza kadar sürdü.

CORNELIUS

Bu da kraliçenin verdiği ilaç yüzünden oldu.

CYMBELINE

Ah eşsiz içgüdü! Ne zaman öğreneceğim
Bütün olup bitenleri?

Telaşla yapılan bu kısacık özet beni tatmin etmedi;
Hâlâ bilmek istediğim bazı ayrıntılar var:
Nerede ve nasıl yaşadın?
Ne zaman Romalı esirimizin uşağı oldun?
Kardeşlerinden nasıl ayrıldın?
Onlarla ilk kez nasıl karşılaştın?
Niye saraydan kaçtın? Nereye gittin?
Bunlar gibi şeyler işte;
Ayrıca, siz üçünüzün, çarpışmaya girme amacınız,
Şu anda aklıma gelmeyen sorular,
Bunlara bağlı yan olaylar,
Ne bileyim bir olayın başkasına yol açması filan.
Ama bu sorular için ne zaman, ne de yer uygun.
Posthumus sarılmış Innogen'e,
Bir daha bırakmamamacasına,
Innogen, ayıramıyor ondan gözlerini pırıltılı bir bakışla,
Kardeşleri, ben ve kocası
Sevinçten bilemiyoruz kime bakacağımızı.
Gidelim buradan. Tapınakta tütsü yakalım
Ölenlerimizin adına.

(*Belarius'a.*)

Seni hep kardeşim bileceğiz bundan sonra.

INNOGEN

(*Belarius'a.*)

Siz de benim babam sayılırsınız,

Bana yardım ederek bu mutlu ana erişmemi sağladınız.

CYMBELINE

Hepimiz çok mutluyuz; esirlerimizin çözün zincirlerini

Onlar da bu mutlu günümüzde, tatsınlar merhametimizi.

INNOGEN

(*Lucius'a.*)

Aziz efendim, size olan borcumu henüz ödemiş değilim.

LUCIUS

Mutluluğunuz hiç sona ermesin.

CYMBELINE

Onurlu bir şekilde savaşıp yitik asker,
Şimdi buraya çok yakıştırdı
Ve ne güzel süslerdi bir kralın şükran duygularını.

POSTHUMUS

O, bendim efendim, o köylü kıyafetiyle
Bu üç askere yardımcı olan;
O zamanki şartlara bu kıyafet uygundu.
Söyle Giacomo, seni yere devirip
Hayatını alacak asker ben değil miydim?

GIACOMO

(Diz çökerek.)

İşte yine yerdeyim, önce bana yeri öptüren senin kılıcındı,
Ama şimdi bana diz çöktüren vicdan azabımın ağırlığı.
Yalvarırım beni öldür, sana borçluyum hayatımı;
Ama önce yüzüğünü vereyim, işte bu da
Sonsuza dek yeminine bağlı erdemli prensesin bileziği.

POSTHUMUS

(Onu kaldırarak.)

Diz çökme önümde.
Senin üstündeki gücümle hayatını bağışlıyorum,
Sana olan hıncımı, seni affetmek için kullanıyorum.
Yaşa ve dürüst ol başkalarına karşı.

CYMBELINE

Çok soylu bir karar!
Biz de yüce gönüllü olmayı damadımızdan
öğreniyoruz.

Bu sözüm, “herkes affedildi” demektir.

ARVIRAGUS

(Posthumus’a.)

Bizimle birlikte savaşarak
Kardeşimizmiş gibi bize yardım ettiniz,
Ama şimdi gerçekten kardeşimiz olduğunuzu görmek
Bize büyük mutluluk veriyor.

POSTHUMUS

Emrinizdeyim prenslerim.

(*Lucius'a.*)

Aziz Romalı lordum, kâhininiz ileri çıksın.

Düşümde ulu Jupiter'in kartalına binmiş

Dünyaya indiğini gördüm.

Ailemin hayaletleri de bana göründüler.

Uyandığımda bu yazıyı göğsümün üstünde buldum.

Yazılanlar o kadar anlaşılmaz ve anlamsız ki,

Kâhininiz ustalığını gösterip bize bunu açıklasın.

LUCIUS

Philarmonus.

KÂHİN

Buradayım lordum.

LUCIUS

Şunu oku, ne anlama geldiğini söyle.

KÂHİN

(*Okur.*)

“Bir aslan yavrusu, farkında olmadan ve aramadan, yumuşak bir hava bulup onun tarafından kucaklandığı; heybetli bir sedir ağacından koparılmış dallar yıllarca kuru kaldıktan sonra, hayat bulup yaşlı gövdesiyle birleştiği ve yeniden yeşillenip büyüdüğü zaman Posthumus'un dertleri son bulacak, Britanya barış zenginlik içinde gelişip mutlu olacak.”

Bu aslan yavrusu sensin Leonatus,

Senin adına da tıpatıp uygun: *Leo-natus*

(*Cymbeline'e.*)

Yumuşak hava, sizin erdemli kızınızdır majesteleri,

Latince'de yumuşak hava *mollis aer*'dir;

Bundan eş, zevce anlamına gelen *mulier* türetilmiştir.

(*Posthumus'a.*)

Böylece, “çok sadık bir karınız var” demeye getirilmiş,

Şu anda bile kehanete cevap veriyor,

İşte “farkında olmadan, aramadan” sevdiğin karını
buldun,

Temiz bir hava gibi seni sarıyor.

CYMBELINE

Bir anlamı varmış demek.

KÂHİN

Ulu kral, “heybetli sedir ağacı” seni temsil ediyor,
“Koparılmış dallar” ise iki oğlunu;
Belarius onları kaçırdıktan sonra
Uzun süre öldü sanıldılar,
Ama şimdi canlandılar
Ve heybetli gövde ile birleştiler.
Onların çocukları, torunları
Britanya için barış ve refah vadediyor.

CYMBELINE

Benim barışım ile başlayacağız
Caius Lucius, her ne kadar savaşın galibi bizsek de,
Caesar’a ve Roma İmparatorluğu’na,
Her zamanki vergimizi ödemeyi kabul ediyoruz.
Bundan bizi caydıran kötü yürekli kraliçemiz ile
Tanrıların ağır bir şekilde cezalandırdığı oğluydu.

KÂHİN

Bu barışın ahengine ahenk katıyor
Gökyüzündeki tanrıların parmakları.
Yavaştan sıcaklığı soğumaya başlayan
Bu savaşın ilk kılıcı çekilmeden önce
Lucius’a yaptığım düş yorumu
Tam olarak gerçekleşti.
Güneyden batıya doğru uçarak yükselen Roma
kartalı,
Küçüldü küçüldü ve güneş ışınları arasında kayboldu.
Bu da şunu gösterir:
Roma Kartalı, yani İmparator Caesar,
Batıda parlayan Cymbeline’le sürdürecektir dostluğunu.

CYMBELINE

Tanrılara şükredelim, onlara ulaşsın
Kutsal tapınaklarımızdan kıvrılarak yükselen tütsülerimiz.
Bu barışı bildirelim bütün yurttaşlarımıza.
Gidiyoruz şimdi. Roma ve Britanya bayrakları
Dalgalansınlar yanyana:
Böylece geçelim Londra sokaklarından.
Ulu Jupiter tapınağında barışımızı imzalayalım,
Ve bunu da şenlik ve şöenlerle kutlayalım.
Ellerdeki kan silinmeden hiçbir savaş durmadı,
Hiçbir savaş bu kadar çabuk barışla noktalanmadı.
(Çıkarlar.)

William Shakespeare (1564-1616): Oyunları ve şiirlerinde insanlık durumlarını dile getiriş gücüyle yaklaşık 400 yıldır bütün dünya okur ve seyircilerini etkilemeyi sürdüren efsanevi yazar, Cymbeline'de antik Britanya'nın masalsı atmosferinde, bir iddia etrafında şekillenen olayları ustaca resmeder. Shakespeare romans olarak nitelenen son dört oyunundan biri olan Cymbeline'i Boccacio'nun Decameron'undan, Holinshed'in romantik tarihsel yazılarından ve kendi epik şiirlerinden esinlenerek yaratmıştır. Cymbeline kişilerden ziyade beklenmedik olayların ön plana çıkması ve teatral unsurların zenginliği sebebiyle Shakespeare'in deneysel oyunlarından biri olarak kabul edilir. İlk sahnelendiğinde büyük ilgi gören Cymbeline kurgusu, iç estetiği ve büyüleyici atmosferiyle günümüz okur ve seyircisinin de beğenisini toplamaya devam etmektedir.

W. SHAKESPEARE - BÜTÜN ESERLERİ: 26

Özdemir Nutku (1931): Türk tiyatrosuna büyük katkıları olan eğitimci ve yönetmen Özdemir Nutku, eleştirmen, yazar ve çevirmen olarak da önemli yapıtlar ortaya koydu. Sahnelediği pek çok oyunun yanı sıra, araştırma, inceleme ve çevirileriyle de ödüller kazandı. Ülkemizde olduğu kadar yurtdışında da sahneye koyduğu oyunlar, verdiği ders ve konferanslarla tanınmaktadır.

KDV dahil fiyatı
12 TL